

Ohjelma Program Programme

Jyväskylän Kesä
Jyväskylä Arts Festival
24.6.-4.7.1985
Festival d'été de Jyväskylä
1955-1985

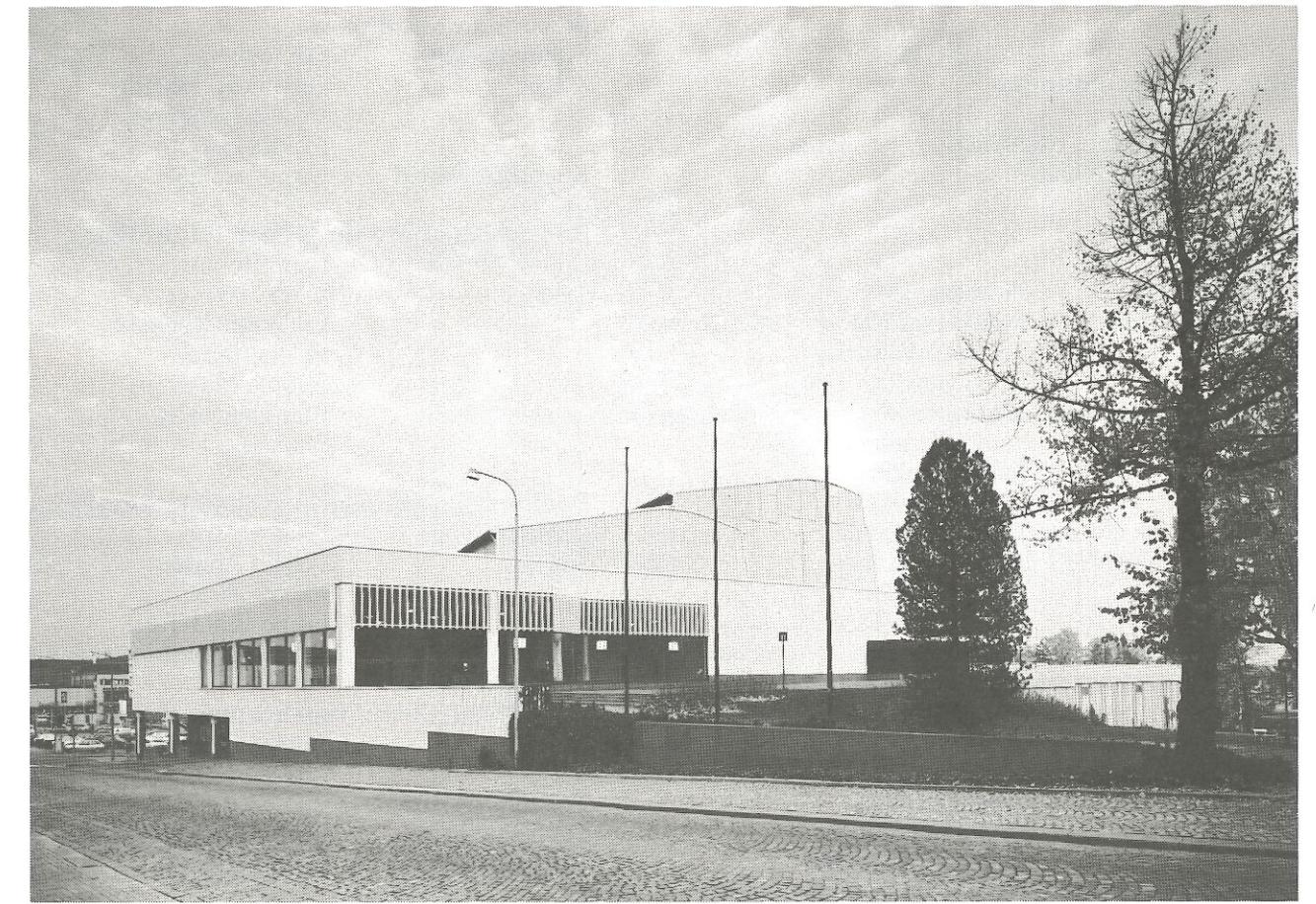

pienile-C&D

Toimitus: Leeni Salmenkangas
Sirke Auranen
Lauri Perki

Kirjapaino Kari Ky - Jyväskylä 1985

Jyväskylän kaupunginteatteri (Alvar Aalto, 1982)
Town Theater of Jyväskylä (Alvar Aalto, 1982)
Théâtre municipal de Jyväskylä (Alvar Aalto, 1982)

JYVÄSKYLÄN KESÄ ry

Suojelija

Tasavallan Presidentti Mauno Koivisto

Kunniapuheenjohtajat

Suomen Akatemian jäsen Joonas Kokkonen
Professori Timo Mäkinen

Hallitus

Puheenjohtaja Urpu Ilasmaa
Varapuheenjohtajat Veikko Heikkilä
Seijaliisa Wikström

Jäsenet

Eino Hintikka
Arvi Jakosuo
Kauko Kaarenoja
Jarmo Munter
Matti Myllykoski
Tuula Paavilainen
Mauri Pekkarinen
Helena Pesola
Osmo Rinta-Tassi
Kari Sajavaara
Leeni Salmenkangas

Työvaliokunta

Puheenjohtaja Urpu Ilasmaa
Jäsenet Veikko Heikkilä
Kauko Kaarenoja
Seijaliisa Wikström
Leeni Salmenkangas

Konserttiohjelmiston suunnittelu

Matti Rautio
Musiikkisihteeri Leeni Salmenkangas

Elokuvaohjelmiston suunnittelu
Jarmo Valkola

Kuvataidetoimikunta

Puheenjohtaja	Olli Valkonen
Jäsenet	Juhana Blomstedt Veikko Hirvämäki Marjatta Nuoreva Urpu Ilasmaa

Kasvatuskongressin järjestelytoimikunta

Puheenjohtaja	Lauri Routila
Jäsenet	Vilho Hirvi Erkki Kangasniemi Pekka Käppi Suoma Mäkivirta Kari Sajavaara Sirkkaliisa Usvamaa-Routila

Paulaharju-seminaanin järjestelytoimikunta

Puheenjohtaja	Erkki Salonen
Jäsenet	Veikko Anttila Ritva Palvinainen Osmo Rinta-Tassi Riitta Räsänen

Petit Montmartre -tapahtuman suunnittelu

Annikka Liukkonen

Toimihenkilöt

Toiminnanjohtaja	Leeni Salmenkangas
Tiedotuspäällikkö	Lauri Perkki

KANSLIA

Festivaalitoimisto
Jyväskylän yliopisto, päärakennus
17.6.–4.7.1985
kello 8–20

Puhelimet:

Lippukassa ja informaatio (941) 617 531, 292 890
Lehdistösihteeri (941) 612 220
Musiikkikurssit (941) 612 871
Toimisto (ei lipunmyyntiä) (941) 615 624, 292 891

Pääsyliipuja myös:

Musiikkitalo
Kauppakatu 27
40100 Jyväskylä
puh. (941) 217 448

Oikeudet ohjelmanmuutoksiin
pidätetään.

OFFICE

Festival Office
University of Jyväskylä,
Main Building
June 17 – July 4, 1985
8 a.m. – 8 p.m.

Telephones:

Tickets and information +358 41 617 531, 292 890
Press Officer +358 41 612 220
Music courses +358 41 612 871
Office (no ticket sales) +358 41 615 624, 292 891

Additional ticket sales:

Musiikkitalo
Kauppakatu 27
40100 Jyväskylä, Finland
Tel. +358 41 217 448

Rights to programme alterations
reserved.

BUREAU

Bureau du Festival
Bâtiment principal de l'Université
de Jyväskylä
17 juin – 4 juillet 1985,
8h – 20h

Téléphones:

Vente de billets, information +358 41 617 531, 292 890
Service de presse +358 41 612 220
Cours d'interprétation +358 41 612 871
Administration +358 41 615 624, 292 891

Vente de billets aussi à:

Musiikkitalo
Kauppakatu 27
40100 Jyväskylä, Finlande
Tél. +358 41 217 448

Le festival se réserve le droit de
modifier les programmes.

Hallinto	2
Esipuhe, Urpu Ilasmaa	5
Jyväskylän Kesän kolme vuosikymmentä, Timo Mäkinen	6
Ranskalaisen elokuvan estetiikasta, Jarmo Valkola	8
Päivittäinen ohjelma	12
Konserttiohjelmat ja taiteilijaesittelyt	18
Musiikkiaiset esitelmäsarjat	43
Kasvatuskongressi	48
Paulaharju-seminaari	50
Musiikintutkimuksen symposium	52
Musiikin kesäakatemia	53
Esperantokurssi	54
Kääntäjäseminaari	55
Kuvataideedebyytit	56
Sonia Delaunay, litografianäyttely	58
Elokuvat	60
Robert Bressonin elokuvaltaiteesta, Jarmo Valkola	61
Oheisohjelmat	64
Kantele-yhtye	
Salsa Fiesta	
Terveisiä Pariisista	
Petit Montmartre	
Taikapäivä	
Ilmoitukset	66
Tapahtumapaikat, kartta	
Yliopistoalue, kartta	

JYVÄSKYLÄN KESÄN KOLME VUOSIKYMMENTÄ

Vuonna 1956 kajahtivat Jyväskylän musiikkikulttuuripäivien alkutahdit. Perusajatus oli selkeä. Toimittiin kamarimusiikin viljelyn hyväksi ja uusien virkkeiden antamiseksi musiikin opettajille. Tuohon aikaan oli kamarimusiikin harrastus maassamme yleisesti ottaen laimeata ja innotonta. Musiikin opettajille suunnattua kurssitoimintaa ei sanottavasti ollut.

Jyväskylän musiikkikulttuuripäivien alusta lähtien osanottajien runsaus ja aktiivisuus ylitti rohkeimmatkin ennakkodoitukset. Toiminta suunnattiin pääasiassa konserttien kuuntelemiseen ja luentojen seuraamiseen. Teho kasvoi vielä sen vuoksi, että samat henkilöt vastasivat sekä taiteellisesta puolesta – konserttien antamisesta – että tiedollisesta annista – luennoimisesta. Toiminta laajeni jatkuvasti samalla kun laatuosa parani. Muusikkohjelmiston ohella myös muut taiteet, erikoisesti kuvataiteet ja arkkitehtuuri saivat jalansijaa.

Päivien painopiste alkoi vähitellen muuttua. Kulttuuripäivien nimestä putosi ensin sana musiikki ja sitten Kulttuuripäivät muuttuivat Jyväskylän Kesäksi.

Vuoden 1967 juhlakirjaan kesän ohjelma johtaja Seppo Nummi kirjoitti ymmärettävästi tyydyttästä tuntien tähän tapaan: "Pohjoismaisen kesäsesongin näkyvimpä tapahtumia on nykyisin Jyväskylän Kesä – kulttuuriuhla, jonka merkitys maamme ulkomaisan tiedotustoinnilla viime vuosina on yleisesti tunnustettu. On tyydyttää todeta erään suhteellisen pieniä pohjoismaalaisten kauungin kulttuuritapahtumansa avulla nousseen joltiseenkin kansainväliseen tietoisuuteen."

Hiukan edempänä – samassa kirjoituksessa – Nummi puhuu -67 kesän keskeisestä ohjelmasta – humanismin ja teknikan ongelmien pohtimisesta – ja vetoaa taiteiden alalla työskentelevien lisäksi insinööreihin, lääkäriihin, sociologeihin ja psykologeihin. Nummen suuri unelma oli taiteita koskevan ohjelman laajentaminen yleiseksi kulttuuriohjelaksi, mutta niin, että koko kesän ohjelmaa hallitsi yksi yhteenimittäjä.

Eriaiset kongressit ovat sittenmin olleet usein ajankohtaista kulttuurikeskustelua elävöittäviä. Myös kansainvälissä kontakteissa ja sivistystoiminnan alalla tapahtuvalla yhteistyön saralla on kolmen vuosikymmenen taipaleella saatu myönteistä aikaan.

Eri tahoille paisunutta toimintaa vaanii aina vaara. Mitä enemmän toiminta laajenee, sitä vaikeampaa on välittämättömiin sisäissten yhteyskseen ylläpitäminen. Ja mitä pittempään, kesästä toiseen, toiminta jatkuu, sitä helpommin luisutaan ruttimaiseseen tyhjäkäyntiin elävän uutua luovan toiminnan asemasta. Viimeisen vastakohtaparin muodostaa sitten tapahtumien mahdollisimman korkea laatu ja ankeat taloudelliset realiteetit.

On selvää, että kaikkien näiden tekijöiden jatkuva tasapainottaminen on tavattoman vaikeata. Synty aaltolikettä, joka heiluttelee minkä hyvänsä kauan jatkuneen kulttuuritapahtuman venettä.

Kesän alkuperäisistä ideoista on kamarimusiikin viljelyä kehittänyt omalla tahollaan ennen kaikkea Kuhmon Kamarimusiikkijuhlat. Muusikkikasvatuksen idea on juurutettu eri puolille maata moni-ilmeisenä ja elinvoimaisena. Tämä ei merkitse sitä, että Jyväskylän Kesän tehtävä näillä alueilla olisivat päätyneet. Tilanne on nykyisin vain valtakunnallisesti katsottuna aivan toinen kuin pari vuosikymmentä sitten.

Kesän historiaan siirtynyt huippukausi ei saa olla mikään koskaan uusiutumaton unelma. Siihen on pyrittävä uudessa muodossa. Se vaati paljon työtä, yhteisiä ponnistuksia, rohkeita ja luovia ideoita sekä ennakkoluottomuutta niiden toteuttamisessa.

For the 1967 anniversary book, program director Seppo Nummi, satisfied for obvious reasons, wrote these words: "One of the main events during the Nordic summer is now the Jyväskylä Arts Festival – a cultural event whose importance in making Finland known abroad has been widely recognized over these past few years. It is satisfactory to see that a relatively small Nordic town has, thanks to its cultural festival, become quite well-known internationally."

A little further on Nummi, talking about the 1967 festival centered around the problems of humanism and technology, appealed not only to artists, but also to engineers, doctors, sociologists, and psychologists. His great dream consisted of broadening the program

Three Decades of the Jyväskylä Arts Festival

based on arts so that it would comprise all types of cultural activities around the Festival's general theme.

Different seminars have often since animated conversations on relevant cultural subjects. Many positive steps have also been taken over these 30 years in the field of international contacts and cultural exchange. There is always a danger lurking for activities that have expanded in diverse directions. The more there is of activity, the more difficult it is to maintain the necessary inner contacts. And the more often, summer after summer, the festival is organized, the easier it is to slide into a routine instead of creating something new and living. A severe contradiction is formed by the demand for high quality and grim economic realities.

Obviously, establishing an equilibrium between these demands is extremely difficult. There is a wave motion that would rock the boat of any established cultural festival. Chamber music, one of the original ideas of the Jyväskylä Arts Festival, has been taken in hand and further developed by the Kuhmo Chamber Music Festival. The idea of music education has become solidly rooted all over the country, finding varied forms. This does not mean, however, that the Jyväskylä Arts Festival will not have anything more to do with these fields. It must take account of the fact that the situation on the national level is now totally different from what it was twenty years ago.

The most successful period of the Arts Festival must not remain in the past, a dream that cannot be realized again. We must strive for it under a new form. This requires hard work, common efforts, bold and creative ideas as well as an open mind in carrying them out.

Trentenaire du Festival d'été de Jyväskylä

En 1956 sonnèrent les premières mesures des Journées culturelles et musicales de Jyväskylä. L'idée de départ était simple. Il s'agissait d'oeuvrer en faveur de la musique de chambre et de donner de nouvelles impulsions aux professeurs de musique. A cette époque, la pratique de la musique de chambre était dans notre pays, à tout prendre, plutôt faible et relâchée. La formation continue des professeurs de musique était alors pratiquement inexistante.

Dès les premières Journées culturelles et musicales de Jyväskylä, l'abondance et l'intérêt des participants dépassèrent les attentes les plus osées. Les activités se résument à des concerts et à des conférences. L'efficacité en était encore accrue du fait que les mêmes personnes étaient responsables aussi bien de l'aspect artistique, les concerts, que de l'apport des connaissances, les conférences. L'activité s'étendit progressivement en même temps que la qualité s'améliorait. A côté du programme musical, les autres formes d'art, en particulier les arts plastiques et l'architecture, eurent bientôt leur place.

Le centre de gravité de ces journées commença peu à peu à se déplacer. D'abord disparut la mention "musicales", puis les "Journées culturelles" devinrent le Festival d'été de Jyväskylä.

Dans le compte-rendu de l'année 1967, le directeur des programmes Seppo Nummi écrivait, non sans montrer un contentement compréhensible: "Parmi les événements les plus en vue de la saison d'été des pays nordiques figure à présent le Festival d'été de Jyväskylä – une fête de la culture dont la signification, depuis ces dernières années, est généralement reconnue par les organes d'information à l'extérieur de notre pays. Il est agréable de constater qu'une ville nordique relativement petite a pu grâce à son festival culturel se hisser en quelque sorte jusqu'à une notoriété internationale."

Un peu plus loin, dans le même article, Nummi évoque la réflexion sur les problèmes que posent les rapports entre l'humanisme et la technologie et qui étaient au centre du programme de l'été 1967. Il fait appel non seulement à tous ceux qui travaillent dans le

domaine artistique mais aussi aux ingénieurs, aux médecins, aux sociologues et aux psychologues. Son grand rêve était en effet d'étendre un programme, qui ne concernait que les arts, au domaine de la culture en général, sans que le programme entier du festival ne cesse cependant d'être dominé par un seul thème.

Divers congrès ont par la suite été souvent animés par des débats sur les questions culturelles d'actualité. Dans la création de liens internationaux comme dans le domaine de la coopération pour l'action culturelle, des résultats appréciables ont été obtenus au cours de ces trente années.

Une action diversifiée à de nombreux niveaux comporte toujours un danger. Au fur et à mesure que l'activité s'étend, il devient de plus en plus difficile de conserver les liaisons internes indispensables. Et plus longtemps, été après été, on a conservé cette tendance, plus facilement au risque de s'enfermer dans une routine vide plutôt que de créer une nouvelle action vivante. A la fin, la contradiction se manifeste entre les exigences de qualité et les dures réalités de l'économie.

Il est clair que maintenir l'équilibre entre tous ces facteurs est extrêmement difficile. Il se produit des secousses qui malmenent le cours de n'importe quel événement culturel, un tant soit peu ancien.

L'idée originelle du Festival d'été qui était tournée vers la musique de chambre a été reprise, à sa façon, avant tout par le Festival de musique de chambre de Kuhmo. Celle de la formation musicale s'est réalisée dans différents endroits de notre pays sous des aspects divers en démontrant sa fécondité. Cela ne veut pas dire que la tâche du Festival d'été de Jyväskylä dans ces domaines soit achevée. La situation est seulement, à la considérer au niveau national, tout à fait autre qu'il y a vingt ans.

L'apogée du Festival d'été, inscrite dans son histoire, ne doit pas alimenter quelque nostalgie impossible à satisfaire. Il faut tendre au même résultat sous une nouvelle forme. Cela exigea beaucoup de travail, d'efforts communs, d'idées neuves et courageuses ainsi qu'une absence de préjugés pour les mettre en oeuvre.

RANSKALAISEN ELOKUVAN ESTETIIKASTA

"Elokuvasta on sanalla sanoen kehkeytyvässä ilmaisin väline aivan samalla tapaa kuin sitä ennen ovat olleet kaikki muut taiteet, eritoten maalaus- ja romaanitaide. Tähän saakka elokuva on aina ollut vain pelkkä sir-kushuvi, bulevarditeatterin kaltainen viihde-muoto tai tapa tallentaa ajan kuvat, mutta nyt siitä on vähitellen muotoutumassa erityinen kieli. Kielellä minä tarkoitan sellaista muotoa, jolla ja jonka avulla taiteilija voi ilmaista ajatuksiaan, olkoot ne miten abstraktia tahansa, tai välittää maailmalle aatteitaan aivan samalla tapaa kuin hän tekee aikamme esee- ja romaanitaiteessa. Siitä syystä kutsun täitä elokuvan uutta aikakautta nimellä *caméra-stylo* (kamerakynä). Tällä metaforalla on hyvin täsmällinen merkitys. Tarkoitan sillä sitä, että elokuva vapautuu vähitellen sitä tähän saakka kahlinneesta visuaalisuudesta, itsetarkoituksellisista kuvista, juonikerronnan välistönmästä ja konkreettisesta ylivallasta kehittykseen yhtä taipuisaksi ja hienovaraiseksi kirjoitusvälineeksi kuin kirjoitettu kieli."

Nuo Alexandre Astrucin vuonna 1948 lausumat profetiat viitoittivat suuntaa ranskalaisen elokuvan '*Nouvelle Vague*', uuden aallon nousulle 1950-luvun lopulla. *Cahiers du Cinéma*-näytävillä kerääntyneet entusiastit – Jean-Luc Godard, François Truffaut, Claude Chabrol, Erik Rohmer, Jacques Rivette – kasvoivat niin kriittikoina kuin elokuvantekijöinä (32 elokuva vuosina 1959-66) perusoalista identifioitavien mittoihin. *Jean Renoir* ja *Robert Bressonin* "sydämen radikalismi" toteutui näin myös muodollisella tasolla. Uuden aallon myötä tapahtunut tekninen vapautuminen heijastui mm. käskäyttöissä kameratyössä, hermostuneessa, jäljittävässä todellisuuden tarkkailussa, johon "auteur-kunnianosoitukset" loivat oman humoristisen, pikareskeja sävyjä ha-kevan leimansa.

Kausaalisuhteiden irralisuus ja avoimet loput hakivat uuden aallon elokuissa ilmenemis-muotojaan samalla kerronnallisella irtona-suudella, mikä leimasi ranskalaista elokuua jo sen ns. surrealistisella kaudella vuosina 1924-29. Tuolloin yhteydet maalaustaiteen ja kirjallisuuden kanssa muotoutuivat keskei-

siksi. André Bretonia lainaten "surrealismi perustui uskoon, jossa yhdistivät aiemmin laiminlyötyjen assosiaatiokerjujen ylivoimainen totuus, unen kaikkivaltius ja ajatusten suuntaamaton leikki". Näissä "intohimoisissa murhakehoituksissa" tiivistyi se kerronnallinen logiikka, jossa katsojan tajunnan syvimmät impulsit heijastettiin valkokankaalle seksuaalisen ekstasiin, väkivallan, jumanpilkilan ja oudoksuttavan huumorin läpitunkevana keitoksesta vailla konventionaalia kerronnallista epiikkaa. Luis Bunuelin ja Jean Vigan avantgarde laskeutui 1930-luvulla *poeettiseksi realismksi* (*Renoir*, *Jean Grémillon*, *Jacques Feyder*, *Marcel Carné* etc.), jonka myötä sivilisoituneen sielun häitähuudot saivat ranskalaisen henkeväät, pikantin ilmavaa, leikkisämpää ja harmittomampaa sävytystään. Tosin esim. *Renoirin* elokuviin sisältynyt kansainväisyys ja solidaarisuuden viitekehys heijasti kansanrintamakauden optimistisen tulevaisuuden uskon ohella pelkoa lähestyvistä kansallisen koitoksen päävistä.

Jos surrealisteja ei henkilökuviin psykologinen luonnehdinta juurikaan kiinnostanut, niin 1920-luvun ranskalaisen mykän elokuvan impressionisteille – Abel Gance, Louis Delluc, Germaine Dulac, Marcel L'Herbier, Jean Epstein – kyseessä olivat sisäiset hallusinaatiot: elokuvan kerronnallisen muodon tuli heijastaa niin pitkälle kuin mahdollista henkilön tajunnan ajallista ja subjektivista manipulaatiota. Impressionistisessä elokuvassa iirikset, naamiot ja päälekkäiskuvat funktoivat ajatusten ja persoanalisten emootioiden mentaaliseksi kinematografiaksi, jonka myötä elokuvien leikkauksellinen fokus keskitty hahmottamaan keronnan psykologiaa ulottuvuuksia. Intensifoidessaan kerronnallista subjektivisuuttaan hahmotti impressionistinen näkökulma henkilöidensä havainnollisen kokemuksailman, heidän optiset impressioansa. Rytmisen leikkauksen mahdollisuudet kävivät nän ilmeisiksi: henkilökuviin hetkittäiset tuntemukset tiivistivät lyhyempänä kuvavirtana kaiken tähdänessä dynaamiseen kliimaksiin, elokuvallisen ilmiasun lähestyessä sinfonisia hahmotuksia.

"Kaikella on syynsä!" (Octave Renoirin 'Pelin säännöissä')
"There is a reason for everything!" (Octave in Renoir's 'La Règle du Jeu')
"Il y a une raison pour tout!" (Octave, dans La règle du jeu de Renoir)

On the Aesthetics of French Cinema

"Briefly, the cinema is becoming a means of expression as all other arts before it, in particular painting and the novel. Up to the present, the cinema has only been a spectacle, a diversion, equivalent to the boulevard theater, or only the means of preserving the images of an era, but now it is becoming an independent language. By language I mean a medium in which and by which an artist can express his thought, however abstract they may be, or communicate his ideas to the world much as he can in contemporary essays and novels. That is why I call this new age of the cinema *"caméra-stylo"* (camera-pen). This metaphor has a very precise signification. By it I mean that the cinema will gradually break free from the tyranny of the visual, from the image for its own sake, from the immediate and concrete demands of narrative, to become a means of writing just as flexible and subtle as written language."

These prophesies, formulated by Alexandre Astruc in 1948, paved the way for the coming of the "New Wave" near the end of the 50's. The enthusiasts gathered around the magazine *Cahiers du Cinema* – Jean-Luc Godard, François Truffaut, Claude Chabrol, Eric Rohmer, and Jacques Rivette (32 films between 1959 and 1966) – each matured as a critic as well as a film-maker in reaching his own personal dimension. The "radicalism of the heart" of *Jean Renoir* and *Robert Bresson* also becomes true on a formal level. The technical freedom that appeared along with the New Wave was also reflected in hand-held camera work, in the tense, tracking observation of reality, given a humoristic and picaresque tone by "tributes to auteur".

The loose causal relations and the open endings received their manifestation in the New Wave films, through the same kind of narrative freedom that had been characteristic of the French cinema during what is called its "surrealist" period, from 1924 to 1929. At that time the relationship with painting and literature became essential. To cite André Breton, "surrealism was based on a belief that combined the undeniable truth of priorly neglected associative chains, the omnipotence of dreams, and the undirected play of thoughts." It was in these "impassioned calls for murder" that narrative logic

found its realization – a logic, where the spectator's deepest impulses are projected onto the screen in a mixture of sexual ecstasy, violence, blasphemy, and strange humour, with no conventional narration. In the 1930's, the avant-garde represented by *Luis Buñuel* and *Jean Vigo* was transformed into poetic realism (*Renoir*, *Jean Grémillon*, *Jacques Feyder*, *Marcel Carné*, etc.) in which the distressed cries of civilized souls received some piquant French spirituality, playful and airy. The idea of international solidarity, present for instance in *Renoir's* films, reflected not only optimism about the future of the Popular Front but also fear of approaching national trial.

If the surrealists were not interested in the psychological definition of the characters, to the impressionists of the French silent movie in the 1920's – *Abel Gance, Louis Delluc, Germaine Dulac, Marcel L'Herbier, Jean Epstein* – it was all a question of inner hallucination: the narrative form of film was to reflect, as far as possible the temporal and subjective manipulation of a person's consciousness. In impressionist cinema, iris technique, masks, and superimposed images functioned as a mental cinematography of thoughts and personal emotions. The editing of the films then focused on presenting the psychological dimensions of narration. Through the intensification of subjective narration impressionist cinema reveals the world of personal experiences of its characters and their visual impressions. The possibilities offered by rhythmic editing thus become evident: the momentary impressions of the characters are intensified by a quicker flow of images, everything is aimed towards reaching a dynamic climax and the cinematic form comes to resemble symphonic structures.

In *Jean Renoir*, the best traditions of French culture are combined. From his father *Auguste* he inherited spirituality that in him became a sophisticated dialogue between culture and art, between cinema and society, a humanism without prejudices, a greatness of heart and of soul. *Renoir* writes: "Cinema is not a thesis, because our task must be to look at the world, to look at it and to tell about it as it is, to try to see it without tinted glasses, the world is full of tinted glasses. They are called education, prejudices, they are called ... they are all that that we have been told about, they are the nonsense that our life is made up of. Well! We have to reject all that and see the world with pure, naked vision." Could the artist's vocation receive a better definition?

In France, cinema has been recognized as art almost since the times of the *Lumière* brothers; it cannot be only a coincidence that *Georges Méliès*, the first storyteller of the screen and creator of fiction cinema, was also French. For him, cinema was a medium without limits for creating illusions and tricks: for *Jean Cocteau*, cinema was "writing with images"; *Jean Epstein* saw in it, "a universal language"; for *Louis Delluc*, "a good film was a good theorem"; *Alexandre Arnoux* thought that "cinema is a language with its own vocabulary, syntax, conjugation, abbreviations, conventions, and grammar";

Jean-Luc Godard has always been haunted by the truth of the imagery and the sounds, by that deceptive illusion that is constantly on the verge of becoming a lie, and for *Robert Bresson* there are two kinds of reality – that recorded by the camera, and that which we call "real", that which we see, distorted by our memories and our erroneous assumptions. The problem is to make the viewer see what you see yourself through a machine which does not see the thing as you see it, and to make the public hear what you hear through a machine which does not hear as you hear.

L'esthétique du cinéma français

"Le cinéma est, peut-on dire, sur le point de devenir un moyen d'expression indépendant, tout comme, avant lui, ont fait les autres formes d'art, spécialement la peinture et le roman. Jusqu'à présent, le cinéma n'était qu'un simple spectacle de cirque, un divertissement analogue au théâtre de boulevard ou bien quelque moyen de conserver les images de l'époque, mais maintenant il est en train de se constituer peu à peu en un langage. Par langage, j'entends tout système dans et par lequel un artiste puisse exprimer ses pensées, quelque abstraites qu'elles soient, et communiquer au public ses idées aussi complètement que de nos jours dans l'art du roman ou de l'essai. C'est pourquoi j'appelle cette nouvelle époque du cinéma du nom de caméra-stylo. Cette métaphore a une signification très précise. Par elle, je veux dire que le cinéma se libère peu à peu de ce qui l'avait entravé jusqu'à présent: la visualisation, l'image pour l'image, la toute-puissance concrète et immédiate de l'intrigue, pour devenir un moyen d'écriture aussi raffiné et souple que la langue écrite."

Ces phrases prophétiques que prononça *Alexandre Astruc* en 1948 jalonnaient le chemin qu'allait prendre le cinéma français de la *Nouvelle Vague*, quand il fleurit à la fin des années cinquante. Les cinéphiles groupés autour de la revue *Cahiers du cinéma* – *Jean-Luc Godard, François Truffaut, Claude Chabrol, Eric Rohmer, Jacques Rivette* (32 films de 1956 à 1966) – évoluèrent aussi bien comme critiques que comme réalisateurs jusqu'à créer chacun son propre style. Le "radicalisme du cœur" de *Jean Renoir* et *Robert Bresson* trouvait ainsi son complément au niveau formel. La libération technique qui survint avec la *Nouvelle Vague* apparut notamment dans le travail de la caméra tenue en main, dans l'observation tendue et rapide de la réalité à quoi les citations en forme d'hommage ajoutaient un trait d'humour et une saveur picaresque.

L'utilisation de fins ouvertes et la rupture avec la relation causale, qui caractérisent les films de la *Nouvelle Vague*, traduisent le même détachement des lois du récit qu'avait déjà montré le cinéma français dans la période dite surréaliste des années 1924 à 1929. Alors l'influence de la peinture et de

la littérature devint essentielle. Selon *André Breton* "le surréalisme se fondait sur une conviction qui alliait la vérité indéniable d'associations négligées jusqu'alors, la toute-puissance du rêve et le jeu non-dirigé des idées." Dans ces "appels passionnés au meurtre" se cristallisait la logique d'un récit, où les impulsions les plus profondes de la conscience du spectateur étaient reflétées sur l'écran en un mélange détonnant d'extase sexuelle, de violence, de blasphème et d'humour noir, sans le moindre respect des conventions narratives. L'avant-garde représentée par *Luis Buñuel* et *Jean Vigo* s'affadit dans les années trente en un réalisme poétique (*Renoir, Jean Grémillon, Jacques Feyder, Marcel Carné* etc.) dans lequel l'angoisse de l'âme moderne se colore d'une nuance plus insouciante, plus joueuse, d'une légèreté piquante bien dans l'esprit français. Il est vrai aussi que l'appel à la solidarité et à l'internationalisme, qu'on trouve, par exemple, dans les films de *Renoir*, reflétait, à côté de la foi optimiste dans l'avenir du Front Populaire, la crainte prémonitoire de l'épreuve nationale des années à venir.

Si l'analyse psychologique des personnages n'intéressait aucunement les surréalistes, par contre, pour les impressionnistes du cinéma muet français des années vingt (*Abel Gance, Louis Delluc, Germaine Dulac, Marcel L'Herbier, Jean Epstein*), il fallait tenter de dépeindre les visions intérieures: le déroulement du film devait refléter autant que possible la manipulation subjective et temporelle de la réalité qu'opère la conscience. Dans les films impressionnistes, les irisations, les masques et les images superposées fonctionnaient comme la cinématographie mentale des pensées et des émotions des personnages. Le découpage de l'image filmique se borne à dessiner les contours psychologiques du récit. En intensifiant la subjectivité de la narration, les cinéastes impressionnistes traduisaient le champ perceptif des personnages, leurs impressions optiques. Les possibilités qu'offre un découpage rythmé devinrent ainsi évidentes: les sentiments les plus fugitifs des personnages s'incarnent en un flux d'images très brèves, l'ensemble tend vers un climax dynamique et l'expression filmique se rapproche d'une description symphonique.

En *Jean Renoir* s'unissent les traditions les meilleures de la culture française. De son père *Auguste*, il hérita des qualités intellectuelles qui se combinèrent chez lui en un dialogue raffiné entre la culture et l'art, le cinéma et la société, en un humanisme dépourvu de préjugés, en une grandeur d'âme et une bonté admirables. *Renoir* écrit un jour: "Le cinéma, ce n'est pas un discours car ce qu'il faut faire, c'est peut-être bien avant tout regarder le monde, le regarder et le raconter tel qu'il est, essayer de le voir sans verres teintés devant les yeux. Car autour de nous, c'est plein de verres teintés, le monde regorge de verres teintés, on les appelle l'éducation, les préjugés, on les appelle ... c'est tout ce qu'on nous a raconté, ce sont les mensonges dont notre vie est tissée. Eh voilà! il faut repousser tout cela et voir le monde avec des yeux très purs, grand-ouverts." Est-ce qu'on peut mieux définir la vocation d'artiste?

En France, le cinéma est reconnu comme une forme d'art presque depuis l'époque des frères *Lumière*: ce n'est peut-être pas un hasard si le premier grand conteur de l'écran et le créateur du film de fiction, *Georges Méliès*, était lui aussi français. Pour *Méliès*, le cinéma était un moyen illimité de créer l'illusion et de ménager des surprises visuelles. Pour *Jean Cocteau*, c'était "l'écri-

ture par l'image". *Jean Epstein* y voyait "une langue universelle". Pour *Louis Delluc*, "un bon film est un bon théorème". *Alexandre Arnoux* était d'avis que le cinéma est "le langage des images avec son propre vocabulaire, sa syntaxe, sa conjugaison, avec ses abréviations, ses règles d'accord et sa grammaire". *Jean-Luc Godard* a toujours été hanté par la question de la vérité des images et des sons, cette illusion puissante qui menace sans cesse de se dégrader en mensonge. *Robert Bresson* y découvre une réalité double, celle que la caméra enregistre et celle que nous nommons réalité mais que nous voyons colorée par nos souvenirs et par nos faux calculs. Le problème est alors pour le réalisateur de faire en sorte, en utilisant une machine qui ne "voit" pas les choses comme il les voit lui-même, que le spectateur voit ce que lui-même a vu et, en utilisant une machine qui n'"entend" pas les choses comme il les entend lui-même, que l'auditeur entende ce que lui-même a entendu.

Ma 24.6.

- 12.00 Musiikin kesäakatemia alkaa
 13.30 Kuvataidenäyttelyjen avajaiset
 16.15 Jyväskylän Kesän avajaiset
 19.30 Avajaiskonsertti
 Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri
 Kirsti Huttunen, piano
 22.00 Elokuvan yönäytös
 "Naisen kosto"

Konservatorio
 Keski-Suomen Museo
 Kaupunginteatteri
 Kaupunginteatteri
 40 mk
 Yliopiston juhlasali
 15 mk

To 27.6.

- 10.00 Paulaharju-seminaari jatkuu
 11.00 Paulaharjun kirjallisuusnäyttelyn
 avajaiset
 16.15 "Mitä Bach minulle merkitsee"
 Jouko Tolonen,
 Risto Lauriala, piano
 19.00 Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri
 Johtajana Ralf Gothöni
 Kaija Saarikettu, viulu
 22.00 Elokuvan yönäytös
 "Balthazar"

Yliopisto, Villa Rana
 Yliopiston kirjasto
 Konservatorio
 20 mk
 Yliopiston juhlasali
 60/40 mk
 Yliopiston juhlasali
 15 mk

Pe 28.6.

- 9.15 Paulaharju-seminaari jatkuu
 16.15 "Mitä Bach minulle merkitsee"
 Tapani Länsiö,
 Matti Hannula, urut
 19.00 Lyonin puhallinkvintetti
 20.00 Salsa Fiesta
 Septeto Son, Salsamania
 21.00 "Terveisiä Parisista"
 Christiane Brisseau, Valto Laitinen,
 Alain Thibault
 22.00 Elokuvan yönäytös
 "Kuolemaantuomittu on karannut"

Yliopisto, Villa Rana
 Konservatorio
 20 mk
 Kaupunginkirkko
 50 mk
 Ainolan huvipuisto
 35 mk
 Ravintola Maakunta
 35 mk
 Yliopiston juhlasali
 15 mk

La 29.6.

- 10-18 Petit Montmartre – koko perheen
 tapahtumapäivä
 12.00 Kasvatuskongressi alkaa
 18.00 Rousseau-symposium
 19.15 Helsingin kamariorkesteri,
 johtajana Jukka-Pekka Saraste
 Jean ja Claude Françaix, piano
 22.00 Elokuvan yönäytös
 "Pyörään pöydän ritari"

Mäki-Matin perhe-
 puisto
 Yliopiston juhlasali
 Yliopiston juhlasali
 Kaupunginteatteri
 60 mk
 Yliopiston juhlasali
 15 mk

Ti 29.6.

- Jarmo ? →*
 16.15 "Mitä Bach minulle merkitsee"
 Joonas Kokkonen,
 Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri
 19.30 Kesän 85 musiikkidebyytti
 Marko Ylönen, sello
 22.00 Pieni iltaositto
 Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri
 Reino Simola, klarinetti
 Raimo Munter, klarinetti
 Matti Miettinen, fagotti
 22.00 Elokuvan yönäytös
 "Papin päiväkirja"

Yliopiston juhlasali
 30/15 mk
 Yliopiston juhlasali
 50/30 mk
 Yliopiston vanha
 juhlasali
 Yliopiston juhlasali
 15 mk

Su 30.6.**Ti 2.7.**

- 10.00 Kasvatuskongressi jatkuu
 14.00 Ranskalaisen harmonikan kurssi
 alkaa
 14.00 Taikapäivä
 15.00 Kasvatuskongressin paneelikes-
 kustelu "Oppettaja hallinnollis-
 tuvassa yhteiskunnassa"
 16.15 Bachin motetteja
 Jyväskylän Studiokuoro
 19.00 Lyonin puhallinkvintetti
 22.00 Elokuvan yönäytös
 "Neljä yönä Partisissa"

Yliopiston juhlasali
 Konservatorio
 Mäki-Matin perhe-
 puisto
 Yliopiston juhlasali
 Kaupunginkirkko
 35 mk
 Konservatorio
 50 mk
 Yliopiston juhlasali
 15 mk

Ke 3.7.

- 9.00 Musiikintutkimuksen symposium
 jatkuu
 16.15 "... ja Partisi tänään"
 Jukka Tiensuu kertoo ja soittaa
 17.30 "Minäkö? Sinäkö? Häenkö?"
 Mukamas-teatteri
 19.00 Saksofonikvartetti A Piacere
 22.00 Elokuvan yönäytös
 "Paholainen – luultavasti"

Yliopisto, Musica
 Konservatorio
 20 mk
 Mäki-Matin perhe-
 puisto
 A-sali
 50 mk
 Yliopiston juhlasali
 15 mk

To 4.7.

- 16.15 Rousseau ajatuksia musiikista
 Jukka Louhivuoren esitelmä
 18.15 Pianoilta
 Eero Heinonen

Konservatorio
 Taulumäen kirkko
 40 mk

Pe 5.7.

- 9.00 Kääntäjäseminari

Yliopisto

La 6.7.

- 9.00 Kääntäjäseminari

Yliopisto

NÄYTTELYT

- 24.6.-4.8. Jyväskylän Kesän kuvataide-
 debyytit 1985
 Carita Savolaisen maalaauksia
 Jaakko Niemelän grafiikkaa
 24.6.-7.7. Sonia Delaunayn litografiota
 Keski-Suomen
 Museo
 25.6.-4.7. Jyväskylän Kesän julisteita
 Hotelli Cumulus
 24.6.-4.7. Valokuvanäyttely "Suomen kesä –
 yhtä juhlaa"
 Kaupungin-
 kirjasto
 29.6.-4.7. "Kasvatuksen vaihtoehtoja"
 Yliopiston pää-
 rakennus, ala-aula
 26.6.-10.7. "Samuli Paulaharju valokuvajana
 ja piirtäjänä"
 Keski-Suomen
 Museo
 27.6.-4.7. "Samuli Paulaharjun kirjallista
 tuotantoa"
 Yliopiston kirjasto

THE JYVÄSKYLÄ ARTS FESTIVAL 1985, DAILY PROGRAM 24.6.–4.7.

Monday, 24 June

noon	Opening of the Summer Music Academy	Conservatory
2 p.m.	Opening of the Arts Exhibition	Museum of Central Finland
4.15 p.m.	Opening of the Jyväskylä Arts Festival	Town Theater
7.30 p.m.	Opening Concert Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra Kirsti Huttunen, piano	Town Theater 40,-
10 p.m.	Late Night Cinema: "Les Dames du Bois de Boulogne"	University Festival Hall 15,-

Tuesday, 25 June

4.15 p.m.	"What Bach means to me" Joonas Kokkonen, Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra	University Festival Hall 30,-/15,-
7.30 p.m.	Debutant of the Year 1985 Marko Ylönen, cello	University Festival Hall 50,-/30,-
10 p.m.	Evening music Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra Reino Simola, clarinet Raimo Munter, clarinet Matti Miettinen, basson	University Old Festival Hall
10 p.m.	Late Night Cinema: "Le Journal d'un Curé de Campagne"	University Festival Hall 15,-

Wednesday, 26 June

10 a.m.	Opening of the Paulaharju Seminar	University, Villa Rana
4.15 p.m.	"What Bach means to me" Timo Mäkinen, Risto Lauriala, piano	Conservatory 20,-
5 p.m.	Opening of the Paulaharju Exhibition	Museum of Central Finland
6 p.m.	Petrozavodsk Kantele Group	Jyväskylä Sports Hall 50,-
7 p.m.	Paulaharju Seminar Evening	Korpela House, Survo
7.30 p.m.	Presentation of Robert Bresson by Peter von Bagh	University, C 4
10 p.m.	Late Night Cinema: "Le Procès de Jeanne d'Arc"	University Festival Hall 15,-

Thursday, 27 June

10 a.m.	Paulaharju Seminar	University, Villa Rana
11 a.m.	Opening of the Exhibition of the Literary Works of Samuli Paulaharju	University Library
4.15 p.m.	"What Bach means to me" Jouko Tolonen, Risto Lauriala, piano	Conservatory 20,-
7 p.m.	Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra Ralf Gothóni, conductor Kaija Saarikettu, violin	University Festival Hall 60,-/40,-
10 p.m.	Late Night Cinema: "Au Hasard, Balthazar"	University Festival Hall 15,-

Friday, 28 June

9.15 a.m.	Paulaharju Seminar	University, Villa Rana
4.15 p.m.	"What Bach means to me" Tapani Länsiö, Matti Hannula, organ	Conservatory 20,-
7 p.m.	Lyon Wind Quintet	Town Church 50,-
8 p.m.	Salsa Fiesta	Ainola 35,-
9 p.m.	Septeto Son, Salsamania	Maakunta Restaurant 35,-
10 p.m.	"From Paris, with Love" Christiane Brisseau, Valto Laitinen, Alain Thibault	University Festival Hall 15,-
	Late Night Cinema: "Un Condamné à Mort s'est échappé"	

Saturday, 29 June

10 a.m.- 6 p.m.	Petit Montmartre – events for the whole family	Mäki-Matti Park
noon	Opening of the Congress on Education	University Festival Hall
6 p.m.	Rousseau Symposium	University Festival Hall
7.15 p.m.	Helsinki Chamber Orchestra Jukka-Pekka Saraste, conductor Jean and Claude Françaix, piano	Town Theater 60,-
10 p.m.	Late Night Cinema: "Lancelot du Lac"	University Festival Hall 15,-

Sunday, 30 June

10 a.m.	Congress on Education	University Festival Hall
2 p.m.	Opening of the French Accordion class	Conservatory
2 p.m.	Day of Magic	Mäki-Matti Park
3 p.m.	Panel discussion of the Congress on Education: "Being a Teacher in an Increasingly Administrative Society"	University Festival Hall
4.15 p.m.	Bach's motets	Town Church 35,-
7 p.m.	Jyväskylä Studio Choir	Lyon Wind Quintet
10 p.m.	Late Night Cinema: "Quatre Nuits d'un rêveur"	University Festival Hall 15,-

Wednesday, 3 July

9 a.m.	Symposium on Musicology	University, Musica Conservatory
4.15 p.m.	"... and Paris today"	20,-
	Jukka Tiensuu speaks and performs	Mäki-Matti Park
5.30 p.m.	"Me? You? Him?"	A-hall
7 p.m.	Mukamas Theater	50,-
7 p.m.	A Piacere Saxophone Quartet	University Festival Hall
10 p.m.	Late Night Cinema: "Le Diable probablement"	15,-

Thursday, 4 July

4.15 p.m.	Rousseau's ideas on music, lecture by Jukka Louhivuori	Conservatory
6.15 p.m.	Piano evening Eero Heinonen	Taulumäki Church 40,-

Friday, 5 July

9 a.m.	Translation Seminar	University
--------	---------------------	------------

Saturday, 6 July

9 a.m.	Translation Seminar	University
--------	---------------------	------------

EXHIBITIONS

24 June – 4 August	The Jyväskylä Arts Festival Visual Arts Débutants Carita Savolainen, paintings Jaakko Niemelä, graphic works	Museum of Central Finland
24 June – 7 July	Sonia Delaunay's lithographies	Museum of Central Finland
25 June – 4 July	Posters of the Jyväskylä Arts Festival	Hotel Curnulus
24 June – 4 July	Photographic exhibition "Finnish summer – a long festival"	Municipal Library
29 June – 4 July	'Alternatives of education'	University, Main Building, Entrance Hall
26 June – 10 July	'Samuli Paulaharju, a photographer and a drafter'	Museum of Central Finland
27 June – 4 July	'Samuli Paulaharju's literary production'	University Library

FESTIVAL D'ÉTÉ DE JYVÄSKYLÄ 1985, PROGRAMME 24 JUIN – 4 JUILLET

Lundi 24 juin

12h	Ouverture de l'Académie de musique	Conservatoire
14h	Vernissage des expositions	Musée de Finlande Centrale
16h15	Cérémonie d'inauguration du Festival	Théâtre municipal
19h30	Concert d'ouverture Orchestre de chambre de Keski-Pohjanmaa Kirsti Huttunen, piano	Théâtre municipal 40,-
22h	Le film de la soirée: "Les Dames du Bois de Boulogne"	Salle des fêtes de l'Université 15,-

Mardi 25 juin

16h15	"Ce que Bach signifie poir moi" Joonas Kokkonen, Orchestre de chambre de Keski-Pohjanmaa	Salle des fêtes de l'Université 30,-/15,-
19h30	Jeune soliste de l'année Marko Ylönen, violoncelle	Salle des fêtes de l'Université 50,-/30,-
22h	Petit concert du soir Orchestre de Chambre de Keski-Pohjanmaa Reino Simola, clarinette Raimo Munter, clarinette Matti Miettinen, basson	Ancienne salle des fêtes de l'Université
22h	Le film de la soirée: "Le Journal d'un Curé de Campagne"	Salle des fêtes de l'Université 15,-

Mercredi 26 juin

10h	Ouverture du Séminaire Paulaharju,	Villa Rana, Université Conservatoire
16h15	"Ce que Bach signifie pour moi" Timo Mäkinen, Risto Laurila, piano	20,-
17h	Vernissage de l'exposition Paulaharju	Musée de Finlande centrale
18h	Ensemble de Kantele de Petrozavodsk	Salle polyvalente de Jyväskylä 50,-
19h	Soirée Paulaharju	Survo
19h30	Présentation de Robert Bresson par Peter von Bagh	Université, C 4
22h	Le film de la soirée: "Le Procès de Jeanne d'Arc"	Salle des fêtes de l'Université 15,-

Jeudi 27 juin

10h	Séminaire Paulaharju	Villa Rana, Université
11h	Vernissage de l'exposition littéraire sur Paulaharju	Bibliothèque de l'Université
16h15	"Ce que Bach signifie pour moi" Jouko Tolonen, Risto Laurila, piano	Conservatoire 20,-
19h	Orchestre de chambre de Keski-Pohjanmaa direction Ralf Gothóni Kaija Saarikettu, violon	Salle des fêtes de l'Université 60,-/40,-
22h	Le film de la soirée: "Au Hasard, Balthazar"	Salle des fêtes de l'Université 15,-

Vendredi 28 juin

9h15	Séminaire Paulaharju	Villa Rana, Université
16h15	"Ce que Bach signifie pour moi" Tapani Länsiö, Matti Hannula, orgue	Conservatoire 20,-
19h	Quintette à vent de Lyon	Eglise de la ville 50,-
20h	Salsa Fiesta Septeto Son, Salsamania	Ainola 35,-
21h	"Bonjour de Paris" Christiane Brisseau, Valto Laitinen, Alain Thibault	Restaurant Maakunta 35,-
22h	Le film de la soirée: "Un Condamné à Mort s'est échappé"	Salle des fêtes de l'Université 15,-

Samedi 29 juin

10h–	Le Petit Montmartre – un programme pour toute la famille	Jardin public de Mäki-Matti
18h	Début du Congrès sur l'éducation	Salle des fêtes de l'Université
18h	Symposium sur Rousseau	Salle des fêtes de l'Université
19h15	Orchestre de chambre d'Helsinki direction Jukka-Pekka Saraste Jean et Claude Français, pianos	Théâtre municipal 60,-
22h	Le film de la soirée: "Lancelot du Lac"	Salle des fêtes de l'Université 15,-

Dimanche 30 juin

10h	Congrès sur l'éducation	Salle des fêtes de l'Université
14h	Début du cours d'accordéon	Conservatoire
14h	Journée de la magie	Jardin public de Mäki-Matti
15h	Congrès sur l'éducation: débat sur le thème "Etre professeur dans une société de plus en plus bureaucratique"	Salle des fêtes de l'Université
16h15	Motets de Bach	Eglise de la ville 35,-
19h	Chœur Studio de Jyväskylä	Conservatoire 50,-
22h	Quintette à vent de Lyon	Salle des fêtes de l'Université 15,-
22h	Le film de la soirée: "Quatre Nuits d'un rêveur"	Salle des fêtes de l'Université 15,-

Mercredi 3 juillet

9h	Symposium de musicologie "Paris aujourd'hui"	Université, Musica Conservatoire
16h15	Jukka Tiensuu parle et joue ...	20,-
17h30	"Moi? Toi? Lui?"	Jardin public de Mäki-Matti
19h	Théâtre Mukamas Quatuor de saxophones A	Salle A
22h	Piacere Le film de la soirée: "Le Diable probablement"	50,- Salle des fêtes de l'Université 15,-

Jeudi 4 juillet

16h15	Les idées de Rousseau sur la musique, conférence de Jukka Louhivuori	Conservatoire
18h15	Récital de piano Eero Heinonen	Eglise de Taulumäki 40,-

Vendredi 5 juillet

9h	Séminaire sur la traduction	Université
----	-----------------------------	------------

Samedi 6 juillet

9h	Séminaire sur la traduction	Université
----	-----------------------------	------------

EXPOSITIONS

24 juin – 4 août	Jeunes artistes du Festival d'été Carita Savolainen, peintures Jaakko Niemelä, gravures	Musée de Finlande centrale
24 juin – 7 juillet	Sonia Delaunay, lithographies	Musée de Finlande centrale
25 juin – 4 juillet	Affiches du Festival d'été de Jyväskylä	Hotel Cumulus
24 juin – 4 juillet	Exposition de photos: "L'été finlandais – une longue fête"	Bibliothèque municipale
29 juin – 4 juillet	"Educations alternatives"	Bâtiment principal de l'Université, hall
26 juin – 10 juillet	"Samuli Paulaharju, photographe et dessinateur"	Musée de Finlande centrale
27 juin – 4 juillet	"Samuli Paulaharju, écrivain"	Bibliothèque de l'Université

Avajaiskonsertti**KESKI-POHJANMAAN KAMARIORKESTERI**johtaja Juha Kangas
solisti Kirsti Huttunen, pianoJyväskylän kaupunginteatteri
maanantai 24.6. klo 19.30**OHJELMA**

U. Klami (1900–1961)

Hommage à Haendel op. 21 (1931)

- Adagio
- Andante (Tempo di Gavotte)
- Largo
- Allegro

Konsertto pianolle ja jousiorkesterille op. 41 (1950)

- Andante risoluto – Allegro
- Larghetto
- Allegro scherzando

Kirsti Huttunen, piano

G. F. Händel (1685–1759)

Concerto grosso op. 6 n:o 6 g-molli

- Largo affettuoso
- Allegro, ma non troppo
- Musette (Larghetto)
- Allegro
- Allegro

Concertino: Jari Valo, I viulu
Liisa Lankila, II viulu
Esa Laasanen, sello**Concerto grosso op. 6 n:o 8 c-molli**

- Alemande (Andante)
- Grave
- Andante allegro
- Adagio
- Siciliana (Andante)
- Allegro

Concertino: Reijo Tunkkari, I viulu
Riikka Ranto, II viulu
Esa Laasanen, sello**Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri****Keski-Pohjanmaan kamariorkesterin jäsenet:**

1. viulu	Jari Valo Reijo Tunkkari Tarja-Leena Keränen Riikka Ranto
2. viulu	Liisa Lankila Marja Nikula Sinikka Ala-Leppilampi Antti Laasanen
Altoviulu	Timo Kangas Ari Hanhikoski
Sello	Lauri Pulakka Esa Laasanen
Kontrabasso	Ahti Lassila
Cembalo	Outi Kangas

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteria on luonehdittu sähkyväksi kokoonpanoksi, joka hänkähdystää ilmaisullaan ja lupaavalla otteellaan. Kamariorkesteri perustettiin sen

Kirsti Huttunen

Kirsti Huttunen (s. 1960) kuuluu maamme lahjakkaimpia nuorin pianistikykyihin, jonka ponnanhoidutuslautan ovat olleet Maj Lind -pianokilpailut. Opintona Kirsti Huttunen aloitti Leea Isotalon johdolla vuonna 1967 ja jatkoi vuosina 1979-81 USA:ssa pianoataiteilija Edward Auerin sekä Tanskassa prof. Stanislav Knorrin johdolla 1981-82. Vuodesta 1982 Kirsti Huttunen on jatkanut opinnoitaan pianoataiteilija Eero Heinosen ohjaukseissa. Kesäkursseilla Kirsti Huttunen opettajina ovat toimineet mm. Bella Davidovitsh, Dmitri Bashkirov, Georgy Sebök, David Golub ja Eugène List. Vuonna 1978 Kirsti Huttunen voitti Ilmari Hannikainen -pianokilpailun sekä vuonna 1979 Maj Lind -pianokilpailun.

Lukuisten soolokonserttien ohella Kirsti Huttunen on soittanut myös kamarimusiikkia ja toiminut mm. Jyväskylän, Tampereen ja Mikkelin kaupunginorkestereiden solistina. Vuonna 1976 Kirsti Huttunen osallistui Radion Sinfoniaorkesterin Nuorten solistien konserttiin.

Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra**Members of the Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra:**

1st violin	Jari Valo, Reijo Tunkkari, Tarja-Leena Keränen, Riikka Ranto
2nd violin	Liisa Lankila, Marja Nikula, Sinikka Ala-Leppilampi, Antti Laasanen
Violas alto	Timo Kangas, Ari Hanhikoski
Cello	Lauri Pulakka, Esa Laasanen
Double bass	Ahti Lassila
Harpsichord	Outi Kangas

The Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra has been described as a brilliant ensemble that amazes by its interpretations and its expressiveness. It was founded in 1972 by its present director Juha Kangas who at that time became a teacher at the Keski-Pohjanmaa Music Institute, after having played the viola in the Helsinki Philharmonic Orchestra. Most of the strings players of the Chamber Orchestra have begun their studies in the Music institute under Juha Kangas's direction. Some of the musicians are former students of the institute, who are now themselves teachers, others study at the Sibelius Academy or in the professional orchestra musician program of the institute. The Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra has given concerts in Finland with internationally known soloists like Gidon Kremer, Viktor Pikaizen, Bruno Giuranna, Oleg Kagan, Natalia Gutman, Jean-Pierre Walléz, and Eli Goren. It has also made tours of Sweden, the Soviet Union, Poland, the Federal Republic of Germany, Yugoslavia, and Britain, etc. The Chamber Orchestra has made four records and three more will be recorded this year. It has taped numerous works by modern Finnish composers for the Finnish and Swedish radio services and the BBC. The orchestra has also commissioned new works from Finnish and foreign composers.

Kirsti Huttunen

The Maj Lind Piano Competition revealed Kirsti Huttunen (born 1960) to be among Finland's most talented young pianists. She started her studies under Leea Isotalo in 1967, continuing from 1979 to 1981 in the United States under pianist Edward Auer and from 1981 to 1982 in Denmark under professor Stanislav Knorr. Since 1982 Kirsti Huttunen has pursued her studies with pianist Eero Heinonen as her teacher. Kirsti Huttunen has studied summer courses, being taught by among others Bella Davidovitsh, Dmitri Bashkirov, Georgy Sebök, David Golub, and Eugène List.

In 1978 Kirsti Huttunen won the Ilmari Hannikainen Piano Competition and in 1979 the Maj Lind (the Finnish national) Piano Competition.

Besides numerous recitals, Kirsti Huttunen has also played chamber music and been soloist to the Jyväskylä, Tampere, and Mikkeli City Orchestras. In 1976 Kirsti Huttunen took part in the Radio Symphony Orchestra's concert for young soloists.

Orchestre de chambre de Keski-Pohjanmaa**Membres de l'orchestre:**

1er violons	Jari Väistö, Reijo Tunkkari, Tarja-Leena Keränen, Riikka Ranto
2èmes violons	Liisa Lankila, Marja Nikula, Sinikka Ala-Leppilampi, Antti Laasanen
Violons alto	Timo Kangas, Ari Hanhikoski
Violoncelles	Lauri Pulakka, Esa Laasanen
Contrebasse	Ahti Lassila
Clavecin	Outi Kangas

L'Orchestre de chambre de Keski-Pohjanmaa est considéré comme une formation remarquable par son expressivité et l'intérêt de ses conceptions. Il fut fondé en 1972 sur l'initiative de son directeur actuel, Juha Kangas, quand celui-ci devint professeur au Conservatoire régional de Keski-Pohjanmaa, après avoir été violon alto de l'Orchestre philharmonique d'Helsinki. Tous les membres de l'orchestre ont fait leurs études au Conservatoire de Keski-Pohjanmaa, la plupart sous la direction de Juha Kangas. Les uns continuent d'y suivre la formation de musicien d'orchestre; certains, anciens étudiants, y sont maintenant professeurs et d'autres poursuivent leurs études à l'Académie Sibelius.

L'Orchestre de chambre de Keski-Pohjanmaa a joué en Finlande avec plusieurs solistes internationaux comme Gidon Kremer, Viktor Pikaizen, Bruno Giuranna, Oleg Kagan, Natalia Gutman, Jean-Pierre Walléz et Eli Goren. L'orchestre a fait des tournées notamment en Suède, en URSS, en Pologne, en Allemagne fédérale, en Yougoslavie et en Angleterre. Il a déjà enregistré quatre disques et en enregistre trois autres cette année. L'orchestre a aussi été abondamment enregistré, principalement pour des œuvres de musique contemporaine de compositeurs finlandais, par les radios de Finlande et de Suède ainsi que par la BBC. En outre, l'Orchestre de Chambre a commandé plusieurs œuvres à des compositeurs finlandais et étrangers.

Kirsti Huttunen

Parmi les jeunes pianistes de notre pays, Kirsti Huttunen (née en 1960) est un des talents les plus remarquables qui se soit révélé grâce au Concours de piano Maj Lind. Kirsti Huttunen commence ses études en 1967 sous la direction de Leea Isotalo. Elle les continua en 1979-81 aux Etats-Unis avec le pianiste Edward Auer, puis en 1981-82 au Danemark avec le professeur Stanislav Knorr. Depuis 1982, Kirsti Huttunen poursuit ses études sous la conduite du pianiste Eero Heinonen. Pendant des stages d'été, Kirsti Huttunen a aussi suivi l'enseignement de Bella Davidovitch, Dmitri Bashkirov, Georgy Sebök, David Golub et Eugène List.

Kirsti Huttunen remporta en 1978 le Concours de piano Ilmari Hannikainen et en 1979 le Concours de piano Maj Lind.

A côté de nombreux récitals, Kirsti Huttunen a joué aussi de la musique de chambre et, comme soliste, avec les orchestres des villes de Jyväskylä, Tampere et Mikkeli. En 1976, Kirsti Huttunen a participé au concert des jeunes solistes avec l'Orchestre symphonique de la radio finlandaise.

CONCERTS

CONCERTS

**Kesän 85
musiikkidebyytti**

MARKO YLÖNEN, SELLO

avustaa Olli Mustonen, piano

Yliopiston juhlasali
tiistai 25.6. klo 19.30**OHJELMA**

L. van Beethoven (1770–1827)

**Sonaatti pianolle ja sellolle
C-duuri op. 102 n:o 1**

Andante

Allegro vivace

Adagio – Tempo d' Andante

Allegro vivace

A. Sallinen (1935–)

Sonaatti soolosellolle (1971)

J. Brahms (1833-1897)

**Sonaatti pianolle ja sellolle
F-duuri op. 99**

Allegro vivace

Adagio affettuoso

Allegro passionato

Allegro molto

C. Debussy (1862-1918)

Sonaatti sellolle ja pianolle

Prologue

Sérénade et Final

Debyyttikonsertin ovat mahdollistaneet Osuuskauppa Kesimaa, Tapiola-yhtiöt, OK-Liha, Maan Auto Oy, Panda Sulka-tehdas ja Besta Margariinitehdas.

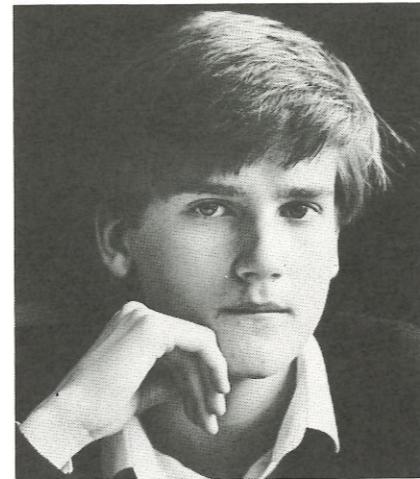
Marko Ylönen**Jyväskylän Kesän musiikkidebytantti 1985**

Marko Ylönen aloitti musiikkiopintansa yhdeksänvuotiaana Jyväskylän Konservatoriossa (sittemmin Keski-Suomen Konservatorio), jossa hän opiskeli sellonsoittoa Csaba Szilvayn johdolla. Opinnot jatkuvat vuosina 1976-79 Itä-Helsingin musiikkiopistossa saman opettajan ohjauksessa.

Vuodesta 1979 nuori sellisti on opiskellut Sibelius-Akatemian nuorisokoulutuksessa professori Erkki Raution johdolla. Jo viisitoista vuoden myöhemmin hän sijoittui kansallisessa sellokilpailussa Turussa finalistien joukkoon. Viime vuosina hän on nopeasti

kehittynyt ikäisekseen teknisesti korkealle tasolle, mikä on antanut mahdollisuuden hänen luontaisen musikaalisuutensa ilmeneväksi.

Hän on tehnyt lyhyitä opintomatkoja mm. Itävaltaan. Yksi merkittävimmistä esiintymisistä oli epäilemättä maaliskuun 29. päivänä 1985 pidetty Radion Sinfoniaorkesterin nuorten solisten konsertti, jossa viisi nuorta sai mahdollisuuden hankkia esiintymiskokemuusta suuren orkesterin ja suuren kuulijakunnan parissa. Konsertin johti Leif Segerstam ja Marko Ylösen ohjelmaa olivat Tchaikovskin Rokoko-muunnelmat.

Olli Mustonen

Olli Mustonen (s. 1967) aloitti cembalo-, piano- ja sävellysopintonsa 5-vuotiaana. Hänen ensimmäisenä piano-opettajanaan toimi Ralf Gothoni. Tällä hetkellä Olli Mustonen opiskelee Sibelius-Akatemiassa opettajinaan Eero Heinonen (piano) ja Einojuhani Rautavaara (sävellys).

Soolokonserttien lisäksi Olli Mustonen on esiintynyt useimpien suomalaisorkesterien solistina. Huhtikuussa 1984 hän konsertoi eri puolilla Länsi-Saksaa ja voitti saman vuoden toukokuussa toisen palkinnon Eurovision nuorille solisteille järjestetyssä kilpailussa. Olli Mustosen debyyttikonsertti tapahtui Jyväskylän Kesässä vuonna 1984.

Joulukuussa 1984 Olli Mustonen esiintyi Pohjoismaihin lähetetyssä TV-nauhoituksessa Ruotsin Radion Sinfoniaorkesterin solistina soittaen Ravelin G-Duuri pianokonserttona ja Rachmaninovin pianokonserttona Nr. 3. Kapellimestarina toimi Jukka-Pekka Saraste. Helmikuussa 1985 Olli Mustonen konsertoi Herkules-salissa Münchenissä.

Hänen ohjelmistoonsa kuuluvat Beethovenin, Englundin, Franckin, Haydnin, Rachmaninovin, Shostakovitshin ja Tšaikovskin pianokonsertit. Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Brahms, Chopin, Liszt, Schubert, Schumann, Balakirev, Debussy, Ravel, Bartók, Prokofjev ja suomalaiset säveltäjät ovat myös edustettuna Olli Mustosen ohjelmistossa.

Marko Ylönen**Jyväskylä Arts Festival 1985 Music Debutant**

Originally from Central Finland, Marko Ylönen is now finishing his studies in the Sibelius High School in Helsinki.

He started studying music at the age of nine in the Jyväskylä Conservatory (now the Central Finland Conservatory), where he studied the cello under Csaba Szilvay. From 1976 to 1979 he continued his studies under the guidance of the same teacher in the East Helsinki Music School.

Since 1979 this young cellist has been studying under the youth program of the Sibelius Academy under professor Erkki Rautio's direction. In 1982, at the age of only fifteen, he was a finalist in the Turku cello competition. During the past few years he has reached a high technical level for his age and this has allowed his natural artistry to develop. He has made short study-trips, including study in Austria. No doubt, the most important of his numerous performances was in the Radio Symphony Orchestra's concert for young soloists, on March 29, 1985 in which five young soloists were given the opportunity to receive experience in performing with a major orchestra in front of a large public. This concert was conducted by Leif Segerstam and Marko Ylönen's program was Tchaikovsky's Variations on a Rococo Theme.

At the Jyväskylä Arts Festival Marko Ylönen will be accompanied by his fellow student Olli Mustonen, who was the debutant of the year in Jyväskylä a year ago.

Olli Mustonen

(born 7th June 1967) started his studies in harpsichord, piano and composition at the age of five. His first teacher in piano was Ralf Gothoni. At this moment he is a student of the Sibelius Academy in Helsinki and his teachers are Eero Heinonen (piano) and Einojuhani Rautavaara (composition).

Olli Mustonen has given recitals and appeared as a soloist of most orchestras in Finland. Also many radio and TV performances in Finland.

In April 1984 he gave several recitals in FRG. In May 1984 he won the second prize in the Eurovision TV competition for young soloists. In December 1984 he made a TV recording of the Ravel's piano concerto G and the Rachmaninoff's third piano concerto with the Swedish Radio Symphony Orchestra (cond. Jukka-Pekka Saraste). In February 1985 he gave a recital in Herkulessaal, Munich.

His repertoire includes concertos by Beethoven, Englund, Franck, Haydn, Rachmaninoff, Ravel, Shostakovitch and Tchaikovsky ainsi que des œuvres de Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Brahms, Chopin, Prokofjev and Finnish piano music.

Marko Ylönen**Premier Concert, Festival d'été de Jyväskylä 1985**

Originaire de Finlande centrale, Marko Ylönen est maintenant en dernière année du Lycée Sibelius d'Helsinki.

Il commence ses études de musique à l'âge de neuf ans au Conservatoire de Jyväskylä (maintenant Conservatoire régional de Finlande Centrale) où il étudie le violoncelle sous la direction de Csaba Szilvay. Ses études se poursuivent de 1976 à 1979 à l'école de musique d'Helsinki-est avec le même professeur.

Depuis 1979, ce jeune violoncelliste a étudié à l'Académie Sibelius dans le programme d'enseignement pour les jeunes sous la direction du professeur Erkki Rautio. Alors qu'il n'avait que quinze ans, il se plaça, en 1982, dans la finale du concours national de violoncelle de Turku. Ces dernières années il a rapidement développé, compte tenu de son âge, ses qualités techniques, ce qui lui donne la possibilité d'exprimer pleinement ses qualités musicales naturelles.

Il a effectué de courts voyages d'études, en particulier en Autriche. Parmi ses nombreuses présentations publiques, la plus notable est sans conteste celle du concert de jeunes solistes donné le 29 mars dernier avec l'Orchestre symphonique de la radio finlandaise, pendant lequel cinq jeunes musiciens ont eu la possibilité de jouer avec un grand orchestre devant un public important. Le concert était dirigé par Leif Segerstam et le programme de Marko Ylönen comprenait les Variations sur un thème rococo de Tchaikovsky.

Pendant le Festival d'été de Jyväskylä, Marko Ylönen jouera avec son camarade d'études Olli Mustonen, lequel a donné son premier concert à Jyväskylä l'été dernier.

Olli Mustonen

Olli Mustonen commence les études de clavecin, de piano et de composition à l'âge de cinq ans. Son premier professeur de piano était Ralf Gothoni. A présent, Olli Mustonen étudie à l'Académie Sibelius avec comme professeurs Eero Heinonen (piano) et Einojuhani Rautavaara (composition).

Olli Mustonen a donné des récitals et joué en soliste avec plusieurs orchestres finlandais. En avril 1984, il fit une tournée en Allemagne de l'Ouest et, en mai de la même année, il gagna le deuxième prix d'un concours de jeunes solistes organisé par l'Eurovision.

En décembre 1984, Olli Mustonen jouait avec l'Orchestre symphonique de la Radio suédoise dans une émission de télévision diffusée dans les pays nordiques le concert en sol majeur de Ravel et le concert numéro trois de Rachmaninoff. Le chef d'orchestre était Jukka-Pekka Saraste. En février 1985 Olli Mustonen donna un concert dans le "Herkulessaal" à Munich.

Son répertoire comprend des concertos pour piano de Beethoven, Englund, Franck, Haydn, Rachmaninoff, Ravel, Shostakovitch et Tchaikovsky ainsi que des œuvres de Bach, Haydn, Mozart, Beethoven, Brahms, Chopin, Prokofjev et Finnish piano music.

CONCERTS

Pieni iltasoitto

KESKI-POHJANMAAN KAMARIORKESTERI
johtaa Juha Kangas

Reino Simola, klarinetti
Jarmo Munter, klarinetti
Matti Miettinen, fagotti

Yliopiston vanha juhlasali
tiistai 25.6. klo 22.00

OHJELMA

W.A. Mozart (1756-1791)

Divertimento n:o 4 KV 229 B-duuri

Allegro
Larghetto
Menuetto
Adagio
Rondo

Reino Simola, klarinetti
Jarmo Munter, klarinetti
Matti Miettinen, fagotti

G.F. Händel (1685-1759)

Concerto grosso op. 6 n:o 10 d-moll

Ouverture
Air
Allegro
Allegro
Allegro moderato

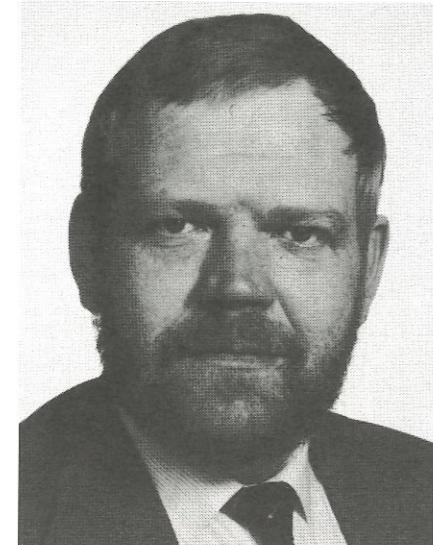
Concertino: Jari Valo, I viulu
Tarja-Leena Keränen, II viulu
Esa Laasanen, sello

W. A. Mozart (1756-1791)

Divertimento n:o 2 KV 229 B-duuri

Allegro
Menuetto
Larghetto
Menuetto
Rondo

Reino Simola, klarinetti
Jarmo Munter, klarinetti
Matti Miettinen, fagotti

Reino Simola

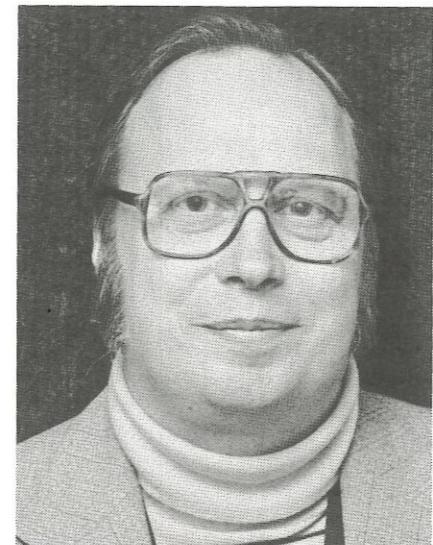
Radion sinfoniaorkesterin klarinetin äänentohtaja Reino Simola jatkoi opintojaan Sibelius-Akatemiassa suoritetun diplomiutkinnon jälkeen Zürichissä Hans Stadlerin johdolla. Tällä hetkellä hän toimii myös lehtorina Sibelius-Akatemiassa. Kamarimuusikkotehtävien lisäksi Reino Simola on toiminut orkestereiden solistina ja kesäkurssien opettajana.

CONCERTS

Jarmo Munter

Klarinetisti Jarmo Munter valmistui Sibelius-Akatemiasta vuonna 1968, jonka jälkeen hän on toiminut Helsingin teatteriorkesterissa, Lahden kaupunginorkesterissa ja Radion sinfoniaorkesterissa. Tällä hetkellä Jarmo Munter toimii klarinetinsoiton lehtorina Keski-Suomen Konservatoriossa Jyväskylässä. Omien konserttien lisäksi Jarmo Munter on esiintynyt lukuissa kamarimuusikkokokoopanoissa sekä maamme eri sinfoniorkestereiden solistina.

Matti Miettinen

Matti Miettinen, Jyväskylän kaupunginorkesterin fagotin äänentohtaja, aloitti opintonsa Arto Noraksen isän Erkki Noraksen oppilaana ennen siirtymistään Sibelius-Akatemian opettajan Aarne Viljavon ohjaukseen. Lisäksi hän on jatkanut opintojaan Emanuel Elolan mestarikursseilla sekä Berliinin filharmonikkojen soolo-oboistin Lothar Kochin johdolla. Solisti- ja kamarimuusikkotehtävien lisäksi Matti Miettinen on tehnyt lukuisia radionauhoituksia.

Reino Simola

After having obtained his diploma from the Sibelius Academy, Reino Simola, leading clarinetist in the Radio Symphony Orchestra, continued his studies in Zurich under the guidance of Hans Stadler. He is now a teacher at the Sibelius Academy. In addition to playing chamber music, Reino Simola has also been a soloist with different orchestras and has taught summer courses.

Jarmo Munter

Clarinetist Jarmo Munter graduated from the Sibelius Academy in 1968 and has since played in the Helsinki Theater Orchestra, the Lahti City Orchestra, and the Radio Symphony Orchestra. He now is a clarinet teacher at the Central Finland Conservatory in Jyväskylä. Jarmo Munter has given recitals as well as played in numerous chamber music ensembles and been a soloist with various Finnish symphony orchestras.

Matti Miettinen

Matti Miettinen, leading bassoon of the Jyväskylä City Orchestra, started his studies as a pupil of Erkki Noras, father of Arto Noras, before continuing under the direction of Aarne Viljava, a teacher at the Sibelius Academy. He has also taken part in Emanuel Elola's master-classes and studied under the guidance of Lothar Koch, oboe soloist of the Berlin Philharmonic Orchestra. In addition to giving recitals and playing in chamber music ensembles, Matti Miettinen has made several recordings for the radio.

Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra,
see page 19.

Reino Simola

Reino Simola, premier clarinette de l'Orchestre symphonique de la radio, a poursuivi ses études, après l'Académie Sibelius, à Zurich sous la direction de Hans Stadler. Il est actuellement professeur à l'Académie Sibelius. Reino Simola a joué dans des ensembles de musique de chambre ainsi que comme soliste avec divers orchestres. Il a aussi enseigné pendant des stages d'été.

Jarmo Munter

Le clarinettiste Jarmo Munter acheva ses études à l'Académie Sibelius en 1968. Depuis lors, il fait partie de l'Orchestre du Théâtre de Helsinki, de l'Orchestre municipal de Lahti et de l'Orchestre symphonique de la Radio finlandaise. Actuellement, Jarmo Munter est professeur de clarinette à Jyväskylä au Conservatoire de Finlande centrale. Il a donné de nombreux récitals et joué dans de nombreux ensembles de musique de chambre, ainsi qu'en soliste avec divers orchestres symphoniques de Finlande.

Matti Miettinen

Matti Miettinen, premier basson de l'Orchestre municipal de Jyväskylä, a commencé ses études avec Erkki Noras, le père d'Arto Noras, avant de les poursuivre à l'Académie Sibelius sous la direction d'Aarne Viljava. Il a également suivi les cours d'interprétation d'Emanuel Elola et ceux du hautbois solo de l'Orchestre Philharmonique de Berlin, Lothar Koch. Matti Miettinen a fait de nombreux enregistrements de radio.

Orchestre de chambre de Keski-Pohjanmaa.
Voir p. 19.

KONSERTIT

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri

johtaja Ralf Gothóni
solisti Kaija Saarikettu, viulu
Yliopiston juhlasali
torstai 27.6. klo 19.00

OHJELMA

J.S. Bach (1685-1750)

Viulukonsertto d-molli BWV 1052

(Allegro)
Adagio
Allegro

Kaija Saarikettu, viulu

W.A. Mozart (1756-1791)

Divertimento F-duuri KV 138

Allegro
Andante
Rondo (Presto)

J.S. Bach (1685-1750)

Viulukonsertto g-molli BWV 1056

(Allegro)
Largo
Presto

Kaija Saarikettu, viulu

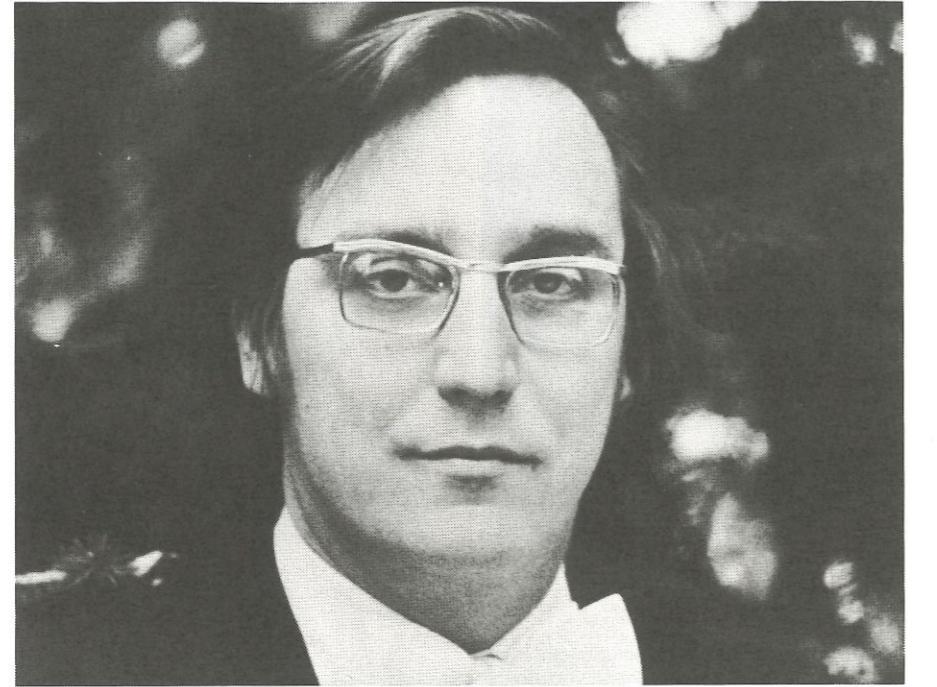
J. Haydn (1732-1809)

Pianokonsertto D-duuri

Vivace
Un poco adagio
Allegro molto

Ralf Gothóni, piano

CONCERTS

Ralf Gothóni

Vuonna 1946 syntynneen Ralf Gothónin taitelijakuvaassa yhdistyvät käsitettyt dynamiisuus, herkkys, monipuolisuus ja aktiivisuus. Mittavan kansainväisen uran luonut, vuodesta 1978 Länsi-Saksassa asunut Gothóni on jakanut aikansa solistisena pianokirjallisuuden, kamarimusiikin ja liedpianismiin kesken.

Debytoituaan Jyväskylän Kesässä 1967 on Ralf Gothóni konsertoinut Euroopassa, Neuvostoliitossa, Yhdysvalloissa, Meksikossa, Kanadassa ja Kauko-Idässä. Hän on vierailut mm. Salzburgin, Aldeburgin, Edinburghin, Berliinin, Istanbulin ja Prahan musiikkijuillilla sekä esiintynyt monien huomattavien orkestereiden solistina.

Gothóni on ennättänyt tehdä runsaat 40 kamarimusiikki- ja soololevytystä useille kansainvälisille levy-yhtiöille. Hänen julkisesti uusin aluevaltaus on säveltämisen; Joensuun Laulujuhlien tilausteos, kamariooppera Her-

CONCERTS

Kaija Saarikettu

mann Hessen sadun pohjalta, sai kesällä 1984 kantaesityksensä.

Konsertoimisen ohella Gothónilla liikenee aikaa pedagogiseen työhön; hän pitää säännöllisesti kamarimusiikin ja liedin mestari-kursseja. 1977 Gothóni vastaanotti Itävallan kulttuuriministeriön Schubert-mitalin, 1980 Suomen valtio nimitti hänet taiteilijaprofessoriksi ja 1983 Gothónille myönnetti Suomen kulttuurirahaston kunnia-palkinto.

Gothóni on toiminut useita vuosia Savonlinnan Musiikkipäivien ja Joroisten musiikkipäivien taiteellisenä johtajana. 1984 hänet nimettiin Savonlinnan Oopperajuhlien taiteelliseksi johtajaksi.

Menneenä konsertikautena Ralf Gothóni on esiintynyt usein myös kapellimestarina.

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri, kts. sivu 18.

Ralf Gothóni

An artist profile of the pianist Ralf Gothóni (born 1946) would combine the terms dynamic, sensitive and versatile. Having created an extensive international career and living in West Germany since 1978, Gothóni has divided his time as a performer between soloist piano material and chamber music. His sensational appearances in the field of lied have been hailed all over the world.

After his debut in Jyväskylä Arts Festival 1967 Ralf Gothóni has given concerts in Europe, the Soviet Union, the United States, Mexico, Canada and the Far East. He has been guest for example at Salzburg, Aldeburgh, Edinburgh, Berlin and Prague festivals and has performed as soloist with many distinguished orchestras.

Gothóni has found time to make a good 40 records of soloist piano and chamber music for several international recording companies. A new area of conquest for Gothóni, at least publicly, is composing and conducting.

As well as giving concerts Gothóni has made time for pedagogical work; he regularly holds chamber music and lied master courses. In 1977 Ralf Gothóni accepted the Schubert medal from the Austrian Ministry of Culture; in 1980 he was made a Professor of Arts by the Finnish State; in 1983 Gothóni was awarded an honorary prize by the Finnish Cultural Foundation.

For several years Gothóni has been artistic director of the Savonlinna Music Days and the Joroisten Chamber Music Days; in 1984 he was named artistic director of the famous Savonlinna Opera Festival.

In the past concert season Ralf Gothóni has often performed as a music conductor.

Kaija Saarikettu

Kaija Saarikettu opiskeli aluksi viulunsoittoa Etelä-Pohjanmaan musiikkiopistossa Jouko Halviaisen johdolla. Hän jatkoi opintojaan prof. Onni Suhosen yksityisopillaana ja siirtyi sitten hänen ohjaukseen Sibelius-Akatemiaan suorittaaan diplomin 1977. Vuosina 1978-80 Kaija Saarikettu opiskeli Ruotsin Radion musiikkikoulussa Edsbergissä opettajina prof. Endre Wolf ja Jennifer Nuttal-Wolf. She was awarded a soloist diploma in Sweden in 1980. Her debut concert in Helsinki took place in 1979.

In the Kuopio Violin Competition in 1980 Kaija Saarikettu shared first prize; that same year she was a finalist in the International Sibelius Violin Competition. The State Arts Committee gave Kaija Saarikettu a three year grant in 1982 and then a five year one in 1985.

Kaija Saarikettu has given recitals as well as been a soloist with different orchestras in Finland, Sweden, Norway, Denmark, Germany, the Soviet Union, and the United States.

Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra,
see page 19.

Ralf Gothóni

Ralf Gothóni, né en 1946, est un artiste en qui s'accordent dynamisme, sensibilité et polyvalence. Tout en se bâissant une carrière internationale considérable – il habite l'Allemagne de l'Ouest depuis 1978 – il réussit à partager son temps entre les œuvres pour soliste, la musique de chambre et l'accompagnement des lieds.

Depuis ses débuts au Festival d'été de Jyväskylä de 1967, il a donné des concerts en Europe, en URSS, aux Etats-Unis, au Mexique, au Canada et en Extrême-Orient. Il a pris part à divers festivals notamment à Salzbourg, Aldeburgh, Edinburgh, Berlin et Prague et joué en soliste avec de nombreux orchestres reconnus.

Gothóni est parvenu aussi à enregistrer près de 40 disques, piano solo ou musique de chambre, sous différentes marques internationales. Le nouveau domaine qu'il explore maintenant en public est la composition; l'œuvre commandée par le Festival de chant de Joensuu, un opéra de chambre sur un livret d'Hermann Hesse, a été créée l'été 1984.

A côté de ses activités de concerts, Gothóni consacre son temps à l'enseignement; il dirige régulièrement des cours d'interprétation de lied et de musique de chambre. En 1977, il recevait la médaille Schubert accordée par le Ministère de la culture d'Autriche. En 1980, l'Etat finlandais le nommait Artiste Professeur et, en 1983, il recevait le prix d'honneur de la Fondation culturelle de Finlande.

Gothóni a été plusieurs années directeur artistique des Journées musicales de Savonlinna et de celles de Joroien. En 1984, il a été nommé directeur artistique du Festival d'opéra de Savonlinna.

Au cours de la dernière saison de concerts Ralf Gothóni s'est présenté aussi comme chef d'orchestre.

Kaija Saarikettu

Kaija Saarikettu commence d'étudier le violon au Conservatoire régional d'Etelä-Pohjanmaa sous la direction de Jouko Halvia. Elle poursuit ses études comme l'élève privée du professeur Onni Suhonen avant de suivre son enseignement à l'Académie Sibelius où elle obtient son diplôme en 1977. De 1978 à 1980, Kaija Saarikettu étudie au conservatoire de la radio suédoise à Edsberg avec, comme professeurs, Endre Wolf et Jennifer Nuttal-Wolf. Elle obtient son diplôme suédois de soliste en 1980 et donne son premier concert à Helsinki en 1979.

A Kuopio Kaija Saarikettu gagna le premier prix ex-aquo du concours de violon 1980 et, la même année, elle parvint en finale du Concours international de violon Jean Sibelius. La Commission culturelle de l'état finlandais a accordé à Kaija Saarikettu d'abord une bourse de trois ans (de 1982 à 1984), puis une bourse de cinq ans (de 1985 à 1989).

Kaija Saarikettu a donné aussi bien des concerts comme soliste que des récitals dans les pays suivants: Finlande, Suède, Norvège, Danemark, Allemagne, U.R.S.S. et U.S.A.

Orchestre de chambre de Keski-Pohjanmaa.
Voir p. 19.

Lyonin Puhallinkvintetti

Jyväskylän kaupunginkirkko
perjantai 28.6. klo 19.00

OHJELMA

J. Haydn (1732-1809)

Divertimento

W. A. Mozart (1756-1791)

Metsästys KV 103

F. Danzi (1763-1826)

Kvintetto op. 56 n:o 1

C. Stamitz (1745-1801)

Kvartetto op. 8 n:o 2 Es-duuri

L. van Beethoven (1770-1827)

Kvintetto op. 71

Keski-Suomen Konservatorio
sunnuntai 30.6. klo 19.00

OHJELMA

F. Farkas (1905-)

Viisi vanhaa unkarialaista tanssia (1959)

Intrada, Allegro moderato
Lassú, Moderato
Lapickás tánc, Allegro quasi, Scherzo
Chorea, Moderato
Ugrós, Allegro

J. Françaix (1912-)

Kvintetto (1948)

Andante tranquillo; Allegro assai
Presto-Trio: Un poco più lento
Tema con Variazioni
Tempo di marcia francese

J. Ibert (1890-1962)

Kolme lyhyttä kappaletta (1930)

Allegro
Andante
Assez lent. Allegro scherzando. Vivo

A. Reicha (1770-1836)

Kvintetto op. 91 n:o 3 D-duuri

M. Arnold (1921-)

Kolme merimieslaulua (1952)

Allegro con brio
Allegretto semplice
Allegro vivace

CONCERTS**Lyonin Puhallinkvintetti**

Benoît Le Touzé	huili
Alain Villette	oboe
Robert Bianciotto	klarinetti
Joël Nicod	käyrätöri
Jean Pignoly	fagotti

Kvintetin jäsenet ovat Lyonin sinfoniaorkesterin solisteja. Orkesterin kapellimestari Serge Baudo toteaa kvintetin ohjelmiston koostuvan mitä arvokkaimmasta kamarimusiikista. Osoituksia yhteen taiteellisesta tasosta ovat mm. Pariisin ja Versaillesin konservatorioiden kamarimusiikkikilpailuissa saavutettu menestys sekä Sveitsissä Martignyn kansainvälisessä kilpailussa saatu palkinto vuonna 1980.

Lyonin Puhallinkvintetti on konsertoinut ja tehnyt ulkomaankiertueita sekä itsenäisenä kokoontpanona että Lyonin sinfoniaorkesterin mukana. Orkesterin Kiinan-vierailun aikana vuonna 1979 kvintetti sai tilaisuuden esiintyä Pekingin keskusorkesterin kanssa saaden mitä myönteisimmän vastaanoton.

Vuonna 1980 yhtye teki laajan kiertueen Lähi-idän maihin esiintyneen Syriian, Egyptin, Irakin ja Jordanian pääkaupungeissa. Seuraavana vuonna kiertue suuntautui kotimaahan.

Orkesteri- ja kamariyhtyetyön lisäksi Lyonin puhallinkvintetin jäsenet toimivat opetuksen ja musiikkivalistuksen parissa.

Lyon Wind Quintet

Benoît Le Touzé	flute
Alain Villette	oboe
Robert Bianciotto	clarinet
Joël Nicod	French horn
Jean Pignoly	bassoon

According to Serge Baudo, conductor of the Lyon Symphony Orchestra, these young artists whom the Lyon orchestra has the fortune to have among its soloists, present an excellent repertoire of chamber music.

In addition to their appreciated concert activities, the quintet has had great success in the Paris and Versailles Conservatories' Chamber Music Competitions. During the

Lyon Symphony Orchestra's visit to China in 1979 the members of the wind quintet enjoyed a great success when they played with the Peking Central Orchestra.

In 1980 the Lyon Wind Quintet won a prize in the Martigny International Competition in Switzerland; in the same year the orchestra made its first tour, performing in the capitals of Syria, Egypt, Iraq, and Jordan. In 1981, in addition to its numerous concerts, the wind quintet also made a tour of the Loire Valley.

The members of the Lyon Wind Quintet not only play orchestra and chamber music, but also dedicate themselves to teaching and cultural activities.

Quintette à vent de Lyon

Benoît Le Touzé	flûte
Alain Villette	hautbois
Robert Bianciotto	clarinette
Joël Nicod	cor
Jean Pignoly	bassoon

D'après Serge Baudo, chef de l'Orchestre National de Lyon, ces jeunes artistes que l'Orchestre de Lyon a la chance d'avoir dans ses rangs, abordent un des répertoires les plus importants de la musique de chambre. A côté de leurs activités de concert, les membres du quintette ont remporté de nombreux succès dans des concours de musique de chambre des conservatoires de Paris et de Versailles. La grande tournée en Chine effectué en 1979 a permis aux membres du quintette à vent de jouer à Pékin devant l'Orchestre central et d'y obtenir un vif succès.

Le quintette à vent de Lyon a remporté un prix en 1980 au Concours International de Martigny en Suisse et il a effectué la même année sa première tournée en se produisant dans les capitales de Syrie, d'Egypte, d'Iraq et de Jordanie. En 1981, le quintette à vent, en plus de nombreux concerts, a effectué une tournée en Pays de Loire.

A côté de leurs activités de musiciens d'orchestre et de musique de chambre, les membres du quintette à vent de Lyon se consacrent à l'animation et à la pédagogie.

Helsingin kamariokesteri

johtaja Jukka-Pekka Saraste
 solistik Jean Françaix, piano
 Claude Françaix, piano
 Jorma Rahkonen, viulu
 Veikko Höylä, sello
 Jouko Teikari, oboe
 Juhani Tapaninen, fagotti

Jyväskylän kaupunginteatteri
 lauantai 29.6. klo 19.15

OHJELMA

J. Haydn (1732–1809)

**Sinfonia concertante viululle, sellolle,
 oboelle, fagotille ja orkesterille
 Op. 84 B-duuri**

Allegro
 Andante
 Allegro con spirito
 Jorma Rahkonen, viulu
 Veikko Höylä, sello
 Jouko Teikari, oboe
 Juhani Tapaninen, fagotti

Sinfonia n:o 88 G-duuri

Adagio – Allegro
 Largo
 Menuetto (Allegretto)
 Finale (Allegro con spirito)

Jean Françaix (1912–)

**Konsertto kahdelle pianolle ja
 orkesterille (1965)**

Allegro giocoso
 Scherzando
 Allegro

Jean ja Claude Françaix,
 piano

Helsingin kamariokesteri

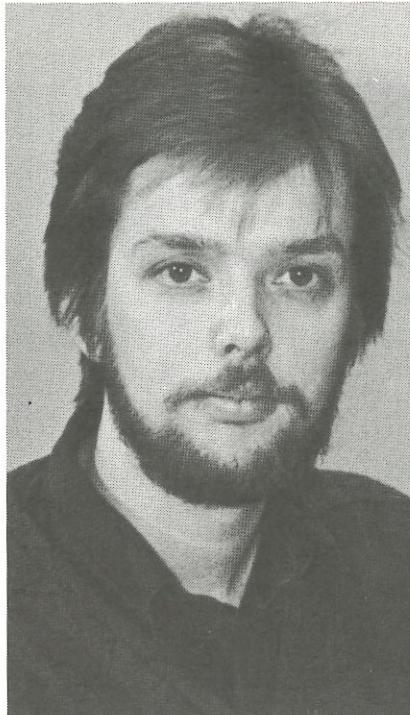
Helsingin kamariokesteri perustettiin vuonna 1953. Perustajana ja ensimmäisenä kapellimestarina oli Paavo Berglund. Helsingin kamariokesterilla on vuosittain keskimäärin kymmenen konserttia Helsingissä ja eri puolilla Suomea. Lisäksi orkesterin konserttiertueet ovat ulottuneet lukuisiin ulkomaihin, lähinnä Keski-Eurooppaan.

Helsingin kamariokesteri kuului maamme maineikkaimpiin orkesterikokoonyihin. Se noudattaa omaehoitista johtaja- ja ohjelmistopolitiikkaa kutsumalla vierailevia kapel-

limestareita ja vastaamalla itse ohjelmisto-suunnittelustaan.

Orkesterin soittajisto koostuu helsinkiläisten ammattiorkestereiden muusikoista.

Helsingin kamariokesteri käynnisti vuonna 1980 yhteistyössä kapellimestarit Okko Kamun ja pianotaiteilija Eero Heinosen kanssa mittavan Mozart-konserttien sarjan. Tavoitteena on esittää kaikki Mozartin pianokonsertit neljän konsertton vuosivauhdilla. Syksyllä 1984 alkoivat myös näiden teosten levytykset.

Jukka-Pekka Saraste

Jukka-Pekka Saraste (s. 1956) on opiskellut Sibelius-Akatemiassa, jossa hän on suorittanut viuludiplomin vuonna 1978 ja kapellimestaridiplomin erinomaisin arvosanoin vuotta myöhemmin. Kapellimestaridebyyttinsä hän suoritti vuonna 1980 Helsingin kaupunginorkesterin johtajana; saman orkesterin kanssa hän Okko Kamun ohella vieraili Yhdysvalloissa maaliskuussa 1983. Radion Sinfoniaorkesterin Australian kiertueella helmikuussa 1984 hän johti kaksi konserttia ja aloitti konserttkautensa 1984/85 orkesterin vierailevana kapellimestarina.

Suomen ulkopuolella Jukka-Pekka Saraste on johtanut kaikkia merkittäviä skandinaaviaisia orkesteriteitä sekä Münchenin Filharmonikkoja. Erityisen merkittäväksi muodostui hänen brittiläisen debyyyttinsä vuoden 1984 Promenaadikonsertissa, jolloin hän lyhyellä varoitustusajalla korvasi Juri Simonovin. Sittemmin hän on johtanut lukuisia englantilaisia huippu-orkesteriteitä, joista English Chamber Orchestra konserttikaudella 1984/85 valmistui levytyksensä keväällä 1985.

Helsinki Chamber Orchestra

The Helsinki Chamber Orchestra is one of the most famous ensembles in Finland. It does not have its own conductor; instead the orchestra's policy is to invite guest conductors and for the members to decide on the repertoire.

The musicians come mainly from professional orchestras in Helsinki. The Helsinki Chamber Orchestra was founded in 1953. Its founder and first conductor was Paavo Berglund. The orchestra gives about ten concerts a year in Helsinki and other parts of the country. It has also performed abroad, mainly in Central Europe.

An important project among European professional orchestras was started in 1980 by the Helsinki Chamber Orchestra with conductor Okko Kamu and pianist Eero Heinonen. They will play all of Mozart's piano concertos at the rate of four a year. The recordings of these concertos were begun in the autumn of 1984.

Orchestre de chambre d'Helsinki

L'Orchestre de chambre d'Helsinki est une des formations les plus appréciées de Finlande. Pour ce qui est de la programmation et de la direction, il applique une politique indépendante en invitant des chefs d'orchestre de l'extérieur et en choisissant lui-même les œuvres de son répertoire.

Le personnel de l'orchestre comprend principalement des musiciens professionnels, membres de différents orchestres d'Helsinki. L'Orchestre de chambre d'Helsinki fut fondé en 1953 par Paavo Berglund qui fut son premier chef. Il donne chaque année environ une dizaine de concerts à Helsinki et dans diverses villes de Finlande. De plus ses tournées l'ont déjà conduit dans de nombreux pays étrangers, principalement en Europe Centrale.

L'Orchestre de chambre d'Helsinki a commencé à partir de 1980 une entreprise considérable pour n'importe quel orchestre professionnel européen en réalisant une série de concerts Mozart avec la collaboration du chef d'orchestre Okko Kamu et du Pianiste Eero Heinonen. Il s'agit de présenter, au rythme de quatre concerts par an, tous les concertos pour piano de Mozart. En automne 1984 commencent également les enregistrements de ces œuvres.

Jukka-Pekka Saraste

Jukka-Pekka Saraste (né en 1956) a étudié à l'Académie Sibelius, où il obtint le diplôme de violon en 1978 et celui de direction d'orchestre, avec les notes les meilleures, l'année suivante. Il fit ses débuts de chef d'orchestre en 1980 à la tête de l'Orchestre philharmonique d'Helsinki. En mars 1983, avec le même orchestre et aux côtés d'Okko Kamu, il fit une tournée aux Etats-Unis. En avril 1984, il dirigea deux concerts pendant la tournée en Australie de l'Orchestre symphonique de la radio finlandaise. Il a commencé la saison 1984/85 comme premier chef invité de ce même orchestre.

A l'étranger, Jukka-Pekka Saraste a dirigé tous les orchestres importants de Scandinavie ainsi que l'Orchestre philharmonique de Munich. Son premier concert en Angleterre en 1984 fut spécialement remarqué parce que, dans un délai très court, il dut remplacer Yuri Simonov à un des "Concerts-Promenade". Ensuite il a dirigé de nombreux orchestres anglais de qualité, dont l'English Chamber Orchestra avec lequel il a enregistré un disque au printemps 1985.

CONCERTS

Jean Françaix

Periaate "faire plaisir", jota Debussy piti ranskaisen musiikin korkeimpina tavoitteena, toteutuu ainutlaatuksella tavalla säveltäjää ja pianisti Jean Françaix'n sävellyksissä. Hänen teoksensa ovat tyypillisesti ranskaisia; niissä on sekä charmia että henkevyyttä. Ne ovat viehättäviä, joskus ironisia. Lisäksi niillä on tunnusomaista selkeys ja keveytä. Françaix'n tyylille on leimallista luonteva humorintaju, samalla kun siinä heijastuu laaja kirjallinen sivistys ja läheinen suhde länsimaiseen traditioon.

Françaix polveutuu muusikkosuvusta. Hän syntyi 23.5.1912 Le Mans'n kaupungissa. Françaix aloitti opintonsa ihmelapsena kotikaupunkinsa konservatoriossa, jonka johtajana hänen pianisti- ja säveltäjäisänsä Alfred Françaix toimi ja jossa äiti antoi laulutunteja. Myöhemmin hän opiskeli Pariisin konservatoriossa opettajanaan Nadia Boulanger. 18 vuoden ikäisenä Françaix voitti konservatorion pianoluckan ensimmäisen palkinnon.

Baden-Badenin musiikkijuhilla kahdeksan vuotta myöhemmin Jean Françaix saavutti concertinollaan pianolle ja orkesterille ensimmäisen suuren voittonsa säveltäjänä. Heinrich Strobel kirjoittaa: "Se oli mestari-teos, jollaista harvoin saa kokeakseen. Niin monien problemaattisten ja tekemällä tehtyjen teosten jälkeen vaikuttii tämä sävellys kuin kirkas lähdevesi, joka pulppuaa eteenpäin vastustamattoman luontevasti. Se oli taiteilijan luomus, jossa määritetietoalueen yhtyy harvinainen laatuinen kirkkauks ja selkeys."

Concertinon kepeä leikki, sähkyvä rytm ja henkevä vitsikkyyys ovat piirteitä, jotka antavat leimansa myös säveltäjän myöhemmille teoksiille: baletille, oopperoille, kamarimusiikille, lauluelle ja pianokappaleille.

Françaix'lle luonto kaikessa moninaisuudestaan merkitsee inspiraation ensisijaista lähdettä. Hän toteaa itse: "Kunpa musiikkini voisi olla sen kaltaista, milloin iloista, milloin vakavaa, mutta ei koskaan pitkästytävää." Loisteliaana pianotaitelijana Jean Françaix on tehnyt lukuisia konserttimatkoja Euroopassa ja Yhdysvalloissa. Yhdessä tyttärenä Claude'n kanssa hän esitti ensi kertaa vauhdikkaan kaksoiskonserttonsa, konserttona kahdelle pianolle ja orkesterille. Françaix

Jean ja Claude Françaix

CONCERTS

Kaksoiskonsertto

kertoo itse teoksestaan: "Konsertossani kahdelle pianolle on paljon nuotteja, mutta yleislinja on selkeä. Olen laskenut huolellisesti jokaisen sadepisan. Olen pitänyt ankarasti tyylinsä puiteissa antaen kilpailulle pianisteille tilaisuuden esitellä taidollista valmiuttaan."

Claude Françaix

Nadia Boulanger'n kummitystär Claude Françaix kasvoi kuuluisan kumminsia musiikillisessa sisäpiirissä ja opetti hänen kanssaan harmonian, kontrapunktin ja fuugan. Pianonsoiton hän oppi kiinteässä vuorovaikeutuksessa isältään, soittaaan jo pienestä tytöstenä nelikäisestä tämän kanssa. Niinpä musiikki ei koskaan ole ollut hänen ongelmaa, vaan nautinto, voisi jopa sanoo hänen koko elämänsä. Oli aivan luonnollista, että hän osallistui sittemmin isänsä kanssa lukuisiin konsertteihin kaikkialla Euroopassa.

CONCERTS

Jean Françaix

The principle of "faire plaisir" which Debussy considered to be the highest aim of French music finds a unique realization in the compositions of composer and pianist Jean Françaix. His works are typically French; they have both charm and wit. They are graceful, sometimes ironic. They are also characterized by clarity and ease. Françaix's style is defined by an innate sense of humor; at the same time it is also the reflection of a deep literary sense and a close relation with occidental tradition.

Françaix comes from a family of musicians. He was born 23 May, 1912 in Le Mans. Françaix, an infant prodigy, began his studies at the conservatory in his home town, in which his father, pianist and composer Alfred Françaix, was the director and in which his mother gave singing lessons. Afterwards he studied at the Paris Conservatory with Nadia Boulanger as his teacher. At the age of 18 Françaix won first prize in piano at the Paris Conservatory.

At the Baden-Baden Music Festival eight years later Jean Françaix earned his first important victory as a composer with his concerto for piano and orchestra. Heinrich Strobel writes: "It was a masterpiece, the kind you seldom have the occasion to experience. After so many problematic and unauthentic works this composition is like fresh water springing up from a source with irresistible naturalness. It is the creation of an artist, a methodic combination of exceptional clarity and lucidity."

The concerto's light playfulness, brilliant rhythms and witty ingenuity are features that characterize the composer's later works as well: ballets, operas, chamber music, vocal works, and piano compositions.

A piano virtuoso, Jean Françaix has made numerous concert tours in Europe and in the United States. With his daughter Claude he gave the first performance of his vivid Double Concerto, a concerto for two pianos and orchestra. Françaix himself tells about his work: "There are a great many notes in my 'Concerto for two pianos' but the general idea remains clear. I have carefully counted every raindrop. I have strictly followed the rules of the genre, in order to confront the rival pianists with a challenge that allows them to display their technical skills."

For Françaix, nature, in all its variety, is the main source for inspiration. He himself says: "I wish my music could be like nature, laughing or serious but never boring."

Claude Françaix

Nadia Boulanger's god-daughter grew up under the musical influence of her famous godmother who taught her harmony, counter-point, and fugue. She studied the piano in osmosis with her father, performing 4 handedly with him already as a child. Music never was a problem for her, it has always been a pleasure, her whole life even. It was only natural that she participated in numerous concerts with her father all over Europe.

Concerto for 2 Pianos

Composed in 1964 this double concerto has a completely classical structure; according to its author, the true innovation of the concerto lies in its essence, not in its form. It comprises 4 movements and the ritual cadences. The writing is ex-

tremely elaborate but always clear. The two pianos are treated equally and, with the exception of the second, very melancolic movement, they hold a playful and brilliant conversation with the different timbres of the orchestra. The two interpreters of the concerto have often played it under the direction of Pierre Dervaux in France and in Italy and under that of Kalberth and Sawallish in Germany. They have recorded it for "Wergo".

Huit ans plus tard, son concertino pour piano et orchestre, exécuté à l'occasion du festival de musique de chambre de Baden-Baden, lui valut son premier grand succès de compositeur. "Ce fut un triomphe, tel qu'on en connaît rarement au cours d'une pareille réunion de spécialistes," écrit Heinrich Strobel. "Après tant de musique problématique ou inauthentique, ce concerto fut comme de l'eau fraîche qui jaillit de la source avec la spontanéité gracieuse de tout ce qui est naturel - et en même temps comme la création d'un artiste doué d'une lucidité et d'une conscience rares de nos jours."

famille de musiciens. Il commença ses études tout enfant au Conservatoire du Mans, que dirigeait son père, le compositeur et pianiste Alfred Françaix, et où sa mère donnait des leçons de chant. Il partit ensuite étudier au Conservatoire de Paris dans la classe de Nadia Boulanger. A 18 ans, il reçut le premier prix de piano du Conservatoire.

Huit ans plus tard, son concertino pour piano et orchestre, exécuté à l'occasion du festival de musique de chambre de Baden-Baden, lui valut son premier grand succès de compositeur. "Ce fut un triomphe, tel qu'on en connaît rarement au cours d'une pareille réunion de spécialistes," écrit Heinrich Strobel. "Après tant de musique problématique ou inauthentique, ce concerto fut comme de l'eau fraîche qui jaillit de la source avec la spontanéité gracieuse de tout ce qui est naturel - et en même temps comme la création d'un artiste doué d'une lucidité et d'une conscience rares de nos jours."

Les caractéristiques de ce concertino, son rythme piquant, sa grâce légère et spirituelle, se retrouvent dans les œuvres ultérieures du compositeur: ballets, opéras, musique de chambre, œuvres chorales ou pour le piano.

Pianiste virtuose, Jean Françaix a fait de nombreuses tournées en Europe et aux Etats-Unis. Avec sa fille Claude, il a créé lui-même son alerte double concerto (concerto pour deux pianos et orchestre). Françaix explique ainsi son oeuvre: "Il y a beaucoup de notes dans mon Concerto pour deux pianos; mais la pensée générale en reste claire et j'ai soigneusement compté les gouttes de cette pluie. J'ai observé la loi du genre, qui doit donner aux pianistes affrontés l'occasion de faire assaut de technique."

La nature, par la variété de ses formes, est pour Françaix la première source d'inspiration. Il avoue lui-même: "Je voudrais que ma musique soit comme elle, tour à tour riante ou sérieuse mais jamais ennuyeuse."

Claude Françaix

Filleule de Nadia Boulanger, Claude Françaix fut élevée dans le sérial musical de sa célèbre marraine qui lui enseigna harmonie, contrepoint et fugue. Pour le piano, elle travailla en osmose avec son père, jouant toute petite fille à 4 mains avec lui. De sorte que la musique ne fut jamais pour elle un problème, mais bien un plaisir, et on pourrait dire sa vie même. Et c'est tout naturellement qu'elle participa ensuite à de nombreux concerts avec son géniteur à travers toute l'Europe.

Le concerto pour 2 pianos

Composé en 1964, ce double concerto est de facture tout à fait classique, la véritable nouveauté étant constitué, selon son auteur, non pas par la forme, mais bien par le fond. Il comporte 4 mouvements et les cadences rituelles. L'écriture en est très fouillée, mais toujours très claire. Les 2 pianos sont traités à égalité, et, sauf dans le second mouvement, très mélancolique, s'amusent avec les différents timbres de l'orchestre en une brillante conversation. Ses deux interprètes l'ont joué très souvent sous la direction de Pierre Dervaux pour la France et l'Italie, sous celle de Kalberth et de Sawallish pour l'Allemagne, et l'ont enregistré sur disque "Wergo".

Jean Françaix est né le 23 mai 1912 au Mans, d'une

CONCERTS

Jyväskylän Studiokuoro

johtaja Matti Vainio
Elina Somppi, urut

Jyväskylän kaupunginkirkko
sunnuntai 30.6. klo 16.15

OHJELMA

J.S. Bach (1685-1750)

Urku- ja kuorokoraaleja

Herr Christ, der einig Gottes-Sohn
Kristus Jumalan Poika
In dulci jubilo

Nyt ilovirttä veisaten
Christus, der uns selig macht
Vapahtajan vangitsi

Christ lag in Todesbanden

Nyt Jeesus Kristus noussut on
Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ

Mä huudan Kristus sinua

Wenn wir in höchsten Nöten sein

Kun murhe mulla suuri on

Wer nur den lieben Gott lässt walten

Ah sielu, vallita suo Herran

Motetti n:o 6

Lobet den Herrn, alle Heiden
Kiittää Herra kaikki pakanat

Motetti n:o 3

Jesu meine Freude
Jesus niemu parhain

Chorale

Poco Adagio

Chorale

Andante

L'istesso tempo

Allegro non tanto

Chorale

Andante

Allegretto

Poco Adagio

Chorale

Jyväskylän Studiokuoro

Jyväskylän Studiokuoron perusti dir.mus. Matti Vainio 1968 ja hän johtaa kuoroa edelleen. Kuoro aloitti toimintansa renessanssi-ohjelmalla ja on konsertoinut vuosittain useaan otteeseen, tehtynt runsaasti radio- ja televisio-ohjelmaa sekä julkaisut seitsemän

äänilevyä. Historiansa aikana kuoro on laulanut lähes 400 kuoroesta, mm. Palestrinan,

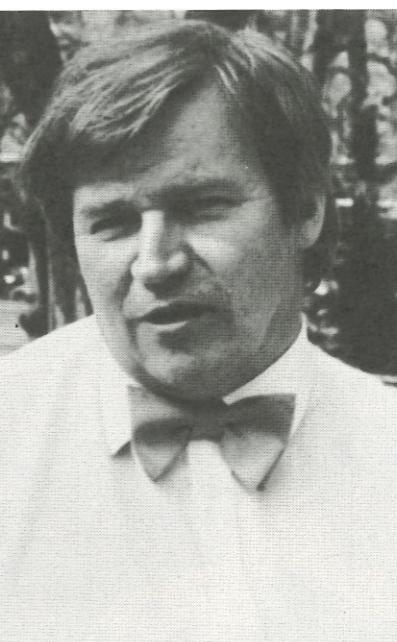
Monteverdin, Mozartin, Brahmsin ja Liszin messuja sekä Haydnin oratorioita,

Bachin passioita ja motetteja.

Jyväskylän Studiokuoro on saavuttanut merkittävää suosiota kotimaassaan ja sitä on kuultu usein myös ulkomailta. Se on osallistunut menestyksellä kansainvälisiin kuorokilpailuihin mm. Unkarissa ja Italiassa ja konsertoinut sen lisäksi Norjassa ja Ruotsissa sekä Puolassa, jossa kuoro lauloi Wroclavin kansainvälisessä kuorofestivaalissa ja sai erinomaisen yleisö- ja arvostelumenestyksen. Vuonna 1984 Jyväskylän Studiokuoro voitti

Elina Somppi

Elina Somppi valmistui kanttori-urkuriksi Sibelius-Akatemian Kuopion kirkkomusiikkiosastolta 1978. Myöhemmin hän on jatkanut opintojaan mm. urkutaiteilija Matti Vainion ja itävaltalaisen säveltäjä-urkurin Johann Strohoferin johdolla. Sibelius-Akatemian diplomiutkinnon Elina Somppi suoritti urkuri Eero Väätäisen johdolla vuonna 1982. Vuodesta 1979 Elina Somppi on toiminut Jyväskylän kaupunkiseurakunnan kanttorina ja Keski-Suomen konservatorion urkujensoiton opettajana. Hän on antanut lukuisia konsertteja eri puolilla kotimaata. Syksystä 1984 lähtien Elina Somppi on toiminut Yleisradion urkusolistina.

Matti Vainio

Choir leader and organist Matti Vainio gave his first concert in Helsinki in 1965. He has performed in concerts in Finland as well as in most European countries. As an organist he has gained credit especially for his colorful use of registers.

Since 1960 Vainio has been church musician in Jyväskylä. With the Jyväskylä Studio Choir, which he founded, Vainio has successfully performed choir music as well as important vocal works. Vainio also conducts the Jyväskylä Oratorio Choir which he also founded. He has been a music critic for the Keskiuomalainen newspaper since 1963. In 1961 Matti Vainio was awarded the Central-Finland Province Art Prize. Matti Vainio has made numerous recordings.

Elina Somppi

Cantor and organist Elina Somppi graduated from the church music department of the Sibelius Academy in 1978. Afterwards she continued her studies under the direction of organist Matti Vainio and Austrian composer-organist Johann Strohofer. Elina Somppi obtained her diploma from the Sibelius Academy in 1982 under organist Eero Väätäinen's direction. Since 1979 she has been cantor of the Jyväskylä Town Parish and teaches the organ at the Central Finland Conservatory. She has given numerous concerts in Finland. Since the fall of 1984, Elina Somppi has been organ soloist of the Finnish Radio.

Jyväskylä Studio Choir

The Jyväskylä Studio Choir was founded in 1968 by dir. mus. Matti Vainio who still is its leader. The choir started with a repertoire consisting of renaissance music. It gives several concerts every year, has performed in a number of radio and television programs, and has made seven records. During its history the choir has sung almost four hundred choral works, including masses by Palestrina, Monteverdi, Mozart, Brahms, and Liszt, as well as Haydn's oratorios and Bach's passions and motets.

The Jyväskylä Studio Choir has received considerable popularity in Finland and it has also given concerts abroad. The choir has been successful in international choir competitions, including in Hungary and in Italy. It has also given concerts in Norway and Sweden as well as in Poland where its performance at the Wroclaw International Choir Festival was favorably received by both the public and the critics. In 1984 the Jyväskylä Studio Choir won first prize in the competition organized during the 100th anniversary of the Suomen Säveljuhla Song Festival.

Choeur Studio de Jyväskylä

Le Choeur Studio de Jyväskylä a été fondé en 1968 par Matti Vainio qui en assure toujours la direction. Il a commencé avec un programme de la Renaissance, et donné plusieurs concerts chaque année; il fait de nombreux enregistrements pour la radio et la télévision et réalisés sept disques. Au cours de son histoire, il a donné près de quatre cents œuvres: messes de Palestrina, Monteverdi, Mozart, Brahms et Liszt, oratorios de Haydn, passions et motets de Bach.

Le Choeur Studio de Jyväskylä bénéficie d'une remarquable réputation en Finlande et il a aussi été souvent entendu à l'étranger. Il a participé, avec succès, à des concours internationaux de choeurs, notamment en Hongrie et en Italie. Il a donné des concerts en Norvège, en Suède et en Pologne: il chante ainsi au Festival international de Wroclaw en recevant un très bon accueil de la part du public et de la critique. En 1984, il remporta le premier prix du concours organisé pour le centenaire des fêtes de chant Säveljuhla en Finlande.

Matti Vainio

Le chef de choeur et organiste Matti Vainio donna son premier concert à Helsinki en 1965. Il a joué dans presque tous les pays d'Europe. En tant qu'organiste, il est spécialement apprécié pour son emploi coloré des registres.

Vainio travaille depuis 1960 comme musicien d'église à Jyväskylä. Avec le Choeur Studio de Jyväskylä, qu'il a fondé, il a obtenu des succès aussi bien dans le domaine du chant chorale que dans celui des grandes œuvres vocales. Il dirige également le Chœur Oratoire de Jyväskylä, dont il est fondateur. Depuis 1963, il est critique de musique au journal Keskiuomalainen. En 1981, il a reçu un prix décerné par la province de la Finlande centrale. Matti Vainio a enregistré de nombreux disques.

Elina Somppi

Elina Somppi achieve en 1978 la formation de cantor et d'organiste délivrée par la division de musique sacrée de l'Académie Sibelius à Kuopio. Elle poursuit ensuite ses études avec, notamment, l'organiste Matti Vainio et le compositeur et organiste autrichien Johann Strohofer. En 1982, elle obtint le diplôme de l'Académie Sibelius avec, comme professeur, l'organiste Eero Väätäinen. Depuis 1979, elle est cantor de la Paroisse de Jyväskylä et professeur d'orgue au Conservatoire de Finlande centrale. Elle a donné de nombreux concerts en Finlande. Depuis l'automne 1984, Elina Somppi est soliste d'orgue à la Radio finlandaise.

CONCERTS

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri

johtaja Juha Kangas
solistit Maija Lehtonen, urut
Steven Isserlis, sello

Keski-Suomen Konservatorio
maanantai 1.7. klo 18.15

OHJELMA

G.F. Händel (1685-1759)

Concerto grosso op. 6 n:o 11 A-duuri
Andante larghetto, e staccato

Allegro
Largo, e staccato
Andante
Allegro

Concertino: Jari Valo, I viulu
Liisa Lankila, II viulu
Lauri Pulakka, sello

G.F. Händel (1685-1759)

Urkukonsertto op. 4 n:o 1 g-molli
Larghetto, e staccato
Allegro
Adagio
Andante

Maija Lehtonen, urut

L. Boccherini (1743-1805)

Sellokonsertto B-duuri
Allegro moderato
Andantino grazioso
Rondo (Allegro)

Steven Isserlis, sello

Steven Isserlis

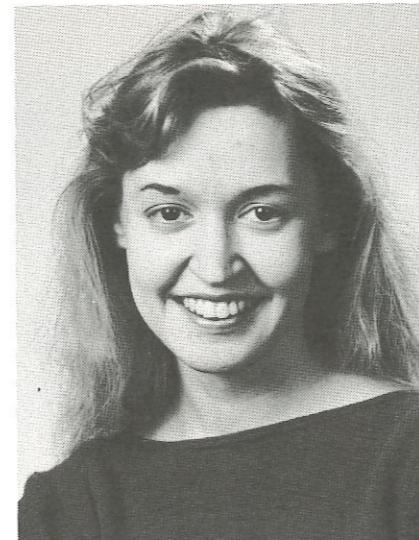
Debytoidessaan vuonna 1980 The English Chamber Orchestran solistina sellotaiteli Steven Isserlis herätti huomiota jo Lahden ensimmäisessä kansainvälisessä urkukilpailussa v. 1980 lahjakkuutena, jolle uumoiltiin menestyksestä uraa urkutaitelijana. Seuraavissa kilpailuissa v. 1984 hän voitti I palkinnon.

Steven Isserlis syntyi Lontoossa vuonna 1958. Hän aloitti sellonsoiton opiskelunsa isoisänsä pianisti Julius Isserlisin kannustamana. Opiskeltuaan aluksi Lontoossa ja Skotlannissa Steven Isserlis jatkoi opintojaan Yhdysvalloissa vuodesta 1976 Oberlin-Collegessa Ohiossa. Vuonna 1979 hänen myöntätiin arvostetun The Greater London Arts Association -yhdistyksen tunnustuspalkinto. Voittuaan myös samana vuonna The National Federation of Music Societies-kilpailun Steven Isserlis on toiminut säännöllisesti englantilaisten orkestereiden vierailevana solistina. Hän on esiintynyt myös mm. Harrogaten, Exeterin ja Aldeburghin musiikkifestivaaleilla.

Steven Isserlis on osallistunut laajoihin konserttikiertueisiin Yhdysvaltoihin esityntyen City of Birmingham Orchesteran ja Scottish Chamber Orchesteran solistina. English Chamber Orchesteran lisäksi Isserlis on toiminut myös London Philharmonic Orchesteran solistina.

Steven Isserlis on osallistunut laajoihin konserttikiertueisiin Yhdysvaltoihin esityntyen City of Birmingham Orchesteran ja Scottish Chamber Orchesteran solistina. English Chamber Orchesteran lisäksi Isserlis on toiminut myös London Philharmonic Orchesteran solistina.

CONCERTS

Maija Lehtonen

Maija Lehtonen (s. 1962) herätti huomiota jo Lahden ensimmäisessä kansainvälisessä urkukilpailussa v. 1980 lahjakkuutena, jolle uumoiltiin menestyksestä uraa urkutaitelijana. Seuraavissa kilpailuissa v. 1984 hän voitti I palkinnon.

Maija Lehtonen aloitti urkujensoiton opiskelun Helsingin konservatoriossa Oskari Rasilaisen johdolla ja jatkoi vuodesta 1981 Sibelius-Akatemiassa opettajanaan professori Tauno Aikää, jonka johdolla hän suoritti urkudiplomin vuonna 1982. Tämän jälkeen hänen opettajinaan ovat olleet professori Jon Laukvik Stuttgartissa ja Guy Bovet Lausanneissa. Vuonna 1983 Maija Lehtonen otti osaa Wolfgang Rübsamin ja Marie-Claire Alainin mestarikursseille.

Maija Lehtonen on konsertoinut vuodesta 1979 alkaen omien konsertein useilla paikkakunnilla kotimaassa sekä Lontoossa (mm. Westminster Abbeyssä) ja Genevessä. Hän on esiintynyt myös Ranskassa, Norjassa ja Saksan Liittotasavallassa.

Since 1979 Maija Lehtonen has held recitals in several localities in Finland, in London (including at Westminster Abbey), and in Geneva. She has also played in France, Norway, and the Federal Republic of Germany.

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri
kts. sivu 18.

Steven Isserlis

When he gave his debut concert as soloist with the English Chamber Orchestra in 1980, Steven Isserlis, according to the Times critic Stephen Pettitt, attracted attention as a musician who hypnotized the public by his lyrical interpretations and admirable technique.

Steven Isserlis was born in London in 1958. He began studying the cello encouraged by his grandfather, pianist Julius Isserlis. Having first studied in London and in Scotland, Steven Isserlis pursued his studies from 1976 onwards at Oberlin College, Ohio, in the U.S.A. In 1979 he was distinguished by the Greater London Arts Association. The same year he won a competition organized by the National Federation of Music Societies, and has since regularly been a guest soloist with various English orchestras. He has also performed at the Harrogate, Exeter, and Aldeburgh music festivals.

Steven Isserlis, whose repertoire is comprised of music by well-known composers, also likes to play rarer works by composer like Liszt, Dvořák, Ysaye, Bloch, Holst, Dallapiccola, Kabalevsky and Bridge. He is also interested in modern music, including compositions by Robert Saxton and David Fanshaw.

In addition to concerts in Vienna and Salzburg, in 1981 Steven Isserlis played under Yehudi Menuhin's conductorship in an ensemble that made a recording in Gstaad, Switzerland. The program comprised Bloch's suite for cello and piano "From Jewish Life".

Steven Isserlis has taken part in long concert tours of the United States as soloist with the City of Birmingham Orchestra and with the Scottish Chamber Orchestra. He has also performed as a soloist with the London Philharmonic Orchestra.

Maija Lehtonen

Maija Lehtonen (born 1962) attracted attention by her talent in 1980 during the first Lahti International Organ Competition when it was predicted that she would have a successful career as an organist. When the competition was next organized in 1984, she won first prize.

Maija Lehtonen began studying the organ at the Helsinki Conservatory under Oskari Rasilainen. From 1981 onwards she continued at the Sibelius Academy with professor Tauno Aikää taking her organ diploma from him in 1982. She has since had professors Jon Laukvik (Stuttgart) and Guy Bovet (Lausanne) as teachers. In 1983 Maija Lehtonen took part in the master classes held by Wolfgang Rübsam and Marie-Claire Alain.

Depuis 1979, Maija Lehtonen a donné des concerts dans plusieurs villes de Finlande, ainsi qu'à Londres (notamment à Westminster Abbey) et à Genève. Elle a joué également en France, en Norvège et en Allemagne Fédérale.

Keski-Pohjanmaa Chamber Orchestra,
see page 19.

Steven Isserlis

Dès ses débuts en 1981 comme soliste de l'English Chamber Orchestra, le violoncelliste Steven Isserlis se révéla, selon le critique du Times Stephen Pettitt, comme un musicien qui fascine le public par un lyrisme et une technique admirables.

Steven Isserlis est né à Londres en 1958. Il commence ses études de violoncelle encouragé par son grand-père, le pianiste Julius Isserlis. Après avoir étudié d'abord à Londres et en Ecosse, Steven Isserlis poursuit, à partir de 1976, ses études aux Etats-Unis au College Oberlin dans l'Ohio. En 1979, il fut distingué par The Greater London Arts Association qui lui décerna un prix. Après avoir gagné la même année le concours organisé par The National Federation of Music Societies, Steven Isserlis a été, à plusieurs reprises, soliste invitée de divers orchestres anglais. Il a joué également dans les festivals de musique d'Harrogate, d'Exeter et d'Aldeburgh.

En complément d'un programme plus classique, Steven Isserlis présente volontiers des œuvres plus rares, notamment de Liszt, Dvořák, Ysaye, Bloch, Holst, Dallapiccola, Kabalevsky et Bridge. Il s'intéresse aussi à la musique contemporaine comme par exemple aux œuvres de Robert Saxton et David Fanshaw.

En 1981, en plus de concerts donnés à Vienne et à Salzburg, Steven Isserlis prit part à l'enregistrement à Gstaad d'un ensemble que dirigeait Yehudi Menuhin. Au programme figurait notamment la suite pour violoncelle et piano de Bloch "From Jewish Life".

Steven Isserlis a fait d'importantes tournées aux Etats-Unis en jouant en soliste avec l'Orchestre municipal de Birmingham et le Scottish Chamber Orchestra. Il a joué aussi avec le London Philharmonic Orchestra.

Maija Lehtonen

Maija Lehtonen (née en 1962) a éveillé immédiatement l'attention lors du premier concours international d'orgue de Lahti en 1980 où son talent lui fit prédir une belle carrière d'organiste. Dès le concours suivant, en 1984, elle remportait le premier prix.

Maija Lehtonen commence les études d'orgue au Conservatoire d'Helsinki sous la direction d'Oskari Rasilainen et les poursuit à partir de 1981 à l'Académie Sibelius où elle reçoit l'enseignement du professeur Tauno Aikää et obtient son diplôme d'organiste en 1982. Ensuite ses professeurs ont été Jon Laukvik (Stuttgart) et Guy Bovet (Lausanne). Pendant l'année 1983, Maija Lehtonen a suivi les cours d'interprétation de Wolfgang Rübsam et Marie-Claire Alain.

Depuis 1979, Maija Lehtonen a donné des concerts dans plusieurs villes de Finlande, ainsi qu'à Londres (notamment à Westminster Abbey) et à Genève. Elle a joué également en France, en Norvège et en Allemagne Fédérale.

KONSERTIT

CONCERTS

Kamarikonsertti

Keski-Suomen Konservatorio
maanantai 1.7. klo 20.15

Tampereen puhallinkvintetti
Reino Simola, klarinetti
Steven Isserlis, cello
Olli Mustonen, piano
Juhani Raiskinen, piano

OHJELMA

F. Poulenc (1899-1963)

Sonaatti käyrätorvelle, trumpetille ja pasuunalle (1922)

Allegro moderato (grazioso)
Andante (Très lent)
Rondeau (Animé)

Marti Taranto, käyrätorvi
Jorma Räsänen, trumpetti
Ilmari Rautiainen, pasuuna

Sonaatti klarinetille ja pianolle (1962)

Allegro tristamente
Romanza (Très calme)
Allegro con fuoco
Reino Simola, klarinetti
Olli Mustonen, piano

Sonaatti sellolle ja pianolle (1948, korjattu 1953)

Allegro (Tempo di marcia)
Cavatine (Très calme)
Ballabile (Très animé et gai)
Finale (Largo, très librement –
Presto subito-Largo)
Steven Isserlis, cello
Olli Mustonen, piano

F. Poulenc (1899-1963)

Sekstetto puhallinkvintetille ja pianolle (1932-39)

Allegro vivace: Très vite et emporté
Divertissement: Andantino
Finale: Prestissimo

J. Françaix (1912–)

L'Heure du Berger

Les vieux beaux
Pin-up Girls
Les petits nerveux

Tampereen puhallinkvintetti
Juhani Raiskinen, piano

Tampereen puhallinkvintetti

Pekka Rankka
Vesa Hyvärinen
Erkki Aro
Mauri Reinikainen
Juha Repo

huili
oboe
klarineti
fagotti
käyrätorvi

Tampereen puhallinkvintetti perustettiin vuonna 1975. Kaikki sen jäsenet soittavat Tampereen kaupunginorkesterissa.

Kvintetti on konsertoinut säännöllisesti etupäässä Tampereella ja sen lähiympäristössä. Vuonna 1981 Tampereen puhallinkvintetti sai Pro Musica -säätiön apurahjan ja vuonna

CONCERTS

Juhani Raiskinen

Juhani Raiskinen aloitti muusikon uransa sekä pianistina että kapellimestarina. Kun hän vuonna 1963 voitti Maj Lind -pianokilpailun ja pitää ensikonsertin 1964 Helsingissä, aloitti hän myös samanaikaisesti toimintansa kapellimestarina Tampereen teatterissa sekä myöhemmin Tampereen kaupunginorkesterissa. Tällä hetkellä Raiskinen johtaa Tampereen Työväen Teatterin orkesteria. Lisäksi Raiskinen tunnetaan myös menestyksekkäästä urastaan Kansallisoopperan johtajana 1974-1984.

Steven Isserlis, kts. sivu 34.
Olli Mustonen, kts. sivu 21.
Reino Simola, kts. sivu 22.

Tampere Wind Quintet

Pekka Rankka
Vesa Hyvärinen
Erkki Aro
Mauri Reinikainen
Juha Repo

flute
oboe
clarinet
bassoon
French horn

All the members of the Tampere Wind Quintet, founded in 1975, play in the Tampere City Orchestra, and give regular concerts, mainly in Tampere and its surroundings. In 1981, the Tampere Wind Quintet received a scholarship from the Pro Musica Foundation and in 1982 from the Province of Häme Arts Commission to be used for the organization of concert tours and for the playing of Finnish wind music.

The Tampere Wind Quintet has given the premier presentations of Leonid Bashmakov's and Mauri Hongisto's wind quintets.

Quintette à vent de Tampere

Pekka Rankka
Vesa Hyvärinen
Erkki Aro
Mauri Reinikainen
Juha Repo

flûte
hautbois
clarinette
basson
cor

Le Quintette à vent de Tampere a été fondé en 1975. Tous ses membres appartiennent à l'Orchestre municipal de Tampere. Le Quintette donne des concerts régulièrement, principalement à Tampere et dans ses environs. En 1981, il recevait une aide de la Fondation Pro Musica et, en 1982, la Commission artistique de la province de Häme lui en accordait une autre afin d'organiser des tournées et de présenter la musique à vent finlandaise.

Le Quintette à vent de Tampere a créé des quintettes de Leonid Bashmakov et Mauri Hongisto.

Juhani Raiskinen

Juhani Raiskinen commença sa carrière de musicien comme pianiste et chef d'orchestre. Après avoir gagné en 1963 le concours Maj Lind et donné son premier concert à Helsinki en 1964, il s'exerça à la direction d'orchestre d'abord au Théâtre de Tampere, puis avec l'Orchestre municipal de Tampere. Actuellement, il est directeur de l'Orchestre du Théâtre Populaire de Tampere. Juhani Raiskinen est aussi apprécié dans notre pays grâce à sa réussite comme directeur de l'Opéra National (1974-84).

Steven Isserlis, voir p. 35.
Olli Mustonen, voir p. 21.
Reino Simola, voir p. 23.

CONCERTS

Harmonikkakonsertti

Ranskaisen harmonikan panoraama

Marcel Azzola, harmonikka
Lina Bossatti, piano

Keski-Suomen Konservatorio
tiistai 2.7. klo 18.00

Accordion concert

Panorama of French
Accordion

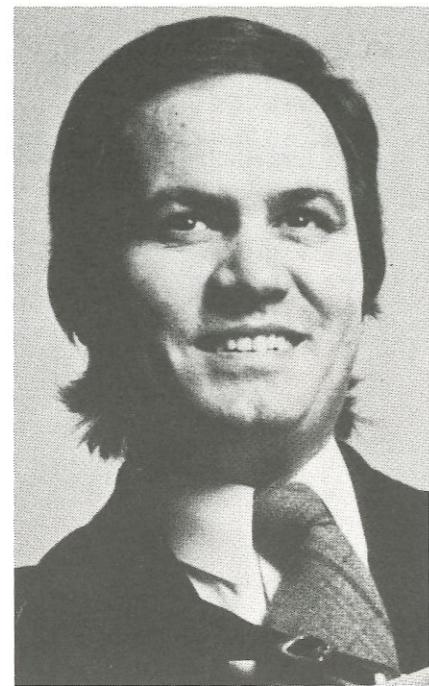
Marcel Azzola, accordion
Lina Bossatti, piano

Conservatory
Tuesday 2 July 6 p.m.

Panorama de l'accordéon français

Marcel Azzola, accordéon
Lina Bossatti, piano

Conservatoire
Mardi 2 juillet 18h

CONCERTS

Marcel Azzola

Marcel Azzola, jonka valtikorttina pidetään monipuolisuutta, sai vuonna 1961 Harmonian Oscar Mondialin. Hän on kiertänyt useita vuosia eri puolilla Ranskaa orkesterinsa kanssa herättämässä henkiin musiikillaan lauantai-illan tanssiaisia. Menestyksekään konsertoinnin lisäksi miljoonat myydyt levyt kertovat hänen laajasta suosiostaan.

Klassisen harmonikan konserteistaan Marcel Azzola on saanut tunnustusta mm. maestro Toscanilta. Marcel Azzola voi-
daan pitää harmonikan ilmaisukeinojen ke-
hittäjänä, josta esimerkkinä on yhteistyö jazz-triossa ja ainutlaatuissessa duossa pianisti Lina Bossatin kanssa. Lisäksi Marcel Azzola toimii Juliette Grecon ja Yves Montandin säästääjänä. Monipuolisutensa lisäksi Azzola tunnetaan musetun asiantuntijana. Marcel Azzolan mukaan tämä ranskalainen tyylisuunta, joka on yhdistelmä monia tanssi-
traditioita, hävisi vähitellen Pariisista 1920-30-luvulla sulautuen erilaisiin tyyliläajeihin kuten jazziin ja "chanson réaliste".

Marcel Azzolalla oli opettajanaan Medard Ferrero ja esikuvanaan Tony Murena. Heidän kauttaan hän oppi tuntemaan ranskalaisten harmonikan salaisuudet. Koko elämänsä ajan Marcel Azzola on kerännyt harmonikkaan liittyvää historiallista aineistoa, mistä kertoo mm. hänen korvaamaton instrumentikokoelmansa.

Lina Bossatti

Pianisti Lina Bossatti, Marcel Azzolan vakiutuinen tanssi- ja konserttisäestääjä, on peräisin muusikoperheestä. Hän on opiskellut mm. Pariisin Konservatoriossa, jossa hän voitti ensimmäisen palkinnon pianonsoitossa. Pianon lisäksi Lina Bossatti soittaa myös urkuja ja viulua. Marcel Azzolan säestääjänä hän on toiminut kahdenkymmenen vuoden ajan.

CONCERTS

Marcel Azzola

Marcel Azzola, whose drawing card is the great variety of his talents, received the Oscar Mondial-prize for the accordion in 1961. For several years he has toured France with his orchestra in order to revive the Saturday night dance tradition with his music. His highly appreciated concerts as well as the millions of records sold tell of his wide-spread popularity.

For his classical accordion concerts Marcel Azzola has been praised by Maestro Toscanini. Marcel Azzola has worked for the development of the interpretative possibilities of the accordion through participation in a jazz trio and a unique duo with pianist Lina Bossatti. He has also accompanied Juliette Gréco and Yves Montand. Multitalented, Marcel Azzola is additionally known as an expert in the "musette". According to Azzola this typically French style, formed from several traditional dance types, gradually disappeared from Paris during the 1920-30's under the influence of music like jazz and "chanson réaliste".

Marcel Azzola has had Medard Ferrero for a teacher and Tony Murena for an idol. Through them he has learned the secrets of the French accordion. All his life Marcel Azzola has gathered material about the history of the accordion, including an irreplaceable collection of musical instruments.

Lina Bossatti

Pianist Lina Bossatti, Marcel Azzola's regular accompanist for both dance and concert music, comes from a family of musicians. She studied at the Paris Conservatory where she was awarded first prize in piano. In addition to the piano, Lina Bossatti also plays the organ and the violin. She has been Marcel Azzola's accompanist for twenty years.

CONCERTS

Marcel Azzola

Marcel Azzola, un homme aux multiples talents, reçut en 1961 l'Oscar Mondial de l'accordéon. Il a fait de nombreuses tournées dans toute la France pour faire renaître avec son orchestre la tradition des bals du samedi soir. Outre les concerts, très appréciés, les millions de disques qu'il a vendus, sont la preuve de l'étendue de son succès.

Ses concerts d'accordéon classique ont reçu le meilleur accueil, en particulier du Maestro Toscanini. On peut considérer que Marcel Azzola a développé les possibilités d'expression de l'accordéon que ce soit par sa participation à des trios de jazz ou avec ses duos tout à fait étonnantes avec la pianiste Lina Bossatti. En outre, il a servi d'accompagnateur à Juliette Gréco et à Yves Montand. Artiste aux talents divers, Marcel Azzola est aussi reconnu comme expert dans le domaine de l'accordéon-musette. Selon Marcel Azzola, cette forme de musique typiquement française, qui est un composé de nombreuses traditions de danse, menacait de disparaître peu à peu de Paris autour des années 30 sous l'influence d'autres genres comme le jazz et la chanson réaliste.

Marcel Azzola a eu comme professeur Médard Ferrero et comme modèle Tony Murena. Grâce à eux, il a appris à connaître les secrets de l'accordéon français. Toute sa vie il a collectionné les documents historiques en rapport avec l'accordéon, en témoigne par exemple sa collection irremplaçable d'instruments.

Lina Bossatti

La pianiste Lina Bossatti, accompagnateur attitré de Marcel Azzola, vient d'une famille de musiciens. Elle a étudié notamment au Conservatoire de Paris où elle remporta le premier prix de piano. En plus du piano, Lina Bossatti joue de l'orgue et du violon. Elle accompagne Marcel Azzola depuis vingt ans.

Urkuilta**MAIJA LEHTONEN**

Taulumäen kirkko
tiistai 2.7. klo 18.15

OHJELMA

C. Franck (1822-1890)

Preludi, fuuga ja muunnelma

Ch.M. Widor (1845-1937)

Sinfonia n:o 5 f-molli

Maija Lehtonen kts. sivu 34.

CONCERTS

**Saksofonikvartetti
A Piacere**

Keski-Suomen Konservatorio
tiistai 2.7. klo 20.15

OHJELMA

D. Scarlatti (1685-1757)
(sov. Marcel Mule)

Kolme kappaletta
Allegro
Andante
Presto

A. Glazunov (1865-1936)

Kvartetto op. 109 B-duuri

J.-B. Singelée

1. kvartetto op. 53
Andante
Allegro
Adagio
Allegro
Allegretto

J. Françaix (1912-)

Pieni kvartetto (1934)

Gougenardise
Cantilène
Sérénade comique

F. Baguerre

Apollinaria

A-sali
keskiviikko 3.7. klo 19.00

OHJELMA

Scott Joplin (1868-1917)

Rag-time-sarja

Lennie Niehaus

Sävellyksiä

Phil Woods (1931-)

Kolme improvisaatiota

Martial Solal (1927-)

Sävellys neljällä

Jelly Roll-Morton (1885-1941)

Sarja Jelly Roll-Mortonin teemoista

CONCERTS

Saksofonikvartetti A Piacere

Jean-Pierre Caens soprano saksofoni
Jean-Marc Larche alttosaksofoni
Philippe Bouveret tenorisaksofoni
Claude Gallorini baritonisaksofoni

Ranskalaisen saksofonikvartetin kärkeä edustavat A Piaceret kokoontuman erityispiirteenä on laaja-alainen ohjelmisto. Saksofonikvartetin pyrkimyksenä on etsiä sopivia sovitukseja koko musiikin historian ajalta aina keskiaikaisesta ja renessanssimusiikista moderniin nykymusiikkiin (mm. Julien Falkin, Francis Bagueren ja Antoine Tisné'n sävellyksiin). A Piacere-saksofonikvartetti on myös kiinnostunut jazzista ja ragtimesta (mm. Phil Woodsin, Charlie Parkerin, Dave Brubeckin ja Scott Joplinin sävellyksistä). Kvartetin ohjelmisto on myös lukuisia tilaussävellyksiä mm. Martial Solalilta.

A Piacere-saksofonikvartetin jäsenet ovat solisteina kaikki saaneet palkintoja sekä kansallisissa (Pariisin konservatorio, Aix-les-Bains'in kilpailu, Paris-Sorbonne yliopiston kilpailu) että kansainvälisissä (Ancona 1979 ja Geneve 1970) kilpailuissa.

A Piacere sai 1981 toisen palkinnon Martignyn kansainvälisessä kilpailussa Sveitsissä. Konserstoimin ohella kukin kvartetin jäsen toimii oman instrumenttinsa opettajana.

A Piacere Saxophone Quartet

Jean-Pierre Caens soprano saxophone
Jean-Marc Larche alto saxophone
Philippe Bouveret tenor saxophone
Claude Gallorini baritone saxophone

A Piacere, one of the leading French saxophone quartets, is characterized by its wide-ranging repertoire. The aim of this saxophone quartet is to find suitable arrangements of Medieval and Renaissance period music as well as modern contemporary music (e.g. compositions by Julien Falk, Francis Baguerre and Antoine Tisné). The A Piacere Quartet is also interested in jazz and ragtime (compositions by Phil Woods, Charlie Parker, Dave Brubeck, and Scott Joplin, among others). The quartet has in its repertoire several original works, of Martial Solal for instance.

**A Piacere –
Quator de Saxophones**

Jean-Pierre Caens soprano saxophone
Jean-Marc Larche alto saxophone
Philippe Bouveret tenor saxophone
Claude Gallorini baritone saxophone

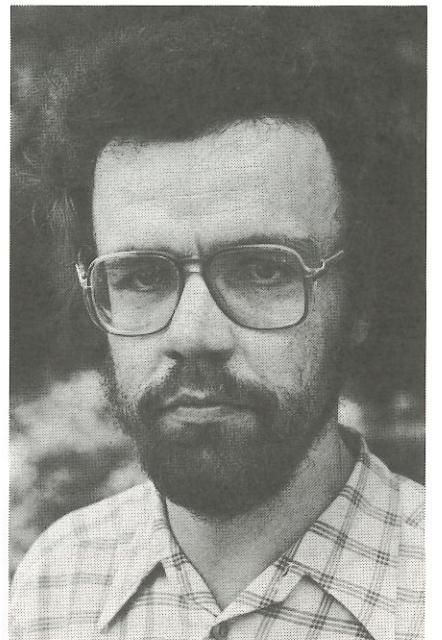
L'ensemble A Piacere, qui appartient à l'élite des quatuors de saxophones français, se distingue par l'étendue de son répertoire. Il s'est fixé pour but de rechercher des arrangements bien adaptés dans toutes les époques de l'histoire de la musique, depuis le Moyen Age et la Renaissance jusqu'à la musique contemporaine (notamment avec des œuvres de Julien Falk, Francis Baguerre et Antoine Tisné). Le quatuor de saxophones A Piacere s'est aussi intéressé au jazz et au ragtime (par exemple, pièces de Phil Woods, Charlie Parker, Dave Brubeck et Scott Joplin). Le répertoire du quatuor comprend également de nombreuses compositions originales, en particulier de Martial Solal.

Les membres du quatuor de saxophones A Piacere ont tous remporté comme solistes des prix dans des concours aussi bien nationaux (Conservatoire de Paris, Concours d'interprétation d'Aix-les-Bains, Institut de Musicologie de Paris-Sorbonne) qu'internationaux (Ancona 1979 et Genève 1970). En 1981, A Piacere remporta le 2e prix du Concours International de Martigny en Suisse. A côté de ses activités de concert, chacun des membres du quatuor assure l'enseignement de son instrument.

The members of the A Piacere Saxophone Quartet have all won prizes in national (the Paris Conservatory, the Aix-les-Bains Competition, the Competition of the Paris-Sorbonne University) as well as international (Ancona 1979 and Geneva 1970) competitions. A Piacere was awarded second prize in the Martigny International Competition in Switzerland in 1981. In addition to their concert performances, all of the quartet members also teach their own respective instruments.

Pianoilta

EERO HEINONEN, piano

Taulumäen kirkko
torstai 4.7. klo 18.15**OHJELMA**

J.S. Bach (1685-1750)

Preludi ja fuuga n:o 5 D-duuri teoksesta
Das Wohltemperierte Klavier II,
BWV 874

J.S. Bach (1685-1750)

Partita n:o 2 c-molli, BWV 826Sinfonia
Allemande
Courante
Sarabande
Rondeaux
Capriccio

W.A. Mozart (1756-1791)

Sonaatti B-duuri KV 570Allegro
Adagio
Allegretto

W.A. Mozart (1756-1791)

Sonaatti D-duuri KV 576Allegro
Adagio
Allegretto**Eero Heinonen**

Eero Heinonen (born 1950) is known in Finland as an appreciated pianist as well as a reputable teacher. He started studying music in 1957 and won the Maj Lind (the Finnish national) Piano Competition in 1966. After his debut concerts in Turku and in Helsinki in 1968, Eero Heinonen pursued his studies at the Moscow Conservatory for three years under the direction of Dmitri Bashkirov.

In 1974 Eero Heinonen was a finalist in the International Tchaikovsky Piano Competition where he was awarded a certificate. In 1979 he received the highly valued Danish Sonning Prize.

Eero Heinonen, known as an excellent soloist, also has a deep understanding of chamber music as well as great qualities as a teacher. He has given concerts in most European countries and in the United States. He has also made several recordings for EMI, BIS and Finlandia.

Eero Heinonen

Eero Heinonen (s. 1950) tunnetaan maassamme arvostettuna pianotaiteilijana ja maiennekkaana pedagogina. Hän aloitti musiikkiointonsa vuonna 1957 ja voitti Maj Lind -pianokilpailun vuonna 1966. Ensikonserttinsa hän antoi Turussa ja Helsingissä vuonna 1968 ja siirtyi kolmeksi vuodeksi jatkaamaan opintojaan Moskovan konservatorioon Dimitri Bashkirovin ohjaukseen.

Vuonna 1974 Eero Heinonen selviytyi finaaliliin kansainvälisessä Tšaikovski-pianokilpailussa ja palkittiin diplomiilla. Lisäksi hänelle myönnettiin vuonna 1979 erittäin arvostettu tanskalainen Sonning-stipendi.

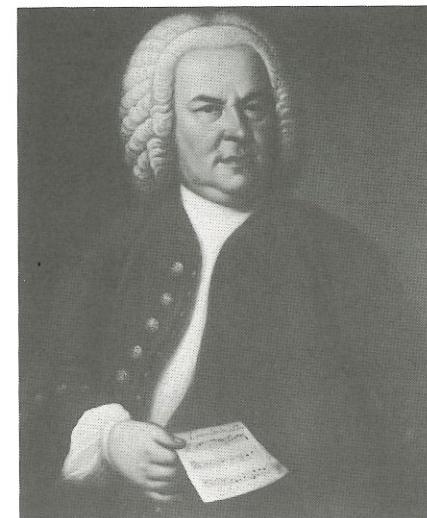
Eero Heinonen tunnetaan paitsi suurenenä solistina, myös sisäistyneenä kamariamusikona. Eero Heinonen on konsertoinut lähes kaikissa Euroopan maissa sekä Yhdysvalloissa. Hän on tehnyt myös useita äänilevyjä EMI-, BIS- ja Finlandia-levymerkeille.

Eero Heinonen

Eero Heinonen (né en 1950) est connu en Finlande aussi bien comme pianiste de renom que comme excellent pédagogue. Il commence ses études en 1957 et gagne le Concours de piano Maj Lind en 1966. Il donne ses premiers concerts à Turku et à Helsinki en 1968, puis part pour trois ans poursuivre ses études au Conservatoire de Moscou sous la direction de Dmitri Bashkirov.

En 1974, Eero Heinonen parvint en finale du Concours international de piano Tchaikovsky et reçut une mention. De plus, il a bénéficié en 1979 d'une bourse danoise très renommée, la bourse Sonning.

Eero Heinonen est apprécié, bien sûr, pour son talent de soliste virtuose, mais aussi pour sa profonde compréhension de la musique de chambre et pour ses qualités d'enseignant. Eero Heinonen a donné des concerts dans presque tous les pays d'Europe et aux Etats-Unis. Il a également enregistré plusieurs disques pour les marques EMI, BIS et Finlandia.

MITÄ BACH MINULLE MERKITSEE? 25.-28.6.

Johann Sebastian Bach.

Yliopiston juhlasali
tiistai 25.6. klo 16.15

JOONAS KOKKONEN

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri
johtaja Juha Kangas

solistit
Elina Mustonen, cembalo
Olli Pohjola, huili
Jari Valo, viulu

OHJELMA

J.S. Bach (1685-1750)

Brandenburgilainen konsertti V
D-duuriAllegro
Affetuoso
Allegro

Suomalaiset säveltäjät ja musikologit Joonas Kokkonen, Timo Mäkinen, Jouko Tolonen ja Tapani Länsiö kertovat suhteestaan Bachin musiikkiin 25.–28.6. kello 16.15. Kuhunkin esitelmään liittyy Bach-konsertti.

What Bach means to me

Finnish composers and musicologists Joonas Kokkonen, Timo Mäkinen, Jouko Tolonen, and Tapani Länsiö will discuss their relationship to Bach's music from 25 to 28 July at 4.15 p.m.

Ce que Bach signifie pour moi

Les compositeurs et musicologues finlandais Joonas Kokkonen, Timo Mäkinen, Jouko Tolonen et Tapani Länsiö parlent de leur relation avec la musique de Bach 25–28 juin, 16h15.

Keski-Suomen Konservatorio
keskiviikko 26.6. klo 16.15

TIMO MÄKINEN

RISTO LAURIALA, piano

OHJELMA

J.S. Bach (1685-1750)

Kaksi koraaliallkusoittoa,
sov. F. BusoniNouskaa jo, soi ääni Herran
Illoitkaa kaikki kristityt**Italiainen konsertto F-duuri BWV 971**
Allegro–Andante–Presto**Partita n:o 4 D-duuri BWV 828**
Ouverture–Allemande–Corrente–
Air–Sarabande–Menuet–Gigue

MITÄ BACH MINULLE MERKITSEE?

Keski-Suomen Konservatorio
torstai 27.6. klo 16.15

JOUKO TOLONEN

RISTO LAURIALA, piano

OHJELMA

J.S. Bach (1685-1750)

**8 preludia ja fuugaa teoksesta
Das Wohltemperierte Klavier I**

C-duuri
cis-molli
D-duuri
Ess-duuri
ess-molli
F-duuri
fis-molli
Ass-duuri

Keski-Suomen Konservatorio
perjantai 28.6. klo 16.15

TAPANI LÄNSIÖ

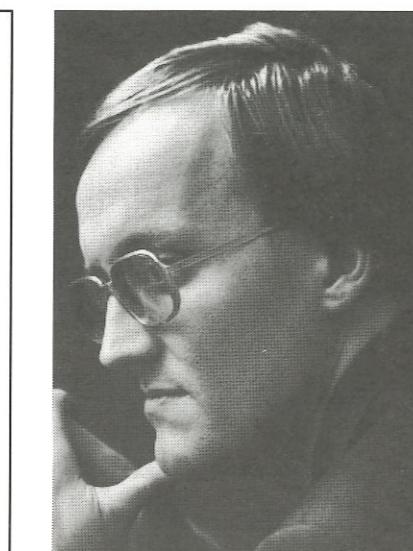
MATTI HANNULA, urut

OHJELMA

J.S. Bach (1685-1750)

**Preludi ja fuuga h-molli,
kolme urukukoraalia**

Christ, unser Herr, zum Jordan kam
Nun freut euch, lieben Christen gemein
Nun komm, der Heiden Heiland

Toccata ja fuuga F-duuri

Risto Lauriala

Laaja-alaisena pianistina ja kamarimuusikona Risto Lauriala on antanut lukuisia osoituksia sekä moniulotteisesta ohjelmistoskaalaan että syvästi persoonallisesta tulkintakyvystään. Soolo-, solisti- ja kamarimuusikkitehtäviensä lisäksi hän on esiintynyt myös lied-pianistina.

Suoritettuaan diplomin prof. Timo Mikkilän johdolla Sibelius-Akemiassa vuonna 1972 Risto Lauriala jatkoi opintojaan Lontoossa opettajinaan Ilona Kabos ja Maria Curcio. Sittemmin hän opiskeli myös Wienin musiikkikorkeakoulussa prof. Dieter Weberin johdolla. Debyyttikonserttinsa Risto Lauriala pitti Helsingissä vuonna 1973. Kotimaan konsertteihin lisäksi hän on esiintynyt myös Ruotsissa, Tsekkoslovakiaassa, Itävallassa, DDR:ssä, Neuvostoliitossa ja Englannissa. Risto Lauriala voitti ensimmäisen palkinnon Maj Lind -pianokilpailussa vuonna 1970, samoin ensimmäisen palkinnon Stepanov-pianokilpailussa Wienissä vuonna 1974. Lisäksi hän on saanut diplomin Bach-kilpailista Leipzigidä.

Joonas Kokkonen

Suomalainen säveltäjä, akateemikko Joonas Kokkonen on kuulunut 1950-luvulta lähtien maamme keskeisiin musiikkipersoonallisuksiin sekä säveltäjänä että musiikkielämän organisaattorina. Pedagogisella urallaan Joonas Kokkonen on toiminut Sibelius-Akatemian opettajana, musiikinteorian ja historian opettajana sekä sävellyksen professorina. Vuonna 1963 Joonas Kokkonen nimettiin Suomen Akatemian jäseneksi.

Musiikiarvostelijana toimimisen lisäksi Joonas Kokkonen on esiintynyt pianistina omien konserseissa, orkesterieiden solistina ja kamari-musiikkiona. Lisäksi hän on hoitanut monia organisatorisia tehtäviä valtion taidehallinnon sekä musiikkijärjestöjen piirissä ja vaikuttanut ratkaisevalla tavalla maamme säveltaiteen taloudellisten edellytysten parantamiseen. Huomattavimpina tunnustuksina Joonas Kokkonen on saanut Wihurin kansainvälisten palkintojen rahaston palkinnon v. 1961, Pohjoismaiden neuvoston musiikkipalkinnon 1968 ja Wihurin Sibelius-palkinnon 1973. Oopperan alueella saamiensa suurten voittojen lisäksi Joonas Kokkonen tunnetaan ennen kaikkea merkittävänä sinfonikkona.

Matti Hannula

Matti Hannula suoritti urkdiplomin vuonna 1966 prof. Forsblomin ja yksinlauludiplomin vuonna 1972 leht. Tuloiselan johdolla. Myöhemmin hän on jatkanut opintojaan mm. Giorgio Favaretton, Kim Borgin ja Matti Lehisen ohjauksessa. Lisäksi hän on tehnyt opintomatkoja Hollantiin sekä Leipzigin ja Roomaan.

Matti Hannula on konsertoinut sekä solistina että säestäjänä kotimaassa ja Pohjoismaissa sekä laajalti Keski-Euroopassa, Kanadassa ja Yhdysvalloissa. Lisäksi hän on esiintynyt useaan otteeseen radiossa ja televisiossa sekä omien ohjelmiin että säestäjänä.

Konserttoimintansa lisäksi Matti Hannula on toiminut Tampereen Aleksanterin kirkon ja tuomiokirkon urkurina sekä Pirkanmaan musiikkipiston perustajana ja johtajana. Vuodesta 1976 lähtien Hannula on toiminut Tampereen kesäyliopiston musiikkikurssien suunnittelijana ja johtajana.

Keski-Pohjanmaan kamariorkesteri,
kts. sivu 18.

Timo Mäkinen

Musiikintutkija ja pianotaiteilija Timo Mäkinen, yksi Jyväskylän Kesän perustajista ja musiikkitoimikunnan puheenjohtajista, on toiminut Helsingin yliopiston musiikin historian dosenttina vuosina 1967-69 ja Jyväskylän yliopiston musiikkitehtaan professorina 1969-1982. Jyväskylän yliopiston vararehtoriksi Mäkinen nimettiin vuonna 1977. Hänen laaja tutkimusalueensa ulottuu keskiaikaisista Piae Cantiones-sävelmistä nykyiseen musiikkikasvatukseen asti. Timo Mäkinen on tehnyt myös merkittävää työtä maassamme musiikkiterapijan alueella. Opinto- ja tutkimusmatkoja hän on tehnyt Ruotsiin, Sveitsiin, Saksaan, Tsekkoslovakiaan ja Puolaan. Tutkimus-, opetus- ja hallintotehtäviin lisäksi Timo Mäkinen on toiminut luottamustehtävissä Valtion humanismissa toimikunnassa ja Suomen musiikkiteelliessä seurassa.

Jouko Tolonen

Jouko Tolonen on luonut uran pianistina, kuoron- ja orkesterinjohtajana, säveltäjänä, musiikin tutkijana ja erilaisissa musiikkielämän män luottamustoimissa. Hän on ollut Yleisradion musiikkipäällikkönä, Suomen Kansallisoopperan pääjohtajana, Sibelius-Akatemian musiikintieteen ja sävellyksen lehtorina sekä Turun yliopiston musiikkiteetien lehtorina, dosenttina ja h.y. professorina. Erilaisissa musiikkielämän luottamustehtävissä hän on toiminut 1930-luvun lopulta alkaen, viimeksi Suomen Sinfoniaorkesterityn monivuoisena puheenjohtajana. Hän on myös suosittu alansa esitelmöitäjä. Hänen kirjallisesta tuotannostaan mainittakoon Mollisinnun ongelma ja unitaarin intervalli- ja sointutulkinta, Das Wohltemperierte Klavierin fugateemoja koskeva tutkimus, Säveltaiteen aineket ja niiden hahmottuminen, johdatus $\alpha \beta \gamma$ -systeemiin, Palestrina- ja Bach-tyylilä koskeva teos (yhdeessä J. Sajakorven kanssa) sekä mm. joukkokulttuurihistoriallisia tutkielmia.

Tapani Länsiö

Tapani Länsiö (syntynyt 1953) on opiskellut sävellystä Paavo Heinisen ja Joonas Kokkonen johdolla. Säveltäjänä tunnettu Länsiö toimii Sibelius-Akatemiassa uuden musiikin historian, analyysin ja teorian opettajana sekä johtaa Polyteknikkojen kuoroa. Hän on tunnettu myös uuteen musiikkiin liittyvistä radiositelmistä.

"L'IMPORTANT C'EST LA ROSE" – RANSKALAISTA MUSIKKIELÄMÄÄ 1.–4.7.

Nadia Boulangeria, Parisia musiikkielämän keskuksena ja Rousseau'n musiikkikasvatusta käsittelevät esitelmässään Jean Françaix, Eero Tarasti, Jukka Tiensuu ja Jukka Louhivuori 1.–4.7. kello 16.15.

"L'important c'est la rose"
– French Music Life

Nadia Boulanger, Paris as a musical center, and Rousseau's ideas on music education will be treated by Jean Françaix, Eero Tarasti, Jukka Tiensuu, and Jukka Louhivuori in their lectures from 1 to 4 July at 4.15 p.m.

"L'important c'est la rose"
– La vie musicale en France

Nadia Boulanger, Paris comme centre de la vie musicale et L'éducation musicale selon Rousseau sont les sujets traités par Jean Françaix, Eero Tarasti, Jukka Tiensuu et Jukka Louhivuori 1–4 juillet, 16h15.

Kuka oli Nadia Boulanger?

Yliopiston juhlasali
maanantai 1.7. klo 16.15

JEAN FRANÇAIX

Pariisi eilen ...

Keski-Suomen Konservatorio
tiistai 2.7. klo 16.15

EERO TARASTI

... ja Pariisi tänään

Keski-Suomen Konservatorio
keskiviikko 3.7. klo 16.15

JUKKA TIENSUU soittaa ja kertoo

Rousseauun ajatuksia musiikista

Keski-Suomen Konservatorio
torstai 4.7. klo 16.15

JUKKA LOUHIVUORI

Jean Françaix

kts. sivu 30.

Eero Tarasti

Prof. Eero Tarasin laaja-alaisessa tutkijapersoonaassa yhdistyvät niin filosofia, esteetikka kuin musiikki. Tutkimustyönsä lisäksi Eero Tarasti on esiintynyt myös pianistina ja kamarimuusikkona. Lukuisen esseiden ja artikkeleiden kautta hän on tuonut kiinnostavia näkökulmia myös taiteiden välineeseen tutkimukseen.

Opiskeltuaan Helsingin yliopistossa ja Sibelius-Akatemiassa Eero Tarasti suuntasi nuorena lisensiaattina Pariisin yliopistoon ja jatkoi samalla piano-opintojaan Jacques Fevrierin johdolla. Vuodesta 1974 hän jatkoi tutkimustyötään Brasiliassa Rio de Janeiron yliopistossa. Brasiliassa Eero Tarasti kiinnostui myös antropologiasta ja primitiivistä kulttuureista sekä löysi uuden tutkimuskohteen, Heitor Villa Lobosin ja Etelä-Amerikan taidemusiikin, jota käsittelevä kirja Tarastilta on valmistumassa.

Väitöskirjassaan *Myth and Music: A Semiotic Approach to the Aesthetics of Myth in Music* (1978) hän käsitteili myytin estetiikkaa Wagnerin, Sibeliuksen ja Stravinskin musiikissa.

Ennen nimitystään Helsingin yliopiston musiikkiteehen professoriksi vuonna 1984 Eero Tarasti toimi Jyväskylän yliopiston taidekasvatukseen ja musiikkiteehen professorina.

Tutkimusmatkojensa lisäksi Eero Tarasti on osallistunut lukuisiin kansainvälisiin kongressiin ja luennoinut Pohjoismaissa, Keski- ja Etelä-Euroopassa kuten Ranskassa ja Italiassa sekä Brasiliassa ja Yhdysvalloissa. Musiikin murros teollistumisajan Suomessa -projektiin johtamisen lisäksi Eero Tarasti toimii perustamansa taiteiden välisten Synthesi-lehden päätoimittajana sekä Suomen Estetiikan Seuran ja Suomen Semiotiikan Seuran puheenjohtajana.

Jukka Tiensuu

Jukka Tiensuu on maamme uuden musiikin keskeisiin hahmoja niin pianistina, cembalistina kuin säveltäjänä ja pedagogina. Hänen ohjelmistonsa ulottuu aina barokista nykymusiikkia ja viime vuosien kokeelliseen avantgardeen. Tiensuun uusimpia kansainvälisiä suuntaukseja heijastavia sävellyksiä on esitetty merkittävillä kansainvälisillä festivaaleilla Euroopassa, Aasiassa ja Amerikassa. Viime vuosina Tiensuu on perehdynyt erityisesti tietokoneen käyttöön sävellystyössä Pierre Poulezin johtamassa uuden musiikin tutkimuskeskuksesta IRCAM:ssa, Pariisissa. Kansainvälisiä uuden musiikin palkintoja saanut Tiensuu on toiminut myös Suomen nykymusiikkiseuran puheenjohtajana 1979–83 ja Helsinki-Biennalen taiteellisena johtajana 1979–83. Hän on niinikään perustamansa Viitasaaren kansainvälisen uuden musiikin kesäakatemian ja festivaalin johtaja.

Jukka Louhivuori

Jukka Louhivuori on perehdynyt tieteellisen työnsä ohella nokkahuilunsoiton salaisuuksiin sekä Sibelius-Akatemiassa että opintomatkoillaan ulkomaille, mm. Sveitsissä ja Hollannissa.

Diplominkihuilelistä erilaisten solistitehtävien lisäksi Jukka Louhivuori on esiintynyt myös kamarimuusikkona vuodesta 1975 lähtien. Tulkinnallisella alueella hänen kiinnostuksensa kohdistuu erityisesti vanhan musiikin esityskäytäntöön.

Pedagogisesta toiminnastaan Jyväskylän yliopiston musiikkipedagoogian lehtori Jukka Louhivuori on tullut tunnetuksi mm. radio- ja TV-ohjelmasarjassa *Virtasesta Vivaldiksi*.

Musiikkiteelliessä tutkimustyössään Jukka Louhivuori on perehdynyt erityisesti hengellisiin kansansävelmiin ja pedagogisella alueella kognitiivisen oppimisteorian soveltuksiin.

KASVATUSKONGRESSI – "OPETTAJUUS HALLINNOLLISTUVASSA YHTEISKUNNASSA"

Yliopiston juhlasali 29.–30.6.

Congress on Education

Being a Teacher in an Increasingly Administrative Society

29–30 June
University Festival Hall

Jyväskylän Kesän kasvatuskongressin tavoitteena on antaa uusia virikkeitä, jotka vauhtaisivat kasvatuksesta kiinnostuneen suuren yleisön ajatustottumuksiin kehittävästi ja avartavasti. Nykytilanteessa kasvatusta ja opetusta joudutaan ajattelemaan usein lähes yksinomaan eräänlaisena hallintotoimenä. Tämä on johtanut siihen, että julkisuudessa kaan ei juuri keskustella kasvatukseen ja opetuksen tavoitteista ja päämääristä, vaan ne nähdään hallintotoimin asettetuina oppimistavoitteina. Jyväskylän Kesän kasvatuskongressin voidaan katsoa onnistuvan, jos se pystyy johdattamaan julkisuuden ja suuren yleisön ajatukset pohtimaan kasvatukseen todellisia tavoitteita ja suotavia päämääriä.

Esitelemin lisäksi kongressin ohjelmaan kuuluu kaksi keskustelutilaisuutta, lauantai-iltaan Jean-Jacques Rousseau -symposium ja sunnuntaina iltapäivällä suuri paneelikeskustelu 'Opettajuus hallinnollistuvassa yhteiskunnassa'.

Kongressin yleisöksi odotetaan opettajia, muita kasvatus- ja opetusalan virkamiehiä sekä kasvatuskysymyksistä kiinnostunutta suurta yleisöä eri puolilta maatamme.

Congrès sur l'éducation

Etre professeur dans une société de plus en plus bureaucratique

29 et 30 juin
Salle des fêtes de l'université

The Congress on Education organized by the Jyväskylä Arts Festival intends to provoke discussion on what the goals of education are and on what its objectives should be in the Finnish society of today.

Le congrès sur l'éducation du Festival d'été de Jyväskylä voudrait amener à réfléchir sur les buts réels de l'éducation comme sur ses objectifs souhaitables dans le cadre de la société finlandaise telle qu'elle se présente actuellement.

OHJELMA

Lauantai 29.6.

12–15 Kongressin avaus:
professori Lauri RoutilaEsitelmä: professori Reijo Wilenius
Mikä olio on opettaja?15–17 Esitelmä: vs. apul.prof. Kari Niinistö
Opetuksen ja oppimisen
laadun ja syväisyden
evaluointi

17–18 Tauko

18–19.30 Rousseau-symposium
Mitä Rousseauilla on annettavanaan nyky-päivän opettajalle
alustus: professori Lauri Routila

Sunnuntaina 30.6.

10–12 Esitelmä: kasv.toht. Risto Rinne
Opettajan ideat ja koulun
todellisuusEsitelmä: dosentti Sirkka Hirsväri
Opetushenkilöstön
tulevaisuudenkuvaat

12–13 Tauko

13–14 Esitelmä: fil.lis. Juhani Aaltola
Humanismi modernissa
kasvatuksessaSuuri paneelikeskustelu:
Opettajuus hallinnollistuvassa yhteiskunnassa
Keskustelun avaa kouluhallituksen edustaja
Keskustelijoina opettajajärjestöjen edustajia
ja muita asiantuntijoita,
puheenjohtajana lehtori Hilkka Wuolijoki

SAMULI PAULAHARJU -SEMINAARI 26.6.–28.6.1985

Yliopisto, Villa Rana, Paulaharju-sali

Satakymmenen vuotta Samuli Paulaharjun syntymästä

Samuli Paulaharju syntyi vuonna 1875 Kurikassa ja kuoli vuonna 1944 Oulussa. Hänen valmistui opettajaksi Jyväskylän seminaarista vuonna 1901. Leipätyönsä hän teki Oulun kuuromykkääinkoulun veiston ja piirustuksen opettajana vuosina 1904–1935.

Kansallisesti tärkeimmän elämäntyönsä Paulaharju teki kirjailijana ja kansanperinteeksen kerääjänä. Jyväskylän seminaarissa hän sai herätteen ensimmäiseen keruumatkaansa Aunuukseen, runonlaulajien Karjalankuunnaan vuonna 1900. Tallennustyö alkoi rakennuskulttuurin alkuperäismuotojen piirtämisestä, mutta laajeni pian kattamaan kansanelämän kaikki puolet.

Samuli Paulaharju julkaisi vuosien 1906 ja 1943 välillä yli kaksikymmentä teosta. Aiheistaan hän keräsi loma-aikoina osittain yhdessä vaimonsa Jennyn kanssa. Paulaharjun aiheet eivät aikanaan olleet erityisen kiinnostavia eivätkä kirjat myyntimenestystä ilmestyessään. Vuosien kuluessa ne ovat kuitenkin muuttuneet klassikoiksi ja saaneet uusintapainoksia. Osa Lapin kuvauksista on käännetty ruotsiksi, Tunturien yöpuolua jopa saksaksi ja puolaksi.

Kalevalan juhlavuonna on Samuli Paulaharjun elämäntyötä päättetty kunnioittaa niemeämällä Jyväskylän Kesän seminaari hänen mukaansa. Paulaharju keräsi yhteenä yli 50 000 numeroa Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Kansanrunousarkistoon.

Järjestelytoimikunta toivoi, että seminari, joka on tarkoitettu vapaaehtoisten kansanperinteeksen kerääjien kohtaamistilanteeksi, väältää uskoja vapaaehtoisen työn merkittävyyteen kansallisen kulttuurin taltioimisessa.

Tänä päivänäkin tarvitaan satoja paulaharjuja

Samuli Paulaharju -seminaan teemana on Paulaharjun elämäntyön tarkastelun ohella

nykypäivän perinteekerääjän ja kulttuurin tallennustyön ongelmien erittely. Teema on ajankohtainen, sillä elämme ja olemme eläneet jo jonkin aikaa voimakasta muroskautta – agraari Suomi on muuttunut teollistuneeksi – ja kaupungistuneeksi ja edelleen ns. jälkitteolliseksi yhteiskunnaksi. Ihmiset ovat kokeet muutokset konkreettisesti omassa elämäässään tai ympäristössään.

Ei ole ihmee, jos kiinnostus kotiseudun historiaan ja laajemminkin asuinalueiden muutoksiin on kasvussa. Halu tallentaa omakohdaiset muistot koetusta näkyä kiinnostuksena vastata erilaisiin perinnekilpailuihin, joiden teemat ovat muuttuneet yhä enemmän koskemaan yksilöllisiä kokemuksia, elämäkerrotaa. Elämäkerrat ja elämäntavan muistelut ovat samaan aikaan nousseet monen tieentealan tutkijoiden lähdetehtävistä. Perinteiden ohella esim. historiantutkimus, sosiologia ja psykologia käyttävät niitä.

Sen lisäksi, että keskusarkistot ja museot kerävät ja taltioivat kansankulttuurin eri ilmiöitä osittain tutkijavoimin osittain vapaaehtoisin vastaajaverkostoihin tukeutuen, ovat yhä useamatkin kunnat tuntee tarvetta ja kiinnostusta paikallisen kotiseutuarkiston perustamiseen. Paikkakuntakohtainen tai työpaikkakunta historiantutkimus ja perinteiden keruu ovat selvästi nousemassa, ei vähiten juuri vapaaehtoisten harrastajien kiinnostuksen mukana. Tähän kiinnostukseen tulisi nyt tutkimuksen, taltointiorganisaatioiden ja kunnallisten päättäjien reagoida. Näiden ongelmien pohdintaan ja tiedostamiseen toteataan seminaarissa tuovan joitakin uusia näkökulmia.

Kolmipäiväinen seminari on maksuton ja avoin kaikille niille, jotka ovat kiinnostuneita kulttuurihistoriallisesta tallennustyöstä. Ohjelma on suunnattu harrastajille, erilaisten perinte- ja kotiseutuviirienviettäjille työväen- ja kansalaispistoissa, kuntien kulttuuriyhdistyksille ja kotiseutu- ja museoyhdistysten toimihenkilöille sekä kunnallislle luottamusmiehille, koulujen kotiseutuopetuksesta vastaaville opettajille sekä alan tutkijoille ja opiskelijoille.

CONGRESSES

Samuli Paulaharju Seminar

26–28 June
University, Villa Rana

The themes of the seminar are the work of Samuli Paulaharju, Finnish author and folklore collector, and to examine the difficulties of modern folklore collectors and of culture archive work.

Séminaire
"Samuli Paulaharju"

Université de Jyväskylä, Villa Rana
26 juin – 28 juin

A l'occasion du centenaire de sa naissance, le séminaire "Samuli Paulaharju" est consacré à l'étude de cet écrivain finlandais qui a réalisé beaucoup de collectes de folklore. Le second thème du séminaire concerne les problèmes actuels de l'étude et de la conservation des traditions populaires.

CONGRESSES

OHJELMA

Keskiviikko 26.6.

10	Ilmoittautuminen
11	Seminaarin avaus
Prof. Erkki Salonen
11.15	Samuli Paulaharju, elämä ja persoonaa
FM Marjut Harju
12	Lounas
14	Paulaharju kansanperinteiden tallentajana
Arkistonjohtaja Pekka Laaksonen,
SKS:n Kansanrunousarkisto
15	Paulaharju Jyväskylän seminaarin oppilaana -näyttelyn
avaus Yliopiston museossa
Museonjohtaja Maija-Liisa Hirvi,
Suomen Kotiteollisuusmuseo
16	Kahvi
Yliopiston päärekennus
17	Paulaharju valokuvaajana ja piirtäjänä -näyttelyn
avaus Keski-Suomen museossa
Museonjohtaja Osmo Rinta-Tassi
Näyttelyn esittely
Tutkija Sirkku Dölle, Museovirasto
18.30	Bussikuljetus Survoon Keski-Suomen museolta
19	Tutustumisillanvietto Korpelan talossa
Suomalaisen Kirjallisuuden Seuran Paulaharju-palkinnon
luovutus
Arkistonjohtaja Pekka Laaksonen
Tarjoilua – ohjelmaa – seurustelu
Bussikuljetus kaupunkiin

OHJELMA

Torstai 27.6.

10	Paulaharju kirjoittajana
FL Maija Länsimäki
11	Kirjallisuusnäyttelyn avaus
Jyväskylän yliopiston kirjastossa
Toimittaja Anja Penttilä
Kirjallisuuden esittely
Kirjastonhoitaja Ritva Loimio, Jyväskylän yliopiston
kirjasto
12	Lounas
14	Perinneaineisto tutkijan lähteestä
Tutkija Lassi Saressalo, Turun yliopiston Kulttuurien
tutkimuksen laitos
15	Kansa kirjoittaa oman historiansa
Kokemuksia paperityöväen tutkivistä ryhmistä
Kokemuksia kaupunkiperinteiden keruutoiminnasta
Jyväskylässä
Drs. Matti Räsänen, Suomen Akatemia
16.15	Kotiseutuarkistot ja niiden tehtävät
Ylitarkastaja Samuli Onnela, Oulun maakunta-arkisto
19	Uutta tallennustekniikkaa
Amanuensi Seppo Pesonen ja videotyöryhmä,
Jyväskylän yliopisto
9.15	Tallennuksen tarve ja perusteet
Museonjohtaja Osmo Rinta-Tassi, Keski-Suomen museo
10	Valokuva dokumenttina
Kokemuksia Jyväskylän kaupungin pienoismallin
rakentamisesta
Tutkija Ritva Palviainen, Keski-Suomen museo
10.45	Kahvi
11.15	Perinne kirjassa
Uudemman perinnekirjallisuuden selailua
Prof. Erkki Salonen
12	Lounas
14	Loppukeskustelu
Toimikunnan pj. Erkki Salonen
16	Seminaarin päätäminen

Perjantai 28.6.

MUSIIKINTUTKIMUKSEN SYMPOSIUM 1.–3.7.

SUOMALAINEN MUSIKKIKULTTUURI: RAKENNE – HISTORIA

Jyväskylän yliopisto, Musica-rakennus, 1.7. klo 12–18, 2. ja 3.7. klo 9–18

Suomen musiikin vaiheet viimeisen sadan vuoden ajalta saavat uutta valoa musiiktutkijoiden symposiumissa, jossa suomalaiset tutkijat esittelevät tutkimustuloksiaan ja keskustelevat käytämistään menetelmistä. Symposium on osa Suomen Akatemian rahoittamaa projektiota 'Musikkikulttuurin murros teollistumisajan Suomessa'.

Esitelmät koostuvat mm. seuraavista aiheista: Oskar Merikannon paikka musiikinhistoriansa; Sibelius ja Kalevala – idoli ja myytti; modernismin alku Suomessa – A. Merikanto, Raitio ja Pingoud; Kansallisuuks ja kansainvälisyys Madetojan oopperoissa; suomalaisen jazzin akkulturaatiosta; suomalaisen tangon semiotiikasta; angloamerikkalaisen uskonnollisen musiikki Suomessa; torvisieksikojen historiakirjoituksesta; kansakoulujen musiikkikasvatus 1900-luvulla; musiikkilisen kansanvalistuksen arvohistoriasta; paikallistutkimus ja sukututkimus musiikin historiakirjoituksessa; ajan henki ja taidemusiikki 1930-luvulla.

Symposiumiin osallistuu myös kolme ulkomaisia musiikintutkijaa, joiden esitelmät koskevat musiikintutkimuksen ajankohtaisia menetelmäkäytäntöjä. Prof. Jaroslav Jiranek (Praha) käsittelee kahdessa luennoissaan Asafjevin intonaatioteorian perusteita ja käytännön soveltuksia (Die Grundlagen der Intonationstheorie von Boris Assafjew). Dr. Gunnar Larssonin (Tukholman Musiikkialakemia) esitelmän aihe koskee kansallisen identiteetin muodostumista pohjoismaisessa musiikinhistoriassa 1800-luvulta alkaen. Dosenatti Philip Tagg (Göteborg) esittelee puolestaan menetelmää, jotka ovat tarpeen populaarimusiikin analysointiin (The Methodology of Popular Music Analysis).

Symposiumin tilaisuuksiin ovat kaikki kiinnostuneet tervetulleita.

Symposium of Musicology

Musical culture in Finland:
Structure – History

University, Musica

1 July noon – 6 p.m.
2–3 July 9 a.m. – 6 p.m.

The evolution of Finnish music since last century will be examined in this symposium where Finnish researchers will present their thesis and talk about their methods. The symposium is part of the "Change in musical tradition in the Finland of the industrialization period" project financed by the Academy of Finland.

The subjects of the lectures include the following: Oskar Merikanto's place in the history of music; Sibelius and the Kalevala – an idol and a myth; The beginning of modernism in Finland – A. Merikanto, Raitio, and Pingoud; National tradition and internationality in Madetoja's operas; Acculturation of the Finnish jazz; Semiotics of the Finnish tango; Anglo-American religious music in Finland; Historiography of brass septets; Music education in the 20th century elementary schools; On the history of values in popular music education; Local research and genealogy in the historiography of music; The spirit of the times and art music in the 1930's.

The three foreign researchers who will take part in the symposium will present lectures on the methodology of musical research in our days. Professor Jaroslav Jiranek (Prague) will treat the basic ideas of the intonation theory and its practical applications (Die Grundlagen der Intonationstheorie von Boris Assafjew) in his two papers. Dr. Gunnar Larsson (the Music Academy of Stockholm) will give a lecture on the development of national identity in Nordic Music from the 19th century onwards. Docent Philip Tagg (Göteborg) will present, for his behalf, a paper entitled "The Methodology of Popular Music Analysis".

All those who are interested are welcome.

Symposium de musicologie

La culture musicale
finlandaise: structure et histoire

Université de Jyväskylä, Musica

1 juillet 12h – 18h
2–3 juillet 9h – 18h

L'évolution de la musique en Finlande au cours des cent dernières années recevra l'attention des musicologues lors d'un symposium où les chercheurs finlandais viendront présenter les résultats de leurs recherches et discuteront des méthodes employées. Le symposium fait partie d'un projet financé par l'Académie finlandaise sous le titre: "Les changements de la culture musicale pendant l'industrialisation de la Finlande".

Les communications concernent les sujets suivants: La place d'Oskar Merikanto dans l'histoire de la musique; Sibelius et le Kalevala – l'idole et le mythe; Le début du modernisme en Finlande – A. Merikanto, Raitio, et Pingoud; Aspects nationaux et internationaux des opéras de Madetoja; Sur l'acculturation du jazz finlandais; Sur la sémiotique du tango finlandais; La musique religieuse anglo-américaine en Finlande; Sur l'historiographie des septuors de cuivres; La pédagogie de la musique dans les écoles primaires au 20me siècle; Sur l'histoire d'une idée: l'éducation musicale populaire; Les recherches locales et généalogiques dans l'historiographie de la musique; L'esprit du temps et l'art de la musique dans les années trente.

Participent aussi au symposium trois chercheurs étrangers avec des communications sur les questions méthodologiques d'actualité dans la musicologie. Jaroslav Jiranek (Prague) traitera, en deux séances, des fondements de la théorie de l'intonation d'Assafiev et de ses applications pratiques (Die Grundlagen der Intonationstheorie von Boris Assafjew). Dr. Gunnar Larsson (Académie de Musique de Stockholm) étudiera la formation de l'identité nationale dans l'histoire musicale des pays nordiques à partir du 19me siècle. Dr. Philip Tagg (Göteborg) présentera, de son côté, la méthodologie qu'il convient de choisir dans l'analyse de la musique populaire (The Methodology of Popular Music Analysis).

Toutes les personnes intéressées sont les bienvenues au symposium.

KURSSIT

MUSIIKIN KESÄAKATEMIA 24.6.–5.7.

Keski-Suomen Konservatorio

Music Academy

Central Finland Conservatory

Kamarimusiikin kesäakatemia järjestetään Jyväskylän Kesässä nyt 20. kerran. Pianon ja viulun mestarikurssien lisäksi opetusta annetaan tänä vuonna myös ranskalaisten musette-harmonikan soitajille.

Mestarikursseille valitaan enintään 15 aktiivioppilasta sekä kuunteluoppilaita. Musette-kurssille otetaan myös päiväoppilaita.

Kurssit ja opettajat

Pianon mestarikurssi/Eero Heinonen,
26.6.–5.7.

Viulun mestarikurssi/Isaac Shulzman,
24.6.–4.7.

Musette-kurssi/Marcel Azzola,
30.6.–3.7.

The piano master-class (26 June – 7 July) will be taught by pianist Eero Heinonen, the violin master-class (24 June – 4 July) by violinist Isaac Shulzman, and the accordion master-class (30 June – 3 July) by musette artist Marcel Azzola.

COURS

Académie de musique

Conservatoire de Finlande Centrale

L'Académie de musique est organisée cet été pour la 20ème fois. En plus des cours d'interprétation de violon et de piano, l'enseignement comprend cette fois-ci un cours d'accordéon français. Aux cours d'interprétation sont admis, au maximum, 15 élèves actifs ainsi que des auditeurs libres. Au cours d'accordéon on pourra accepter aussi des étudiants pour une journée.

Le professeur du cours de piano (26 juin – 5 juillet) est le pianiste Eero Heinonen, celui du cours de violon (24 juin – 4 juillet) le violoniste Isaac Shulzman et pour le cours d'accordéon (30 juin – 3 juillet) l'artiste de musette Marcel Azzola.

ESPERANTOKURSSI 1.-5.7.

Jyväskylän yliopisto, luokka A 104

A Course in Esperanto
1.-5.7.

University, room A 104

Kurssin järjestää Jyväskylän Esperantokerho ry. Opettajana on maisteri József Páva Unkarista.

Alkeiskurssilla käytetään luonnonmenetelmää. Jatkokurssilla on keskustelua ja keskeisen kieliparin kertautua.

Oppitunnit: alkeiskurssi klo 16–18
jatkokurssi klo 18–20

Osallistumismaksu yhdelle kurssille 60 mk, molemmille 100 mk, opiskelijoille 20 mk.

Lisätietoja antaa Jyväskylän Esperantokerho ry, osoite: Postilokero 136, 40101 Jyväskylä.

The course is organized by the Esperanto Club of Jyväskylä. The teacher is József Páva, M.A., from Hungary.

The beginners course will be held on the basis of the natural method. The advanced course consists of conversation and grammar revision.

Hours: beginners 4–6 p.m.
advanced 6–8 p.m.

Participation fee for one course is FIM 60, for both FIM 100, and for students FIM 30.

Additional information can be obtained from the Esperanto Club of Jyväskylä, address: P.O. Box 136, 40101 Jyväskylä.

Cours d'espéranto
1.-5. juillet

Université, salle A 104

Le cours est organisé par le Club d'espéranto de Jyväskylä. Le professeur est József Páva de Hongrie.

Le cours pour les débutants utilise des méthodes d'apprentissage naturelles. Pour le cours de perfectionnement, on fait appel à la conversation et les règles de grammaire les plus importantes sont l'objet d'une révision.

Horaire: cours débutant 16h–18h
cours de perfectionnement 18h–20h

Frais de participation: pour un cours FIM 60, pour les deux FIM 100, étudiants FIM 30.

Tout renseignement auprès du Club d'espéranto de Jyväskylä à l'adresse: Boîte postale 136, 40101 Jyväskylä.

COURS

KÄÄNTÄJÄSEMINAARI 5.–6.7.

MAAILMANKIRJALLISUUDEN KLASSIKKOJEN TULO SUOMEEN

Yliopisto, A-rakennus

Jyväskylän yliopiston Kääntäjäprojektiin tämänkesäinen seminaari tarkastelee maailmankirjallisuuden klassikkojen suomennoksia eri aikoina. Esitelmöitsijöinä ja alustajina on – kuten aina – edustava joukko alan tutkijoita sekä kääntäjiä. Seminaari toimii Täydennyskoulutuskeskuksen alaisena ja se liittyy Kääntäjäprojektiin uuteen suomennoskirjallisuuden historia -hankkeeseen.

Kaikki kokoukset pidetään A-rakennuksessa. Kurssimaksu 100,- peritään seminaarin alussa (opiskelijoilta ei maksua). Ilmoittautumiset osoitteeseen: Kääntäjäprojekti/Täydennyskoulutuskeskus, Jyväskylän yliopisto, A-rakennus, 40100 Jyväskylä. Lisätietoja antaa Kääntäjäprojektiin sihteeri Arja Ollikainen, puh. 941 - 291729.

Translation Seminar:
The World's Classics in Finnish

University, Building A

July 5–6

The sixth summer seminar of the so-called Translation Project in the University of Jyväskylä will be held, as usual, in connection with Jyväskylä Arts Festival, on July 5–6. This year the seminar examines – as part of the Project's new history enterprise – the introduction of the classical works of world literature into Finnish.

Anybody interested in translation studies and/or studies of literature is welcome to join the Seminar. For enrollment (fee 100 Frmk), and further information, phone Seminar secretary Arja Ollikainen 291 729.

OHJELMA

Perjantai 5.7.

9.00–	Lehdistöinfo + ATK-pohjaisen bibliografiatyön esittely I (Ruth Routa, Vesa Niinikangas)
11.00	
12.30	Tervetulokahvit ja suolapala
Avauksanat (Sirkka Heiskanen-Mäkelä)
13.00	Suomennokset antiikin kirjallisuudesta (Hannu Riikonen)
Platon-käännöksistä (Marja Itkonen-Kaila)
14.00	Italian kirjallisuudesta Suomessa
Boccaccio-käännöksistä (Ulla Jokinen)
Dante-käännöksistä (Leena Alve)
15.00	Ranskan kirjallisuudesta (Ellen Sakari)
Dumas-käännöksistä (Aimo Sakari)
16.00	Latinalais-amerikkalaisen kirjallisuuden kääntämisestä
(Jyrki Lappi-Seppälä)
17.00	Työ näytös II
19.30	Ohjelmallinen juusto- ja viini-ilta

Lauantai 6.7.

9.00	Suomennokset Venäjän kirjallisuudesta (Erkki Peuranen)
Venäjän klassisen kirjallisuuden tie Suomeen
(Tatjana Tihmeneva)
10.00	Saksan kirjallisuudesta Suomessa (Dietrich Assmann)
Goethe-käännöksistä (Anneli Koponen)
11.00	Skandinaavisista klassikkokäännöksistä
12.00	Lounastauko
13.00	Suomennokset englantilaiselta kielialueelta
(Kari Sajavaara)
Australian kirjallisuuden kääntämisestä (Eija Ventola)
Faulkner-käännöksistä (Elina Randell)
14.30	Käännöksiä Kauko-Idästä
Kiinan kirjallisuuden käännöksistä (Jarmo Saarti)
Japanin kirjallisuuden käännöksistä (Sirpa Pigg)
15.00	Viron kirjallisuuden käännöksistä (Pekka Lilja)
16.00	Päättösmaljat

KUVATAIDEDEBYYTTI 1985
CARITA SAVOLAINEN, maalauska
Keski-Suomen Museo 24.6.–4.8.

Carita Savolainen on syntynyt 12.1.1957. Hän on opiskellut viisi vuotta Montpellierin taidekoulussa (Beaux Arts), parhaillaan hän valmistelee diplomyötään.

Savolaisella on ollut yksityisnäyttely keväällä 1984 Ranskassa, Montpellierissä Cosa Nostra -galleriassa. Tämä keväänä hänen töitään oli näytteillä Albert Camus'n nimelle omistetussa kulttuuritalossa Montpellierissä. Carita Savolainen osallistui kuudella työllä kansainväliseen Avignonin festivaalien yhteydessä järjestettyyn "Elävä – keinotekoinen" -näyttelyyn heinä-elokuussa 1984. Hän kertoo itse töistään: "Maalaan erilaisille pohjille kuvitteliaisia ihmisi- ja eläinhahmoja. Sijoitan heidät kaaosmaiseen ympäristöön, tilanteisiin joissa he joutuvat silmäkkäin maalauskessa esittämättömän vaaran kanssa tai heitä uhkaa joku tai jokin."

paintings exhibited in the international "Living – Artificial" exhibition organized during the Avignon Festival. She tells of her paintings: "I paint imaginary human and animal figures on different backgrounds. I place them in chaotic surroundings, in situations where they face a danger not represented in the painting, or where they are threatened by someone or something."

Jeunes artistes du Festival d'été de Jyväskylä 1985

Carita Savolainen, peintures

Musée de Finlande centrale
24 juin – 4 août

Visual Arts Debutant of the Jyväskylä Arts Festival 1985
Carita Savolainen, paintings

Museum of Central Finland
24 June – 4 August

Carita Savolainen was born January 12, 1955. She has studied for five years in France, at the Montpellier Arts School (Beaux Arts) and is now preparing the work required for her diploma. Savolainen held a personal exhibition in May 1984, in Montpellier. Her works were also exhibited in the spring of 1985 at the Montpellier Cultural Center named after Albert Camus. In July and August 1984 Carita Savolainen had six

Carita Savolainen:
"Huuto" (1984)

Carita Savolainen est née le 12 janvier 1957. Elle a étudié cinq ans à l'Ecole des Beaux-Arts de Montpellier où elle prépare en ce moment son travail de fin d'études. En mai 1984, Savolainen a organisé une exposition individuelle dans la galerie "Cosa Nostra" de Montpellier. Au printemps 1985, ses œuvres ont été exposées à la Maison de la culture Albert Camus de Montpellier. Carita Savolainen a participé, avec six de ses œuvres, à l'exposition internationale qui fut organisée en juillet et août 1984, dans le cadre du Festival d'Avignon, sous le titre "Vivant – Artificiel". Elle définit ainsi son travail: "Je peins sur des supports différents des silhouettes imaginaires d'hommes et d'animaux. Je les place dans un environnement chaotique, dans des situations où elles se trouvent en face d'un danger non représenté dans la peinture, où elles sont menacées par quelque chose ou quelqu'un."

BEAUX-ARTS

KUVATAIDEDEBYYTTI 1985
JAAKKO NIEMELÄ, grafiikka
Keski-Suomen Museo 24.6.–4.8.

Jaakko Niemelä on syntynyt 16.1.1959 Raumalla. Hän opiskelee kolmatta vuotta Kankaanpään taidekoulussa, grafiikan linjalta. Raumalaisena hän kuvailee mielellään meria, ja on juuri saanut mm. kutsun suomalaispuolalaiseen meriaheisen grafiikan näyttelyyn. Toistuvasti järjestettävästä näyttelystä sen jury paitasi palkitsee myös lunastaa teoksia; yksi niistä on Jaakko Niemelä. Niemelä sai näyttelyn kaksi teosta, sillä karsinta on ankara, vaikka lopullinen näyttely onkin laaja.

Opiskeluaiakaan Jaakko Niemelä on osallistunut useisiin yhteisnäyttelyihin: International Exhibition of photography and graphics 1983 Aberdeenissa, Suomen Kuvaltaidejärjestöjen liiton näyttely Porissa 1983, Porin taiteilijaseuran näyttely Harjavallassa 1983, Satakuntalaisten taiteilijain näyttely Porissa 1984, Rauman taiteilijaseuran näyttelyt 1983 ja 1984 sekä Kankaanpään taidekoulun syys- ja kevätnäyttely Kankaanpäässä, Merikarvialla ja Parkanossa 1983 ja 1984. Jaakko Niemelä aloitti kuvataiteen opiskelunsa harrastajana jo varsin nuorena, aluksi hän maalasi akvarelieja. Nyt hän on keskittynyt grafiikkaan. Kankaanpään taidekoulun opiskelijaryhmän mukana hän osallistui viime vuonna mm. Jyväskylän grafiikan pajan erityiskursseille.

Visual Arts Debutant of the Jyväskylä Arts Festival 1985

Jaakko Niemelä, graphic works

Museum of Central Finland
24 June – 4 August

Jaakko Niemelä was born January 16, 1959. He is a third year graphics student at the Kankaanpää Arts School. Originally from Rauma, he likes to present the sea. Two of his works were chosen after a rigorous

selection process by the jury of a joint Polish-Finnish exhibition of graphic works which has the sea as its central theme. The jury has also bought one of the works.

During his studies Jaakko Niemelä has taken part in several exhibitions, including the International Exhibition of photography and graphics, Aberdeen 1983; the Exhibition of the Finnish Visual Arts Association, Pori 1983; the Exhibition of the Pori Artists' Association, Harjavala 1983; the Exhibition of the Artists of Satakunta, Pori 1984; the Exhibitions of the Rauma Artists' Association in 1983 and 1984; the Autumn and Spring Exhibitions of the Kankaanpää Arts School in Kankaanpää, Merikarvia, and Parkano, in 1983 and 1984. Jaakko Niemelä, who started studying visual arts when he was relatively young, first painted aquarelles. At the present, he concentrates on graphics. Last year he took part, with other students from the Kankaanpää Arts School, in a course organized by the Jyväskylä Graphics Workshop.

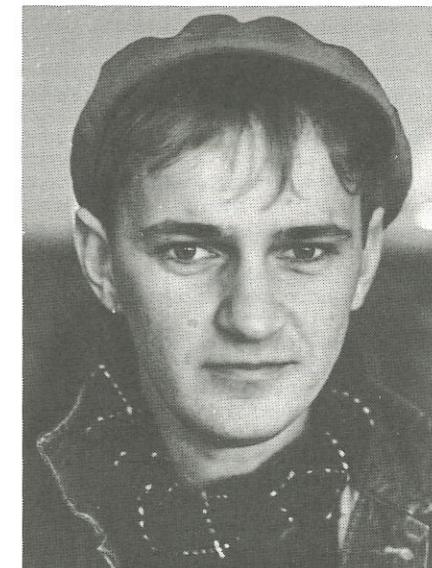
Jeunes artistes du Festival d'été de Jyväskylä 1985

Jaakko Niemelä, gravures

Musée de Finlande centrale
24 juin – 4 août

Jaakko Niemelä est né le 16 janvier 1959 à Rauma. Il étudie depuis trois ans l'art graphique à l'Ecole d'art de Kankaanpää. De par ses origines, il aime représenter la mer. Deux de ses œuvres ont été choisies, après une sélection rigoureuse, par le jury d'une exposition d'œuvres graphiques organisée conjointement par la Finlande et la Pologne sur le thème de la mer. Le jury a finalement acheté l'une d'entre elles.

Pendant ses études Jaakko Niemelä a participé à plusieurs expositions collectives: International Exhibition of photography and graphics, Aberdeen 1983; Exposition de l'Association finlandaise des arts plastiques, Pori 1983; Exposition de l'Association des artistes de Pori, Harjavala 1983; Exposition des artistes de Satakunta, Pori 1984; Expositions de l'Association des artistes de Rauma, 1983 et 1984; Expositions de l'Ecole d'art de Kankaanpää, Kankaanpää, Merikarvia et Parkano, 1983 et 1984. Jaakko Niemelä, qui s'est intéressé très jeune aux arts, a commencé par peindre des aquarelles. Maintenant il se concentre sur l'art graphique. Avec d'autres étudiants de l'Ecole d'art de Kankaanpää, il a participé, l'année dernière, à un stage organisé par l'Atelier d'art graphique de Jyväskylä.

Jaakko Niemelä

SONIA DELAUNAY LITOGRAFIOITA

Keski-Suomen museo
24.6.–7.7.

Lokakuussa 1912 pariisilainen galleria Section d'Or esitti joukon teoksia, joita silloisen avantgardistisen taiteen hovirunoilija ja -esteetikko Guillaume Apollinaire luonehti haittoituneena orfistiseksi. Uuden suuntaukseen keskeisiksi vaikuttajiksi kohosivat Robert Delaunay ja hänen vaimonsa Sonia Terk. He olivat avioituneet 1910. Sonia Terk oli syntynyt Ukrainassa 1885, mutta viettänyt lapsuutensa Pietarissa poikkeuksellisen varakkaan sukulaisensa kasvattina. Monen empimisen jälkeen hänen sallittiin lopulta omistautua maalaustaitteelle ja hän matkusti Saksaan opiskelemaan. 1905 hän saapui Pariisiin ja tutustui parhaillaan kuo-huaan pariisilaistaiteeseen ryhtyen itsekin maalaamaan Matissen ympärille ryhmittyneiden 'villien', fauvistien tapaan. Hänen tutustuessaan Robert Delaunayhin tämä oli siirtymässä elämänsä luomisvoimaisampaan kauteen. Hänen työnsä keskittyi innostuneena ja tarmokkaasti tarjoamaan vaihtoehtoa sekä kubismille että futurismille. Delaunayn vaihtoehto oli se, mitä Apollinaire kutsui orfismiksi. Nimityksen takaa kuultua antiikin taru Orfeuksesta, joka halusi luoda 'puhdasta musiikkia'. Samalla tavalla orfistit halusivat puhdistaa kuvan kaikenlaisesta todellisuuden jäljittelystä, esineiden esittämästä. Taiteen tuli ilmäistä avaruuudellisia ja kineettisiä ilmiöitä esittämättä niitä esineinä, vaan kuvapinnan tapahtumina. Tärkeimäksi esityskeinoksi Delaunay julisti värin ja valon: "Väri on maalaustaitteelle sekä muoto että aihe," hän kirjoitti ja jatkoi: "Näkemiin Eiffel-tornit, katunäkymät ja maisemat, näkemiin asetelmat ja hedelmät vadeissaan, koko ulkoinen maailma. Niin kauan kuin taide ei ole vapautunut esineiden jäljentämisen ikeestä, ei ole maalaustaidetta, on vain maalattua kirjallisuutta."

Kumouksellisen ideansa toteuttamisessa Robert Delaunay sai Sonia Terkistä suuremoinen työtoverin. Yhdessä ja erikseen he kehittivät orfismista vastakohtien yhtäältä kaiseen eli simultaaniseen esittämiseen perustavan maalaustavan, joka pian kilpaili

ARTS

SONIA DELAUNAY LITOGRAFIOITA

Keski-Suomen museo
24.6.–7.7.

maineesta Pariisin ulkopuolella. Jo 1913 he saivat asettaa näytteille Berliinin kuuluisassa Syysalongissa kymmeniä töitään.

Ensimmäisen maailmansodan sytyminen mullisti myös Delaunayten elämän. He olivat omistautuneet taiteelleen, vapaina kai-kista arkipäivän huolista, sillä Sonia Delaunay oli perintyä äveriältä sukulaitsaltaan kymmenien Pietarin parhaissa kaupunginosissa sijaitsevien huoneustojen vuokratulot. Vallankumouksen myötä he joutuivat havaitsemaan upeassa pariisilaisasunnossaan olevansa puilla paljailla. He siirtyivät Portugalille ja Espanjaan jatkuvalsi maalaalien, mutta eläen ystäviensä armoilla. Silloin Diaghilev tarjosi heille 'Venäläisen baletin' dekoraatioiden ja puuvoston suunnittelun – tehtävä, joka avasikin Sonia Delaunaylle uuden taiteentalan ovet. Sodan päätyttyä he palasivat Pariisiin ja Sonia Delaunay ryhtyi suunnittelemaan sisustuksia, painettuja kankaita ja asusteita. Hän saavutti pian suurta kuuluisuutta muotitalissa. Hän loi geometrisin värikuvioin painetun kankaan idean ennakoiden oman aikamme suuntauksesta. Myös kankaissaan Sonia Delaunay toteutti orfistista 'simultanismia'. Kuuluisimpia hänen muotiluomustensa käyttäjä oli filmitähdet Nancy Cunard ja Gloria Svensson. Kun Ranskan presidentti Pompidou vieraili Yhdysvalloissa, hän lahjoitti isännälle Sonia Delaunayn kankaan.

30-luvun alusta Delaunay omistautuivat jälleen kokonaan maalaustaitteelle. Vuosikymmenen lopulla heidän merkittävimmäksi työkkseen muodostui Pariisin maailmanäyttelyn jättiläiskokoisten seinämaalausten tekona. Sonia Delaunay sai työstään kultamitalin.

Robert Delaunayn kuoltua 1941 Sonia Delaunay jatkoi taiteellista työtään järjestääen yhä edelleen heidän yhteisnäyttelytään. Vuonna 1964 hän lahjoitti satakuntaa heidän kummankin maalausiaan Pariisin modernin taiteen museolle. Lahjoitus oli näytteillä Louvressa ja Sonia Delaunaysta tuli näin ensimmäinen nainen, joka on elinaikanaan saanut kunnian asettaa töitään siellä näytteille. Sonia Delaunay kuoli 1979.

Lauri Routila

Näyttely järjestetään yhteistyössä Ranskan Kulttuurikeskuksen kanssa.

BEAUX-ARTS

SONIA DELAUNAY LITHOGRAPHIES

Muséum of Central Finland
24 June – 7 July

In October 1912 the Section d'Or Gallery in Paris exhibited a number of works that were labelled "orphy" by Guillaume Apollinaire, court poet and aesthete of the avant-garde art of the time. Robert Delaunay and Sonia Terk, who married in 1910, soon became the leading figures of the new trend. Sonia Terk was born in the Ukraine in 1885, but had spent her childhood in St. Petersburg, raised by wealthy relatives, who, after much hesitation, finally permitted her to dedicate herself to painting and she left to study art in Germany. In 1905 she arrived in Paris where art was in a state of ferment and where she began painting in the manner of the Fauvists, grouped around Matisse. When she met Robert Delaunay, he was beginning the most creative period of his life. He worked with enthusiasm and energy to find an alternative to both cubism and futurism. Delaunay's alternative was what Apollinaire called "orphyism". Behind the name is the classical story of Orpheus who wanted to create "pure music". In the same way, the Orphists wanted to free the image from the imitation of reality and the representation of objects. Art was to express spatial and kinetic phenomena, showing them not as objects but as events in the picture plane. Delaunay thought that color and light are the most important means of representation: "Color is for painting the form and the subjects", he wrote, "Good bye Eiffel Towers, street views and sceneries, still lifes and fruit in dishes, the whole exterior world. As long as art is not free from the yoke of being imitations of objects, there is no painting, there is only painted literature". In Sonia Terk Robert Delaunay found a great associate for the realization of his revolutionary ideas. Together as well as separately, they developed Orphism into a way of painting where contrasts were simultaneously represented, a way of painting that soon was to acquire fame outside Paris. As early as 1913 they exhibited their works at the well-known Berlin Autumn Exhibition.

The outbreak of the First World War also upset the life of the Delaunays. They had dedicated themselves to art, free of the worries of everyday life, thanks to the income from several apartments in St. Petersburg that Sonia Delaunay had inherited from her relatives. The revolution left them penniless in their luxurious Paris apartment. They went to Spain and Portugal, continuing to paint but having to live on the charity of their friends. Then Diaghilev commissioned them to design the costumes and décor for the "Russian Ballet" – a task that was to open the doors to a new form of art for Sonia Delaunay. After the war they returned to Paris and she began to design interiors, printed fabrics, and clothes. She rapidly acquired fame in the world of fashion. She created the idea of fabric printed with geometrical color patterns, thus anticipating the trends of our time. She continued to use the orphy "simultanism" in her fabrics. For instance film stars Nancy Cunard and Gloria Svensson wore her fashion creations. During his visit to the United States, the French President Georges Pompidou gave his hosts a textile by Sonia Delaunay.

In the beginning of the 30's the Delaunays devoted themselves again to painting. The huge murals for the Exposition Universelle in Paris, at the end of the decade, were among their most important works, and won Sonia Delaunay a gold medal.

After the death of her husband, Sonia Delaunay continued her work as an artist and organized exhibitions of their works. In 1964 she donated about a hundred of their works to the National Museum of Modern Art in Paris. They were exhibited at the Louvre – and Sonia Delaunay thus became the first woman who had had the honor of showing her work there during her life time. Sonia Delaunay died in 1979.

SONIA DELAUNAY LITHOGRAPHIES

Musée de Finlanne Centrale
24 juin – 7 juillet

En octobre 1912, la galerie parisienne La Section d'Or exposa un groupe d'oeuvres que le poète consacré de l'avant-garde Guillaume Apollinaire baptisa avec enthousiasme du nom d'Orphisme. Robert Delaunay et sa femme Sonia Terk devinrent vite les figures centrales de ce nouveau courant. Ils s'étaient mariés en 1910. Sonia Terk était née en Ukraine en 1885 mais avait passé sa jeunesse à Saint-Pétersbourg recueillie par des parents extrêmement riches. Après bien des hésitations, on la laissa finalement se consacrer à la peinture et elle partit étudier en Allemagne. En 1905, elle arriva à Paris, prit contact avec l'art de la capitale qui était alors tout bouillonnant d'idées et commença elle-même à peindre à la façon des fauves groupés autour de Matisse. Quand elle rencontra Robert Delaunay, celui-ci était en train de traverser la période la plus créative de sa vie. Son travail visait à offrir dans l'enthousiasme une alternative radicale à la fois au cubisme et au futurisme. Cette alternative, c'est ce qu'Apollinaire appela l'orphisme. Le mot évoque le mythe antique d'Orphée, celui qui désirait créer de la "musique pure". D'une manière analogue, les orphistes voulaient purifier la peinture de toute espèce d'imitation de la réalité, de toute représentation d'objets. L'art devait produire des phénomènes spatiaux et cinétiques sans représenter ceux-ci sous forme d'objets mais comme des événements à la surface du tableau. Delaunay proclamait que les facteurs les plus importants dans un tableau étaient la couleur et la lumière: "La couleur est, en peinture, à la fois la forme et le fond" et il poursuivait: "Adieu tours Eiffel, vues de rue, paysages, adieu nature morte, fruits dans un compotier, adieu au monde extérieur. Aussi longtemps que l'art ne s'est pas libéré du joug de l'imitation de la nature, il n'y a pas de peinture, il n'y a que de la littérature peinte." Pour l'accomplissement de ce programme révolutionnaire, Robert Delaunay trouva en Sonia Terk une camarade de travail extraordinaire. Ensemble ou séparément, ils développèrent le procédé

fondateur de l'orphisme, la présentation simultanée des couleurs contraires, qui bientôt atteint la célébrité en dehors de Paris. Dès l'année 1913, ils purent exposer leurs œuvres par dizaines au célèbre Salon d'automne de Berlin.

La déclaration de la Première Guerre mondiale allait bouleverser aussi la vie des Delaunay. Ils s'étaient entièrement consacrés à l'art, libres de tout souci quotidien puisque Sonia Delaunay avait hérité de ses parents fortunés des dizaines d'appartements situés dans les meilleurs quartiers de Saint-Pétersbourg. Avec la révolution, ils durent constater qu'ils se retrouvaient sans un sou dans leur magnifique appartement parisien. Ils partirent pour le Portugal et l'Espagne, peignant continuellement mais devant compter pour vivre sur le soutien de leurs amis. Diaghilev leur offrit alors de réaliser le décor et les costumes du Ballet Russe, travail qui ouvrit à Sonia Delaunay des perspectives sur une nouvelle forme d'art. A la fin de la guerre ils revinrent à Paris. Sonia Delaunay commença de créer des décors intérieurs, des tissus imprimés et des vêtements. Elle atteignit rapidement une grande célébrité dans le monde de la mode. Elle créait des tissus imprimés avec des dessins géométriques aux couleurs vives qui préfigurèrent les tendances de notre propre époque. Sonia Delaunay réalisa ainsi dans ses tissus le simultanéisme des orphistes. Les personnalités les plus célèbres, parmi celles qui portèrent sa mode, furent les actrices Nancy Cunard et Gloria Svensson. Quand le Président de la République française Georges Pompidou fit une visite aux Etats-Unis, il fut don à son hôte d'un tissu de Sonia Delaunay.

Au début des années trente, les Delaunay se consacrèrent à nouveau entièrement à la peinture. A la fin de la décennie leur travail le plus important fut la réalisation des fresques géantes de l'Exposition universelle de Paris qui valurent à Sonia Delaunay une médaille d'or. Après la mort de Robert Delaunay en 1941, Sonia Delaunay poursuivit sa propre carrière artistique en continuant d'organiser des expositions communes. En 1964, elle fit cadeau d'une centaine de leurs peintures au Musée d'art moderne de Paris. Elles furent montrées au Louvre et Sonia Delaunay fut ainsi la première femme qui ait eu l'honneur d'y être exposée de son vivant. Sonia Delaunay est morte en 1979.

10 × BRESSON

Robert Bressonin elokuvien yönäytössarja
24.6.–3.7.1985

Yliopiston juhlasali klo 22.00

OHJELMA

- 24.6. Naisen kosto
Les Dames du Bois de Boulogne, 1944
- 25.6. Papin päiväkirja
Le Journal d'un Curé de Campagne, 1950
- 26.6. Jeanne d'Arcin oikeudenkäynti
Le Procès de Jeanne d'Arc, 1961
- 27.6. Balthazar
Au Hasard, Balthazar, 1966
- 28.6. Kuolemaantuomittu on karannut
Un Condamné à Mort s'est échappé ou Le Vent souffle où il veut, 1956
- 29.6. Pyöreän pöydän ritarit
Lancelot du Lac, 1974
- 30.6. Neljä yötä Pariisissa
Quatre Nuits d'un rêveur, 1971
- 1.7. Raha
L'Argent, 1982
- 2.7. Mouchette – ranskattu
Mouchette, 1966
- 3.7. Paholainen, luultavasti
Le Diable probablement, 1977

Järjestäjät: Suomen Elokuvatarkisto
Dianafilmi Oy
Jyväskylän Kesä

Kaikki näytösiin oikeuttava kantakortti 80.–. Yksittäiset esitykset 15.–. Lippujen ennakkomyynti Jyväskylän Kesän lippumyyymälässä yliopistolla.

"Paholainen, luultavasti" (*Le Diable probablement*, 1977) on Robert Bressonin näkökulma aikamme nuorisoon perimmäisten kysymysten äärellä.

10 fois Bresson

Série de projections des films de Robert Bresson

Salle des fêtes de l'Université
24 juin – 3 juillet 22h

La carte qui permet de voir tous les films coûte FIM 80. Le prix d'un billet pour une soirée est de FIM 15. Vente à l'avance au bureau du Festival (Université).

10 × Bresson

Late Night Cinema: a Series of Films by Robert Bresson

University Festival Hall
24 June – 3 July 10 p.m.

Entrance: Card to see all the films FIM 80. Ticket for one film FIM 15. Tickets are sold in advance at the office of the Jyväskylä Arts Festival, at the university.

Jarmo Valkola

ROBERT BRESSONIN ELOKUVATAITEESTA

"Se mitä minä etsin, ei liity niinkään liikkeen, puheen tai mimiikan keinoihin, vaan pikemmin kuvien rytmikkaan ja niiden yhdetelemiseen tilan, suhteen ja lukumäären mukaan ... mitä tasaisempi yksittäinen kuva on, sitä vähemmän se ilmaisee, toisaalta se on sitä helpommin yhdisteltävissä muihin kuviin ... maalaustaidetta opetti minulle, ettei ole tärkeää luoda kauniita vaan välttämätömiä kuvia." (Robert Bresson *Cahiers du Cinéma*-lehden haastattelussa vuodelta 1967).

Robert Bresson syntyi vuonna 1907 Bromont-Lamothessa, Ranskassa. Hänen menneisyydestään ei tiedetä paljoakaan, sillä Bresson on tunnetusti sangen vähäpuheinen itseään koskevissa asiaoisista. Se tiedetään kuitenkin, että Bresson harrasti maalaustaidetta koulunkäyntinsä jälkeen ja aloitti elokuvassa vuonna 1933 käsikirjoittajana. Seuraavana vuonna Bresson ohjasi komedian nimeltään "Les Affaires publiques", josta ei ole kopioita tallella. Bresson toimi edelleen käsikirjoittajana mm. René Clairin keskeneräiseksi jääneessä elokuvassa "L'Air pur" (1939), kunnes II maailmansota puhkesi. Sodaan aikana Bresson oli saksalaisten vankina yli vuoden: kokemus innoitetti hänet myöhemmin ohjaamaan elokuvan "Kuolemaantuomittu on karannut" (1956). Oman käsityksensä mukaan hänen elokuvauransa alkoi vasta vuonna 1943, jolloin hän ohjasi elokuvansa "Synnin enkelit" (*Les Angles du Péché*).

Ranskalaisten elokuvan historiassa on Robert Bressonilla oma ainutlaatuinen asemansa. Häntä ei voida luokitella sen enempää klassisen ranskalaisen elokuvatradition kuin "uuden aallonkaan" ohjaajien joukkoon kuuluvaksi, sillä Bressonilla on oma individualistinen tyylinsä, joka kantaa lähtemättömästi tekijänsä leimaa. "Hän ilmaisee itseään elokuvan avulla samaan tapaan kuin runoilija käyttää kynäänsä", totesi toinen ranskalaisten elokuvan mestareista Jean Cocteau aikoinaan. "Hän elokuvataiteensa on lähempää maalaustaidetta kuin valokuvausta", lausui puolestaan Francois Truffaut Bressonista. Bresson tunnustetaankin yhdeksi kameran suurista filosofeista, jonka jansenistinen maailmankatsomus suodattaa itseenä vaikuttelta niin ennalta määritetyistä kuin hengellisestä armostakin.

Bresson onkin ennen kaikkea elokuvansa täydellisesti hallitseva tyyliniekka, jonka universumi pysyy muuttumattomana elokuvasta toiseen ja jonka persoonaan jälki näkyy selkeänä jokaisessa hänen elokuvassaan. Tämän hetken ohjaajista juuri Bressoniin sopii paljolti kiistelyt auteur-käsite kaikkessa puhtaudessaan. Bressonilla ovat teemat aina keskeisesti esillä, ja hän tyylitilee ne omalla vastaanomattomalla näkemyksellään, lähes fanaattisuudella, pienimpää yksityiskohdia myöten. Mutta Bressonin realismi ei ole dokumentaarista luonteeltaan, pikemminkin Bresson pyrkii elokuvissaan todellisuuden ylitse, "taiteilijan todellisuuteen", siihan sisäiseen elämään, joka ympäröi hänen luomiaan henkilöhahmoja.

Bresson on elokuvallinen puristi, joka ei paljoa muista taidemuodoista perusta. Hän hylkää konventionaalisen juonirakenteen ja käyttää yleensä amatöörilevelta elokuvien näyttelejöinä. Bressonille näytteleminen, kuten kaikki muukin ulkoapäin tuleva on pikemminkin este kuin avu tuossa sisäisen totuuden etsinnässä. Bressonille "elokuvan" on todellinen taidemuoto, sillä elokuvassa tekijä ottaa fragmentteja todellisuudesta ja järjestää ne niin, että niiden vastakkainasettelun kautta tapahtuu muuntumista ... jokainen otos on kuin sana, joka tarkoittaa vain itseään ja saa merkityksensä sisältönsä kautta ... näyttelemisellä ei ole tuon seikan kanssa mitään tekemistä. Elokuvia voidaan tehdä vain ohittamalla niissä esiintyvien tahto käyttämällä vain sitä mitä he ovat, ei sitä mitä he tekevät."

Elokuvan ääniraitaa käyttää Bresson funktionaalista osana universumiaan, ilmaisten sitäkin kautta ainoastaan henkilödensä maailmaan kuuluvia asiaita. Vaikka Robert Bresson on tehnyt vain joukon toistakymmentä pitkää elokuvaa yli neljä vuosikymmentä kesteneen uransa aikana, tunnustetaan hänet nykyisin yhdeksi elokuvahistorian keskeisistä ohjaajista. Vuonna 1975 Bresson julkaisi kirjan nimeltään "Notes Sur le Cinématographe" (*Huomioita elokuvataiteesta*), joka sisältää hänen esee-muotoisia ideoitaan elokuvantekoon liittyen.

Jyväskylän Kesän Bresson-sarja on laajin teemakokonaisuus, mitä Bressonin elokuvista on maassamme esitetty.

Robert Bressonin taiteilija-esittely

Keskiviikkona 26.6. klo 19.30
Jyväskylän Yliopisto, C 4

Peter von Bagh

Robert Bresson's Cinematographic Art

"What I look for does not have that much to do with movement, speech or mimicry, but rather with the rhythm of images, with how they are linked according to space, proportion, and number ... The more an individual image is balanced, the less it expresses, but the easier it is to combine with other images ... painting taught me that what is important is to create necessary images, not beautiful images." (Robert Bresson in an interview in *Cahiers du Cinéma* 1967.)

Robert Bresson was born in 1907 in Bromont-Lamothe, France. Little is known about his past because Robert Bresson does not speak about his personal life. It is known that after having finished school he showed interest in painting and that he began his career in films as a screenwriter in 1933. The following year Bresson directed a comedy called "Les Affaires publiques", no print of which exists. Until the Second World War, Bresson continued as a screenwriter and participated in René Clair's uncompleted film "L'Air pur" (1939). During the war he spent more than a year as a prisoner of war. This experience led him later to direct "Un condamné à mort s'est échappé" (A Man Escaped, 1956). Bresson himself considers that his film career did not begin until 1943 when he directed "Les Anges du Péché".

Bresson occupies a unique place in the history of French cinema. He cannot be classified either with the directors belonging to the classical tradition nor those representing the "New Wave". He has his own individual style, distinct from other directors. "He expressed himself cinematographically as a poet would with his pen", Jean Cocteau, another master of French cinema, once said. According to Truffaut "his cinema is closer to painting than to photography". Bresson is said to be one of the great philosophers of the camera, whose Jansenist outlook on life has been influenced by ideas of predestination and spiritual grace.

Bresson is above all a stylist who is completely in control of his cinema and whose universe remains unchanged from film to film – his personal touch can be clearly seen in all of his films. Among contemporary

directors, it is no doubt Bresson who most perfectly corresponds to the concept of auteur. Bresson always concentrates on presenting the themes, stylizing them almost fanatically with his strongly personal vision, in even the smallest details. But Bresson's realism is not documentary. He tries to go beyond reality, to the "artist's reality", to the inner life of his characters.

Bresson is a cinematographic purist who pays little attention to other forms of art. He rejects the conventional plot and usually uses nonprofessional actors in his films. To him acting, like everything else that comes from the outside, is a hindrance rather than an aid in the search for inner truth. According to Bresson "film is a true art because in it the author takes fragments of reality and arranges them in such a way that, through their juxtaposition, change occurs ... each shot is like a word, meaning nothing by itself; it is given a meaning by the context ... acting has nothing to do with that. Films can be made only by bypassing the will of those who appear in them, using only what they are, not what they do."

Bresson uses the sound track in a functional way, as a dimension of his universe, expressing through it things that belong to the world of his characters. Although Bresson has made only a little more than ten films during his career of more than forty years, he is thought to be one of the most important figures in the history of the cinema. In 1975 Bresson published "Notes sur le cinématographe" (Notes on Cinematography), a book containing essays about his ideas of filmmaking. The films presented at the Jyväskylä Arts Festival form a thematic whole, the most important ever presented in Finland, of Bresson's work.

Jarmo Valkola L'art de Robert Bresson

"Ce que je cherche n'est pas tant lié à l'action, au dialogue, ou à la mimique qu'au rythme des images et à leur unification dans un espace selon un système de relations et de proportions ... Plus une image isolée est plate, moins elle exprime par elle-même; d'un autre côté, il est d'autant plus facile de la lier aux autres images ... la peinture m'a appris que ce qui était important n'était pas de créer des images belles mais nécessaires." (Robert Bresson, *Cahiers du cinéma*, entretien 1967.)

Robert Bresson est né en 1907 à Bromont-Lamothe. On ne connaît pas grand'chose de son passé, car Bresson est connu pour être très discret sur sa vie privée. On sait cependant qu'il pratiquait la peinture après avoir fini ses études et qu'il commença en 1933 sa carrière dans le cinéma en écrivant des scénarios. L'année suivante, Bresson réalisa une comédie, "Les affaires publiques", dont il ne subsiste aucune copie. Il fut à nouveau scénariste, en particulier pour le film resté inachevé de René Clair "L'air pur" (1939), jusqu'à la seconde guerre mondiale. Pendant la guerre, Bresson fut plus d'un an prisonnier des Allemands: l'expérience de la captivité l'inspira plus tard pour son film "Un condamné à mort s'est échappé" (1956). Selon ses dires, sa véritable carrière cinématographique ne commença qu'en 1943 quand il réalisa "Les Anges du Péché".

Dans l'histoire du cinéma français Robert Bresson a une place à part. On ne peut le classer ni dans la tradition classique ni dans le groupe des réalisateurs de la Nouvelle Vague, tant son style lui est personnel et donne à ses films un cachet incomparable. "Il s'exprime par le cinéma comme un poète s'exprime par sa plume." constatait, en son temps, un autre maître du cinéma français, Jean Cocteau. "Son art est plus proche de la peinture que de la photographie", disait de son côté François Truffaut. On voit ainsi en Bresson l'un des grands philosophes de la caméra dont la conception janséniste du monde se traduit par une préoccupation constante pour les idées de prédestination et de grâce spirituelle.

Bresson est avant tout un styliste qui domine

parfaitement l'art cinématographique; son univers demeure inchangé de film en film et sa marque personnelle est clairement visible dans chacun d'entre eux. Parmi les réalisateurs de notre époque, Bresson convient le mieux quand on évoque le concept très discuté d'auteur. Bresson met toujours en avant les mêmes thèmes qu'il traite à sa manière en appliquant, presque avec fanatisme, ses principes jusque dans les moindres détails. Mais le réalisme de Bresson n'est pas de nature documentaire, Bresson cherche plutôt dans ses films à atteindre, au delà de la réalité, "la vérité de l'art", c'est à dire la vie intérieure qui sourd des personnages qu'il a créés.

Bresson est un puriste du cinéma qui ne se base pas beaucoup sur les autres formes d'art. Il repousse la construction conventionnelle de l'intrigue et emploie en général des amateurs comme acteurs de ses films. Pour Bresson, le jeu des acteurs, comme tout ce qui vient de l'extérieur, est plutôt un obstacle qu'une aide dans la recherche de la vérité intérieure. Selon lui, "le cinéma est une véritable forme d'art: dans un film le réalisateur prend des fragments de la réalité et les organise de façon que, par leur mise en contraste, se produise une transformation ... Chaque prise est comme un mot qui ne signifie rien de lui-même mais qui prend un sens dans un certain contexte ... Le jeu de l'acteur n'a rien à voir avec cela. On ne peut faire des films qu'en ignorant la volonté de ceux qui y apparaissent, qu'en employant seulement ce qu'ils sont et non ce qu'ils font."

Bresson utilise la bande son de manière fonctionnelle comme une partie de la totalité formée par son oeuvre: il n'exprime à travers elle que des faits appartenant à l'univers des personnages. Bien que Robert Bresson n'ait réalisé qu'une douzaine de longs métrages en plus de quarante ans de carrière, on le tient actuellement pour un des principaux réalisateurs de film de l'histoire du cinéma. En 1975, il a publié un livre sous le titre "Notes sur le cinématographe" qui rassemble, sous forme d'essai, ses idées sur la réalisation. La série de projections organisée par le Festival d'été de Jyväskylä est la présentation la plus

Karjalan ASNT:n valtiollinen laulu- ja tanssi-yhtye KANTELE

Jyväskylän Monitoimitalo, keskiviikko 26.6. klo 18.00

Petroskoilainen Kantele-yhtye on toiminut ammattilaistoiminnalla vuodesta 1936. Lähes neljäkymmentä vuotta sen piirissä on tehty työtä myös kantelemusiikin ja soittimien kehittämiseksi. Eestiläinen soitinrakennuksen mestari Ilmar Kukk on valmistanut Kantele-yhtyeelle orkesterikantaleiden perheen, basso-, alto- ja primakantaleet, minkä lisäksi yhtyeeseen kuuluu mm. hanuri, klarinetti, oboe ja kontrabasso. Perusohjelmistoa ovat Griegin, Palmgrenin ja Sibeliuksen sekä karjalaisista R. Raution ja H. Sinisalon sävellykset. Yhtyeeseen kuuluu myös suuri kuoro ja kansantanssiryhtye. Lähes 60 taiteilijan ryhmästä on muodostettu myös erilaisia pienyhtyeitä. Suomen-kiertueellaan Kanteleyhtye esittää myös mainetta saavuttaneen Kalevala-ohjelman.

The Kantele Group

Jyväskylä Sports Hall, Wednesday 26 June 6 p.m.

The Kantele Group, of Petrozavodsk beyond the eastern border of Finland, consists of dancers, singers, and musicians, 60 in all. Their program is partly composed of subjects related to the *Kalevala*.

Le groupe de Kantele

Salle polyvalente, Mercredi 26 juin 18h

Cet ensemble de kantele d'un haut niveau vient de Petrozavodsk au-delà de la frontière est de la Finlande. Il comprend des musiciens, des chanteurs et des danseurs. En tout, l'ensemble compte 60 membres. Une partie du programme est formée de sujets inspirés du *Kalevala*.

SALSA FIESTA – afrokuubalaisten musiikin tapahtuma

Ainolan huvipuisto, perjantai 28.6. klo 20

Afrokuubalaisen musiikin tapahtuma Salsa Fiesta järjestetään Jyväskylässä jo kolmannen kerran. Tilaisuuden järjestämisenä vastaa vuonna 1983 perustettu kuubalaismusiikin yhdistys Clave Club Jyväskylän Kesän tuella.

Salsamusiikki on sen alkuperäisoloissa Kuubassa ja New Yorkissa kaikein käisten musiikkia. Salsa Fiestassa esiintyvät hyvin aitoa kuubalaista esiintymistapaa edustava 7-miehinen Septeto Son -yhtye ja jyväskyläläinen Salsamania-orkesteri.

Septeto Sonin soittajat ovat Helsingin ja Turun seudulta. Septeto Son, jonka musiikki on perinteistä kuubalaista son-musiikkia, on esiintynyt mm. Kuuban Son-festivaaleilla vuonna 1984.

ADDITIONAL PROGRAMS

Salsamania on viime vuosina kehittynyt kansalliseksi huippuorkesteriksi ja esiintynyt monissa Helsingin arvostetuimmissa esiintymispalikoissa. Salsamanian laulusolistina on Sami Ojasti, joka esittää myös venezuelalaista kansanmusiikkia.

Salsa Fiesta

Ainola, Friday 28 July 8 p.m.

Afro-Cuban music will be played during the Salsa Fiesta, held now for the third time in Jyväskylä. It is organized by the Jyväskylä Arts Festival in cooperation with the Clave Club, an association of Cuban music, founded in Jyväskylä in 1983. The performers will be Salsamania from Jyväskylä and Septeto Son, whose musicians come from the Helsinki and Turku areas.

Salsa Fiesta

Ainola, Vendredi 28 juillet 20h

Salsa Fiesta, une soirée consacrée à la musique afro-cubaine, aura lieu cet été à Jyväskylä pour la troisième fois. Elle est organisée par le Clave Club, une association fondée à Jyväskylä en 1983 pour faire connaître la musique cubaine et par le Festival d'été de Jyväskylä. Les orchestres sont "Salsamania" de Jyväskylä et "Septeto Son" dont les musiciens viennent des régions d'Helsinki et de Turku.

TERVEISIÄ PARIISISTA – RANSKALAINEN RAVINTOLAILTA

Ravintola Maakunta, perjantai 28.6. klo 21.00

Musiikin ja muistelmien tulahduksia Pariisista tuovat Christiane Brisseau, Alain Thibault ja Valto Laitinen.

From Paris, with Love

Maakunta Restaurant, Friday 28 June 9 p.m.

Greetings from Paris are brought to us by Christiane Brisseau, Alain Thibault, and Valto Laitinen.

Bonjour de Paris

Restaurant Maakunta, Vendredi 28 juin 21h

Quelques bouffées d'air parisien nous sont apportées par Christiane Brisseau, Alain Thibault et Valto Laitinen.

PROGRAMME COMPLEMENTAIRE

PETIT MONTMARTRE

Mäki-Matin perhepuisto, lauantai 29.6. klo 10–

Kesäisenä lauantaina vietetään viikonloppua pariisilaistunnelmissa: Taiteilijat tulevat telineineen ja piirtävät vaikka muotokuvan Sinusta – myös puistikövät saavat koettaa taitojaan. On musiikkia ja tanssia, on taikuria ja vanhan hyvän ajan valokuvaaja, joka ikuistaa kävijöitä olkihatuissa. Paikalla myydään crêpes'ejä, täytettyjä lettuja. Marché aux puces'iltä, kirpputorilta, voi löytää ihmeitä.

Tori on maksuton. Sateeseenkin on varauduttu.

Illassa mahdollisuus katseella ranskalaista piirrettyjä filmejä Mäkimatti mökissä klo 17:stä alkaen.

Petit Montmartre

Mäki-Matti Park, Saturday 29 June 10 a.m.

In the park of Mäkimatti we can all pass a summerday à la parisienne. Artists will come with their stands and will make a portrait of you, if you want to. The visitors may try their skills, too. There will also be music and dance – and a real magician. A photographer from the good old times will take pictures. Crêpes will be sold and from the marché aux puces one can find all kinds of amazing things.

Free entrance. We are prepared for the rain.

In the evening there is a possibility to see French cartoons in Mäkimatti starting from 5 p.m.

Petit Montmartre

Jardin public de Mäki-Matti, samedi 29 juin à partir de 10 heures

Au parc de Mäkimatti nous passerons une agréable journée à la parisienne: Les artistes viendront avec leurs chevalets et feront, pourquoi pas, un portrait de toi – aussi les visiteurs pourront d'essayer de peindre. Il y aura de la musique, de la danse ... Et, un magicien. Un photographe prendra des photos comme autrefois. On vendra sur place aussi des crêpes, et au marché aux puces on peut trouver des trésors.

Entrée gratuite. On a prévu la pluie.

Le soir il y aura possibilité de regarder des dessins animés à Mäki-Matti à partir de 17 heures.

TAIKAPÄIVÄ

Mäki-Matin perhepuisto, sunnuntai 30.6. klo 14.00

Unkarilainen taikuri Gyula Greschik esittää kuuluisia taikojaan: kepit tanssivat hänen käsiensä tähdissä – ja mitä löytyykään hatusta?!

Lisäksi paikalla musiikkia ja edellisen päivän puistotapahtuman töiden näyttelyt.

Lopussa ranskalaisia elokuvia.

Day of Magic

Mäki-Matti Park, Saturday 30 June 2 p.m.

A Hungarian magician, Gyula Greschik, will show us his famous tricks: stiks dance as he tells them to – and ... what will come out of his hat?!

There will also be music and an exposition where the works made in the park the day before will be shown.

In the end some French films for the children.

Journée de la magie

Jardin public de Mäki-Matti, dimanche 30 juin à partir de 14 heures

Un magicien hongrois, Monsieur Gyula Greschik, nous montrera des choses impossibles à croire: les bâtons obéissent à ses mains – et que trouve-t-on dans son chapeau?!

Il y aura aussi de la musique et l'exposition des tableaux peints la veille.

Pour finir, des films français.

Mukamas-teatteri

Mäki-Matin perhepuisto, keskiviikko 3.7. klo 17.30
"Minäkö? Sinäkö? Hänkö?"

Mukamas theatre

Mäki-Matti Park, Wednesday, 3 July 5.30 p.m.
"Me? You? Him?"

Théâtre Mukamas

Jardin public de Mäki-Matti, mercredi 3 juillet, 17 h 30
"Moi? Toi? Lui?"

Jyväskylän Taiteilijaseuran Galleria
Halosentalo
Väinönskatu 1

Jyväskylän Taiteilijaseuran Kesänäyttely
avoinna ti-su 12-17

Pinacotheca
Yliopisto, Musica

Jyväskylän Taiteilijaseuran Kesänäyttely
avoinna ma-pe 7.30-17

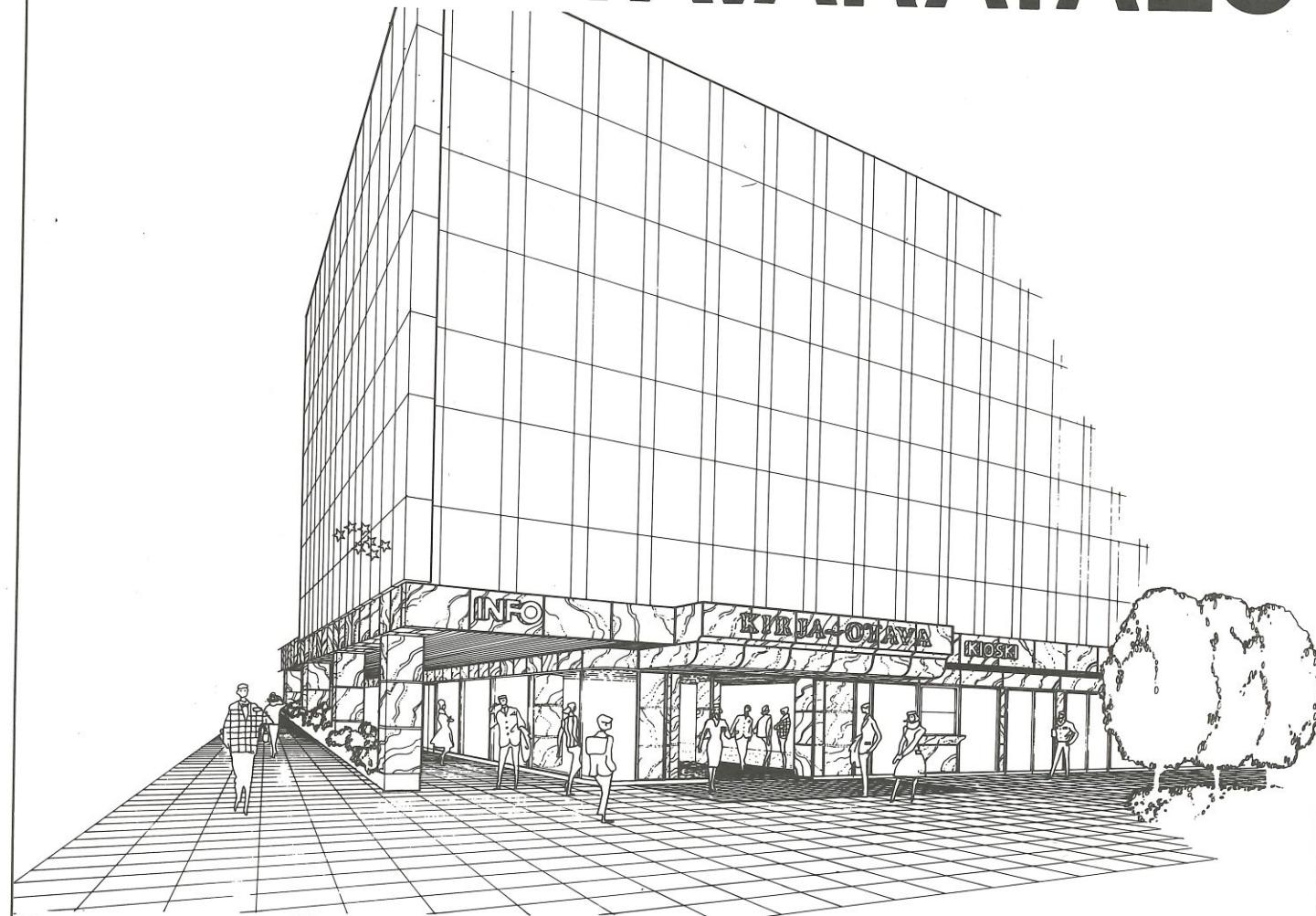
Galleria Harmonia
Hannikaisenkatu 39

SAMPO – Suomen Taidegraafikoiden
kiertonäyttely
avoinna ti 12-20, ke-su 12-18, ma suljettu

JT-Galleria
Kauppakatu 7

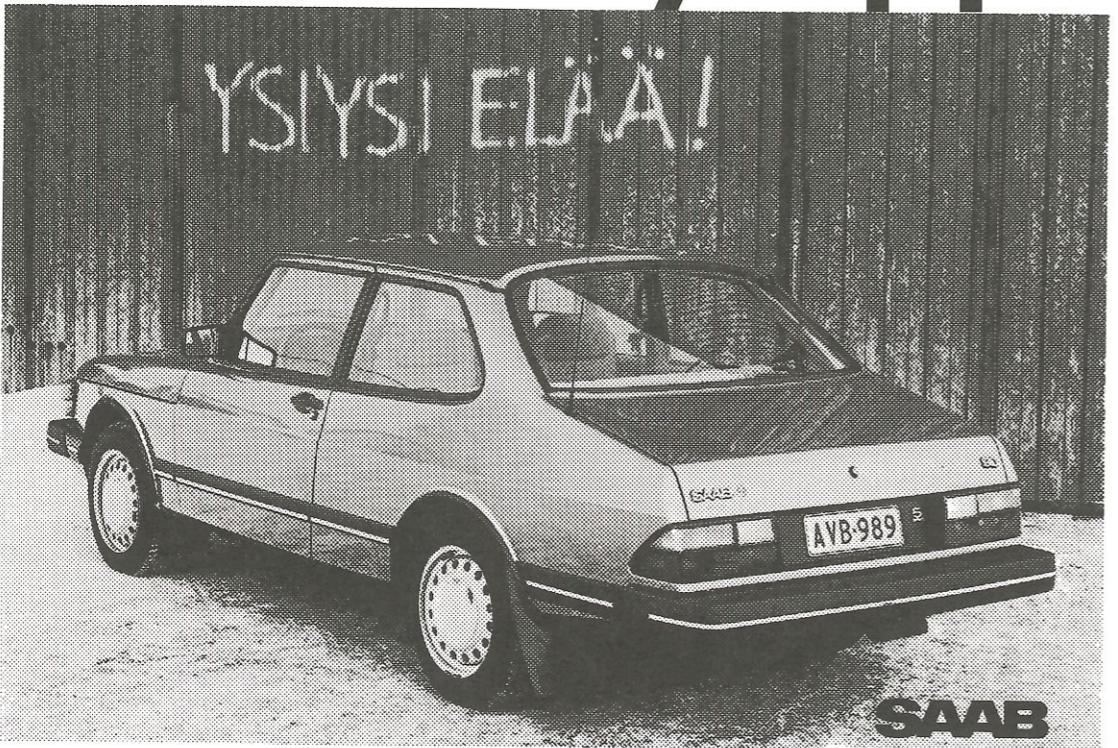
Jussi Pakkisen maalaauksia
avoinna ti-pe 10-17, la 10-14, su 12-16

TIEDON TAVARATALO

INFO KIRJA-OTAVA
KAUPPAKATU 33 PUH. 614550

Saab Ysikymppi.

Paremmat ominaisuudet.
Uusi ulkonäkö. Uusi nimi.

Tule nyt tutustumaan uuteen Ysikymppiin. Autoon, joka jatkaa Saab Ysiyisin kunniaakkaita perinteitä – uusin edelleen kehitetyin ominaisuuksin. Koeajaa auto, jonka ojo-ominaisuksia monet pitävät lyömättöminä.

SCAN-AUTO

LEASING ALK. 2050,-/KK

JYVÄSKYLÄ
Alasinkatu 2
Puh. 941-272233

JÄMSÄ
Ekosentie
Puh. 942-2081

KEURUU
Autotalo
Puh. 943-10811

ÄÄNEKOSKI
Kotakennäät. 34
Puh. 945-11404

alk. **79.300,-**

**MONIPUOLISTA,
ASIANTUNTEVA
PALVELUA KOKO
MAAKUNNAN
PARHAAKSI**

KESKIMAA
KOKO MAAKUNNAN PARHAAKSI

MAAN AUTO

Panda

Besta®

TAPIOLA

ARVOISA KESÄVIERAAMME

Toivotamme Sinut lämpimästi tervetulleeksi viihtyisään kaupunkiimme.

Olet myös tervetullut edullisille ostoksille monipuoliseen, palvelavaan T-kauppaan.

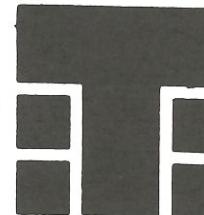
Yli 100 T-kauppaaa palvelee Sinua laadukkailta tuotteilla Keski-Suomessa.

Kun T-kaupassa teet kaupparasi, saat hyvän mielen mukaasi.

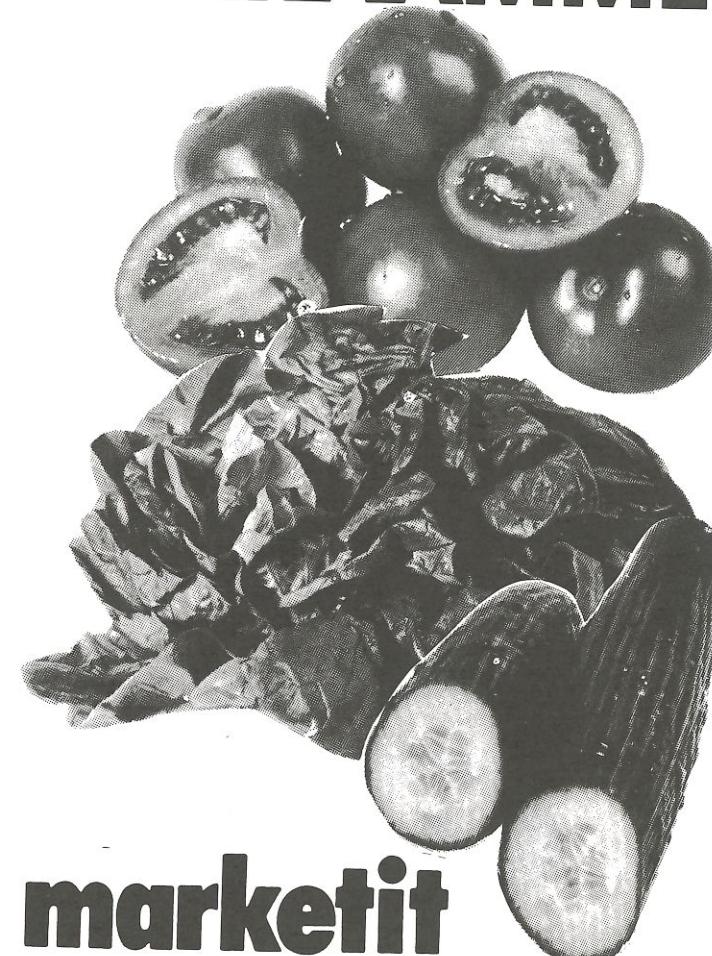

KESKI-SUOMEN
ALUEEN

EDULLISET
PALVELEVAT
POHJANMAA OY

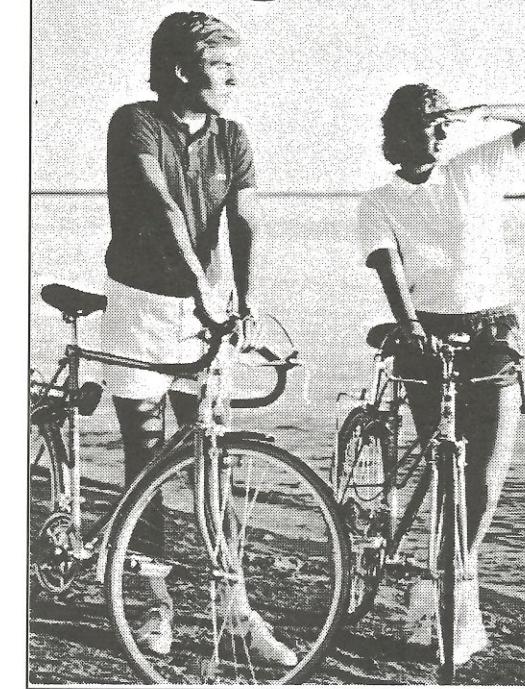

marketit
lähi kauppiat
T-YLEISTUKKULIIKE JYVÄSKYLÄ

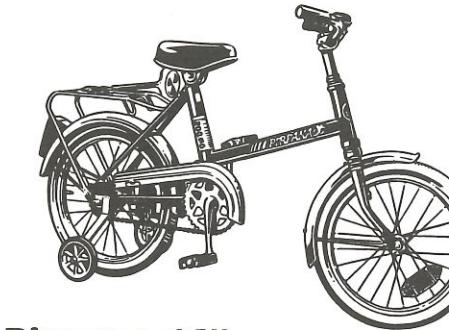
JYVÄSKYLÄN KESÄN KÄVIJÄ – VALITSE POLKUPYÖRÄKSESI NOPSA-POLKUPYÖRÄT

NOPSA

Nopsa-mallisto sisältää 3-pyöräisistä aina vaativiin 28" aikuisten vaihdepyöriin.

Nopsassa on rungolla ja etuhaarukalla 10 vuoden takuu.

Nopsa Pirpana 14"

Nopsa Pirpana 14" on turvallinen ja kestävä 3–5-vuotiaiden pyörä. Pirpanat on varustettu irroitettavilla tukipyöillä. Värit sininen ja punainen.

Nopsa Picnic 6 v

Kaksi runkokorkeutta. 53 cm sopii parhaiten 150–170 cm ja 58 cm yli 170 cm. Helppokäyttöinen 6-nopeuksinen vaihteisto. Ohjaintanko retki- tai racer-mallinen. Värit: hopea, valkoinen ja polarsininen, 58 cm polarsininen.

Nopsa Picnic 3 v

Kaksi runkokorkeutta. 53 cm sopii parhaiten 150–170 cm ja 58 cm yli 170 cm. 3-nopeuksinen Torpedo Dreigang-vaihteisto. Jalkajarrun lisäksi etupyörään vaikuttava tehokas Weinmann-vannejarru. Värit: hopea, valkoinen ja polarsininen, 58 cm polarsininen.

NOPSA-KAUPPIAS JYVÄSKYLÄSSÄ: Kesport-Tyynelä, Pyörä ja Retkeily, K-Rauta Touruntorni

Koe soittamisen riemu **JVC** Musaattorilla.

Stereo keyboard

ALOITTELIJALLE

Stereo Keyboard antaa mahdollisuuden tutustua heti alusta musiikin riemuihin.

Stereo keyboard
KB-600

Monitoimi Musaattori.

JVC:n uusi Stereo Keyboard KB-600 ei jätä luovuuttasi pulaan. Sen monipuolinen digitaaliteknikka luo ainoalaatuiset mahdollisuudet sovittaa ja toteuttaa mielimusikkiasi.

MUSIIKIN
ERIKOIS-
LIIKEESTÄ

Väinökk. 32 JYVÄSKYLÄ puh. 217015

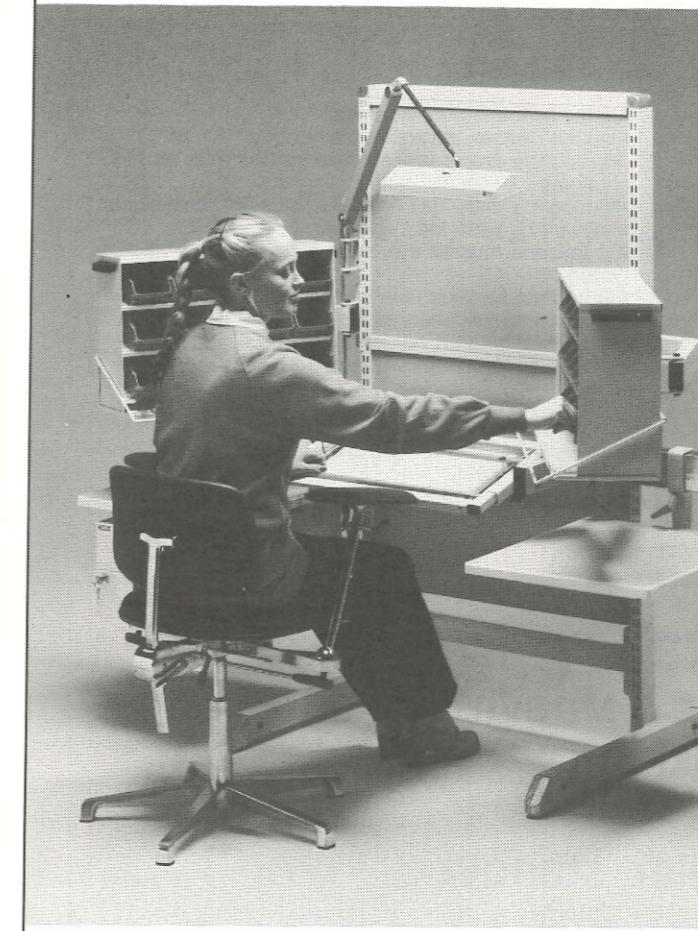

Ei ole suinkaan yhdentekevää, mistä raaka-aineista keksit valmistetaan.

Vain Jyväshyvä leipo keksinsä luonnon raaka-aineista. Sinun parhaaksi. Pakkauksissamme oleva nauha kertoo tuotteen tärkeimmät ominaisuudet. Kaikkien keltanauhaisten tuotteitemme levonta-aineet ovat leivinjauhetta lukuunottamatta luontaisia.

SYSTEM GWS

GWS
Teollisuuskalusteet

Valmistaja:

Oy G W Sohlberg Ab
Metallimiehentie 4
PL 33, 40101 Jyväskylä
Puh. 941-721411

Tytyrähtiöt ulkomailta

Ruotsi:
G W Sohlberg AB
Box 17
S-127 21 Skärholmen
Puh. 08-710 08 30

Saksa:
G W Sohlberg GmbH
Langer Kornweg 33
D-6092 Kelsterbach
Puh. 06107-8031

Ranska:
MJB
153, Avenue Jean-Jaurès
F-93307 Aubervilliers
Puh. 01-834 27 32

Englanti:
Sohlberg-Surtech Ltd
Intec 2, Wade Road,
Basingstoke, Hants,
GB-RG 24 0NL
Puh. 0256-470 848

FINLAND FESTIVALS 1986

Kuopio Dance and
Music Festival

June 4-10, 1986

Ilmajoki Music Festival

June 6-14, 1986

Joensuu Song Festival

June 12-15, 1986

Naantali Music Festival

June 13-25, 1986

Jyväskylä Arts Festival

June 23 - July 3, 1986

Savonlinna Opera Festival

July 5-26, 1986

Pori Jazz

July 9-13, 1986

Kuhmo Chamber Music
Festival

July 13-27, 1986

Kaustinen Folk Music Festival

July 14-20, 1986

Lahti Organ Festival

July 28 - August 3, 1986

Turku Music Festival

August 9-17, 1986

Tampere Theatre Summer

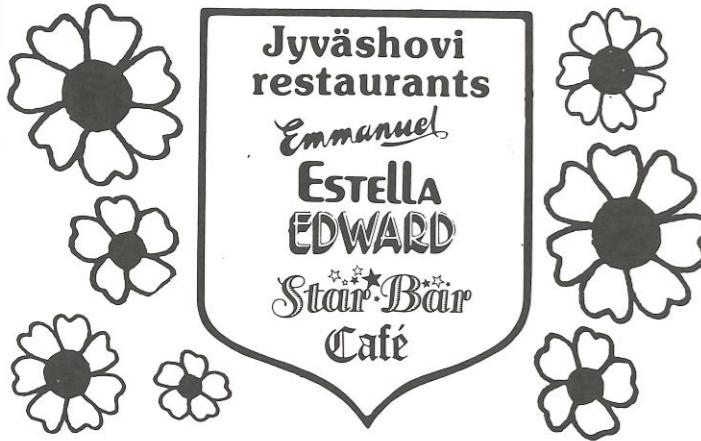
August 12-17, 1986

Helsinki Festival

August 21 - September 7, 1986

Information: FINLAND FESTIVALS

Aleksanterinkatu 19 A, P.O.Box 56
SF-00101 Helsinki, Finland
Tel. int. +358-0-669 695, 607 386

HOTELLI
JYVÄSHOVI
KAUPPAKATU 35 40100 JYVÄSKYLÄ
PUH. 941-213322 Telex 28249 JHOVI SF
MYYNTIPALVELU (suoraan) 614 153

SOKOS
HOTELS

Myyntivirta Oy
Seripainatuksset & Muovityöt
40800 Vaajakoski
puh. (941) 262411

- Myyntitelineet, mobilet, standyt
- Liput ja viirit
- Tarrat, julisteet, mainosviivaimet
- Muistipaperikuutiot
- Muovikansiot, rintamerkit, avaimenperät
- Lasi- ja keraamiset siirtokuvat
- 3-ulotteiset muovityöt
- Koko mainoskampanjat

NIELLE JOTKA SOITTAVAT JA LAULAVAT
ELIKKÄ ESITTÄVÄT MUSIKKIA JULKISESTI

6 kultaista sääntöä

1. Älä tee laittomia nuottikopioita.
 2. Älä käytä laittomasti kopioituja nuotteja.
 3. Älä unohda ilmoittaa Teostolle esittämääsi musiikkiohjelmaa.
 4. Älä unohda hankkia Teostolta musiikin esityslupaa mikäli olet tilaisuuden järjestäjä.
 5. Älä tallenna musiikkia muuten kuin yksityistä käyttöä varten.
 6. Älä unohda hankkia tallentamislupaa mikäli aiot käyttää äänitettä julkiseen esittämiseen tai valmistat niitä myyntiin tai muuten yleiseen jakeluun.
- Lisätietoja tarvittaessa Teostolta.

SÄVELTÄJÄIN TEKIJÄNOIKEUSTOIMISTO
TEOSTO r.y.

Lauttasaarentie 1,00200 Helsinki 20, puh. 90-692 2511

JYVÄSKYLÄ

ja sen kansainvälisen tapahtumien
sarja on jo laajalti tunnettu:

Jyväskylän Talvi
Jyväskylän Kesä
Jyväskylän Messut
Jyväskylän Suurajot
Finlandia-Marathon
Finnpyöräily
Alvar Aalto -symposium

Jyväskylän kaupunki toivottaa
vireää Kesää niin kaupunkilaisille
kuin tänne muualta tulevillekin.

maakunnan
ykkös-
lehdi

KESKISUOMALAINEN

AINO MERIMAA
MAALAUKSIA
24.6.-4.7.1985
KOP:n IKKUNANÄYTTELÝSSÄ
KAUPPAKATU 18

ARTHUR RIMBAUD: HUMALTUNUT LAIVA:

*Glaciers, soleils d'argent, flots nacreux, cieux de braise!
Échouages hideux au fond des golfs bruns
Où les serpents géants dévorés des punaises
Choient des arbres tordus avec de noirs parfums!*

JYVÄSKYLÄN KAUPUNGINTEATTERI

Suuri näyttämö

Syksyn ensi-illat
Henry Purcell
• **TARU RAKKADESTA**
(Dido ja Aeneas)
ooppera
Ensi-ilta syyskuussa
Nikolai Erdman
• **ELÄKÖÖN ITSEMURHAAJA!**
Ensi-ilta lokakuussa

• **KALEVALA**
Ensi-ilta joulukuussa

Ohjelmistossa jatkavat:
• **ETTE VOI OTTAA SITÄ
MUKAANNE**
• **VIIMEINEN VALSSI
VIIPURISSA**

Lippumyymö: Vapaudenkatu 36, 40100 Jyväskylä
puh. (941) 294 990, 294 991
Myyntisihteeri: puh. (941) 294 154

Pieni näyttämö

Syksyn ensi-illat
Timo K Mukka
• **KYYHKY JA UNIKKO**
Ensi-ilta lokakuussa
Mika Waltari
• **NOITA PALAA ELÄMÄÄN**
Ensi-ilta joulukuussa

Ohjelmistossa jatkavat:
• **HIEKKAPRINSESSA JA
KEITAAN AARRE**
• **ISÄUKKO**

SANO SE KUKKASIN –
KAUTTA MAAILMAN!

Kukka-alan erikoisliike
ÅSTRÖMIN KUKKAKAUPPA
Jyväskylä – Kauppakatu 13
Puh. 217 469, 618 706

Vaativan valinta — Raatihotellin
A La Carte-lounas

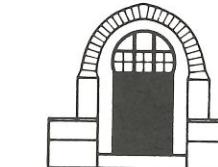
Ateriakokonaisuus, jossa on onnistuneesti yhdistetty
seisovan pöydän monipuolisuuks, pöytintarjoilun
lounaan vaivattomuus ja à la carte -aterian taso.

Tule nauttimaan uudenlaisesta lounasta. Silloin
kun haluat jotakin erilaista.

Ps. Muista Raatihotellin kesäterassi – aurinkoinen
kohtauspaikka.

raatihotelli
POINT HOTELS
Asemakatu 2, 40100 Jyväskylä ☎ 941 - 212 611

CUMULUS
Jyväskylä
941/215211

Հայոստ
Կարողութեան

GALLERIA HARMONIA – GRAFIKAN PAJA
Hannikaisenkatu 39, Jyväskylä

NÄYTTELYT KESÄLLÄ 1985

14.6.–28.7. **SAMPO**
Suomen Taidegraafikoiden kiertonäyttely,
joka esittelee suomalaisista nykygraafikkaa
viimeisen kolmen vuoden ajalta
2.8.–8.9. **KRYSTYNA PIOTROWSKA**
Graphica Creativa -näyttelyihin osallistuneen
puolalaisen taidegraafikon yksityis-
näyttely

Galleria
avoinna: ti 12–20, ke-su 12–18, ma suljettu

ALVAR AALTO -MUSEO
Seminaarinkatu 7 Jyväskylä 941 - 294 176

Avoinna
ti 12–20
ke-su 12–18

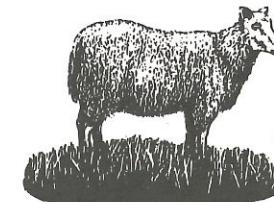
Alvar Aallon kirkkoarkkitehtuuria
Ester ja Jalo Sihtolan taidesäätiön kokoelma
—7.7.
Alvar Aallon arkkitehturia 16.7.–1.9.

Tarvitessasi kesällä tilapäisasunnon
Jyväskylästä, ota yhteys KOAS:iin

Asuntomme ovat viihtyisiä, kalustettuja kaksioita
 tai kolmioita, joista voi vuokrata joko yhden huoneen
 tai koko huoneiston.
 Lyhin vuokrakausi on viikko.

KESKI-SUOMEN OPISKELIJA-ASUNTOSÄÄTIÖ
Kauppakatu 18 C, 40100 Jyväskylä
Puh. 610666 ja 610669

Suomen kotiteollisuusmuseo
Seminaarinkatu 32
40100 Jyväskylä

Avoinna ti-su kello 12–19

*"Lammas on hyvä eläin:
ei pure eikä potki"*

Näyttely suomalaisesta villasta

JYVÄSKYLÄN MAALAIKUNTA

Tasokkaita tutustumiskohteita mm.:

- **TIKKAMANILAN KESÄTAIDE 2.6.–30.7.**
"Keskisuomalaisia taiteilijoita"
1.8.–31.8. Harrastetaidenäyttely
- **Keski-Suomen ILMAILUMUSEO, Tikkakoski**
- **SAVUTUVAN APAJA, Vaajakoski, Haapaniemi**
keskisuomalainen perinnepiha
- **PALVAJÄRVEN LEMMIKIELÄINTEN MAA, Leppälähti**
- **VAAJAKOSKEN KOHINAT 9.–11.8.**
monipuolin kesätapahtuma
- **RISTEILY PÄIJÄNTEELLÄ**
Laivuri Hildén

LAPPONIA COLLECTION
M.Tyrväinen ky
puh. 216 644 Jyväskylä Kauppak. 28

Vietä nautinnollinen kahvihetki viihtyisissä kahvioissamme

- Yliopiston kirjasto
- Päärakennus
- Liikunta
- Musica
- Mattilanniemi
- Simpukka, kaupungin
kirjasto
- Konservatorio

- hyvä kahvia
- uunituoreita leivonnaisia
- pikkulämpimiä
- jäätelöä
- juomia

Kahviomme palvelee kaikkia,
myös yliopiston ulkopuolella
olevia asiakkaita

Palveluja myös tilauksesta puh. 291 449
JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOYHDISTYS r.y.

KESÄHOTELLI

amis

Jyväskylä Sepänk. 3

- Puh. 941 - 612 920
- hinnat 40–70 mk henkilö/vrk
huonehintaan sisältyy sauna
 - keskellä kaupunkia Harjun vieressä
 - yli 350 vuodepaikkaa 1–4 hengen huoneita
 - tv-huoneet, kahvio, biljardi, flipperi, saunat
 - omapalvelukeittiöt
 - oma tilava paikkoitusalue

VALKAMIEN TAIDENÄYTTELÖ- JA MUSIICKIVIIKOT VI

Hiidenkirnu Jämsän kirjastotalo 23.6.–7.7.85

Jorma-Tapio Valkaman taidenäyttely avoinna joka päivä klo 10–20.

KONSERTTEJA:

su 23.6.	klo 15 ja 17	Kansallisopperan baletti
to 27.6.	19	Jaana Haanterä viulu, Juhani Lagerspetz piano
la 29.6.	15	Sirkka-Liisa Tuukkala laulu, Katriona Värelä piano
su 30.6.	19	Nina Broms ja Hannu Tuomi laulu, Gustav Djupsjöbacka piano
ma 1.7.	19	Lisa Valkama viulu, Riitta Ingelin piano
to 4.7.	19	Ranskalainen saksofonikvartetti A Piacere
su 7.7.	16	Riitta Ingelin piano

Lippujen ennakkomynti: Jämsän kirjakauppa ja konserttien järjestäjä
Liisa Valkama p. 942-2744

TAIDETTA

28.6.–11.8.
9.00–20.00

Järjestäjät:
Pieksämäen Kaupunki
Pieksämäen
Kuvataideseura
Hotelli Savonsolmu

Tapahtuma koostuu 28.6.–11.8. järjestettävästä KUVATAIDE-NÄYTTELYSTÄ, sekä siihin liittyvistä monista oheistapahtumista.

Savon Solmu Art on korkeatasoinen, vuosittain toistuva kuvataidetapahtuma, jossa ovat mukana mm. seuraavat taiteilijat:
(Veistoksia, grafiikkaa, maalauskirjallisuutta).

Hanhijoki, Haukkavaara, Heikurila, Hirvelä, Hurmerinta, Huttunen, Kanerva, Karttunen, Keränen, Linnovaara, Maasalo, Mäntymäki, Neuvonen, Nuoreva, Onnukka, Patomäki, Pelvo, Rouninen, Sepponen, Stenvall, Sundwall, Sääski, Teräsvuori, Torvinen, Turtiainen, Ubalehto, Vainio, Valtonen.

Lisäksi kuvataidetapahtuman aikana ajalla 28.6.–31.7.85 Suomen Taideakatemian Kalevalajuhlavuoden näyttely **KASKISAVUN KANSAA**.

Näyttelytiloina toimivat Pieksämäen kaupungintalon ja Hotelli Savonsolmun näyttelytilat sekä näiden välisen puistoalue.

Näyttely on avoinna päivittäin klo 09–20.

TERVETULOA PIEKSÄMÄELLE KUNNON KAUPUNKIIN!

Jyväskylän Kesä kiittää
ilmoittajien lisäksi mm.
seuraavia yrityksiä:

Are Oy

Gummerus Oy

Keskisuomalainen Oy

Keski-Suomen Puhelin Oy

Keski-Suomen Säästöpankki

Oy Wilh. Schauman Ab

Sepänkadun Hammaslääkärit

G A Serlachius Oy

Oy G W Sohlberg Ab

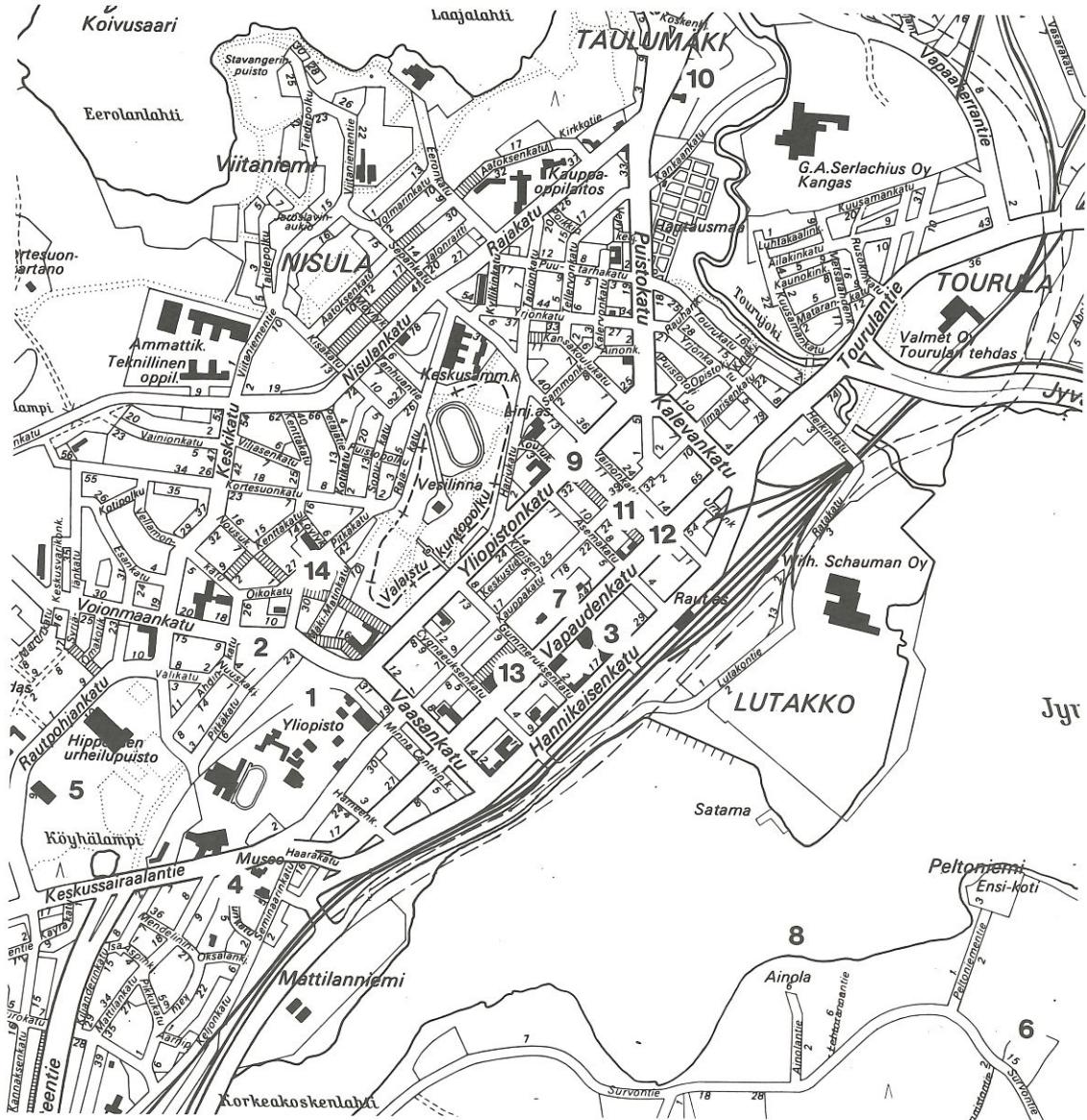
Valmet Oy

JYVÄSKYLÄ

1. Yliopisto
2. Keski-Suomen Konservatorio
3. Kaupunginteatteri
4. Keski-Suomen Museo
5. Monitoimitalo
6. Korpelan talo, Survo
7. Kaupunginkirkko
8. Ainolan huvipuisto
9. Ravintola Maakunta
10. Taulumäen kirkko
11. A-sali
12. Hotelli Cumulus
13. Kaupunginkirjasto
14. Mäki-Matin perhepuisto

1. University
2. Conservatory
3. Town Theater
4. Museum of Central Finland
5. Jyväskylä Sports Hall
6. Korpela House, Survo
7. Town Church
8. Ainola
9. Maakunta Restaurant
10. Taulumäki Church
11. A-hall
12. Hotel Cumulus
13. Municipal Library
14. Family Park Mäki-Matti

1. Université
2. Conservatoire
3. Théâtre municipal
4. Musée de Finlande centrale
5. Salle polyvalente
6. Maison Korpela, Survo
7. Eglise de ville
8. Ainola
9. Restaurant Maakunta
10. Eglise de Taulumäki
11. Salle A
12. Hotel Cumulus
13. Bibliothèque municipale
14. Jardin public de Mäki-Matti

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

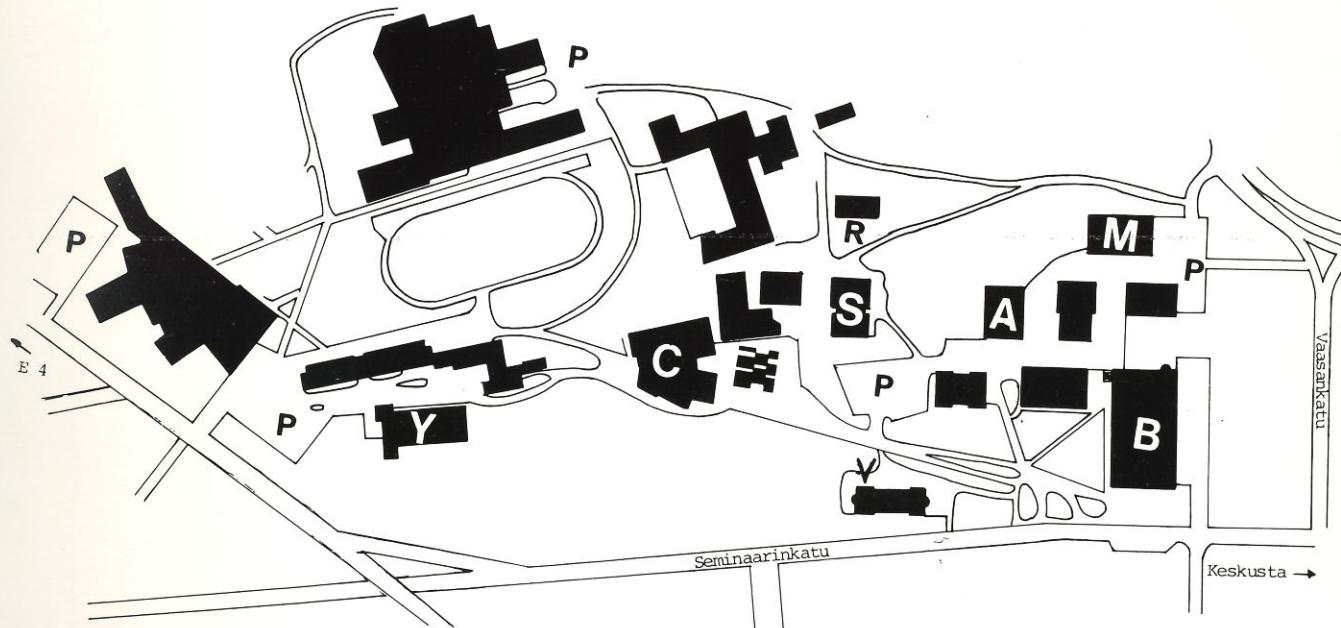
- A Atheneum
B Yliopiston kirjasto
C Pääraakennus, yliopiston juhlasali, festivaalitoimisto
S Seminarium, vanha juhlasali
V Villa Rana, Paulaharjun sali
M Musica

UNIVERSITY OF JYVÄSKYLÄ

- A Atheneum
B Library
C Main Building, Festival Hall, Festival Office
S Seminarium, The Old Festival Hall
V Villa Rana, The Paulaharju Hall
M Musica

L'UNIVERSITÉ DE JYVÄSKYLÄ

- A Atheneum
B Bibliothèque
C Bâtiment principal, Salle des fêtes, Bureau du Festival
S Seminarium, Ancienne salle des fêtes
V Villa Rana, Salle de Paulaharju
M Musica

*Tervehdimme
Jyväskylän Kesää
30. merkkivuotena*

Helsingin Osakepankki
Jyväskylän Seudun Osuuspankki
Kansallis-Osake-Pankki
Keski-Suomen Säästöpankki
Nisulan Osuuspankki
Postipankki
STS-pankki
Suomen Pankki
Suomen Yhdyspankki